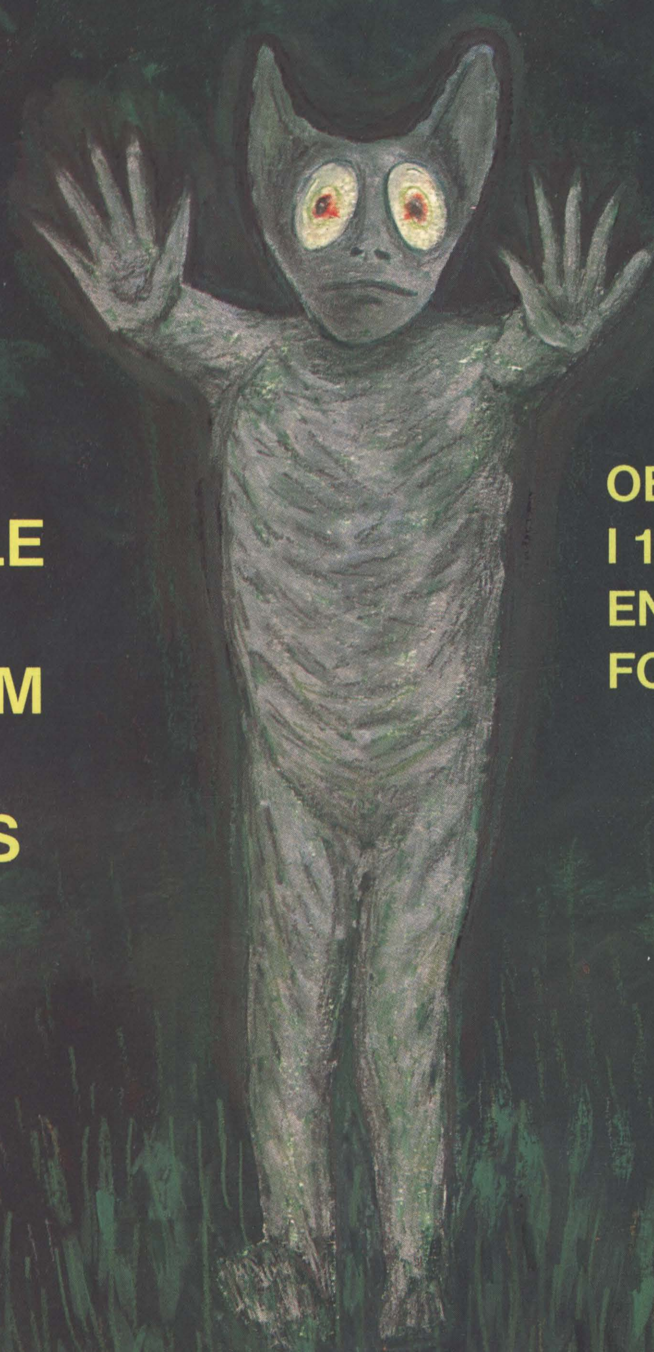
UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

24. årg. Mar/Apr. 1982 Nr. 2

Episoden ved
HOPKINSVILLE

Bevismateriale?
UFOer PÅ FILM

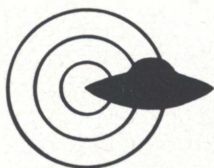
Inde i billedet:
AUSTRALIENS LUFTVÅBEN

OBSERVATION I 1917 — EN VETERAN FORTÆLLER

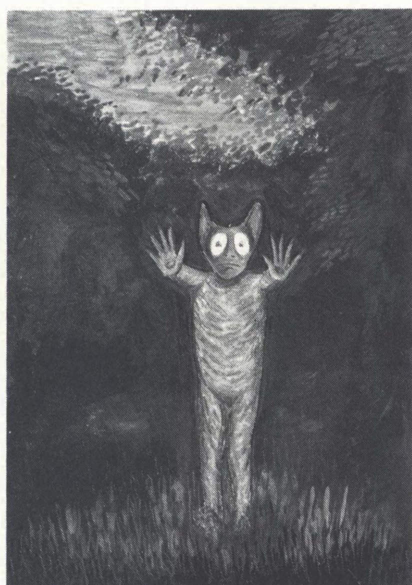
Abonnement 95 kr. årligt · Løssalg 18 kr. pr. nummer

ufo-nyt

24. årg. Mar/Apr. 1982 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Kelly-Hopkinsville væsenet.
Tegnet af Henrik Pedersen.
Se artiklen side 8.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 95,- for året 1982) til SUFOI, giro nr. 9 11 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 110,00.

ADRESSEÆNDRINGER:
bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Box 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED **Det Ukendte:**

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1982 plus DET UKENDTE, 4. årg., samlet koster kr. 165,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

LEDER

To store . . .

Af Henrik Pedersen

Det er på nuværende tidspunkt nok gået op for mange, at UFO-NYT har fået ny redaktør.

I den forbindelse har det været nødvendigt at sige farvel og tak til den forrige. Det skal ingen hemmelighed være, at det er svært at gøre noget sådant. Især når den afgående er Iver O. Kjems.

Iver har været og er til stadighed en stor støtte for det danske UFO-forum.

Da Iver i 1968 blev udnævnt til redaktør af UFO-NYT, havde han nok ikke i sin vildeste fantasi forestillet sig, at der skulle gå næsten 14 år før det gik op for ham, hvor stort et arbejde det i realiteten er. Altså dette arbejde med at formidle godt og sagligt stof om disse «hersens« UFOer ud til den store kreds af interesserede personer, som UFO-NYTs læserskare består af.

Dette har han i de 14 år klaret så godt, at jeg overtager byrden med sindsro.

Iver behersker kunsten at dele sol og vind lige. Med sin sædvanlige stoiske ro og på trods af, at vinden nogle gange fik den udsatte gren han sad på til at svaje lidt vel rigeligt, formidlede han retfærdigt alle de artikler, der bringer bladet ind mellem de bedste på området i verden.

Iver har altså fået lov til at trække sig, omend det var meget modvilligt vi gav os.

Med fare for at lyde teatralsk, vil jeg alligevel driste mig til følgende afsluttende bemærkning. Det er en af SUFOI's stærke drenge, der her takker af. Og fra organisationen skal der lyde en tak til Iver for den mangeårige arbejdsindsats, han har ydet i den gode sags navn. Et P.S. skal der også være. At Iver har trukket sig fra posten som redaktør betyder ikke, at han er helt ude af billedet. Nej, nu sidder han på en lille og strategisk god taburet bag tæppet.

En anden af de store inden for organisationen, der i år er grund til at nævne, er X.P. Madsen.

Xavier fylder d. 23. april i år, 3/4 århundrede. Desuden har han 25 års jubilæum inden for SUFOI. X.P. har faktisk været med siden starten i november 57, og så er alle årene før ikke taget med.

Jeg ved, at han igennem tiderne har pålagt sig selv store arbejdsbyrder, og løst dem, uden at der på nogen måde har anfægtet ham.

Den arbejdsånd og flid X.P. i alle disse år har udvist, kan for mig at se, både nu og fremover, kun være misundelsesværdig. Der er nok mange af UFO-NYT's »gamle« læsere, der sammen med resten af organisationen, her vil sige X.P. tak samt ønske ham til lykke med dagen.

Jeg er glad for, at jeg har været og stadig er disse »to store's« lærling. □

SUFOI

Ekspedition og regnskab
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

Redaktionssekretær: Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Projektmedarbejder: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

FOTA - Forskningsteknisk Afdeling: Bent Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev. Tlf. (03) 76 46 03.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

SUFOIs Efterforskningsafdeling: Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Blæsingevej 13, Havrebjerg, 4200 Slagelse. Tlf. (03) 56 72 63.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Enghøj 1, 3550 Slangerup.

Repræsentanter på Sjælland:
Arne Edlich, Galgebakken Skrænt 3-13A, 2620 Albertslund.
Lars Bostrøm, Enghøj 1, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 33 32 65.
Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.
Ejner Nielsen, Konvalvej 1, 4600 Køge. Tlf. (03) 65 57 95.

Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.
Tommy Christensen, Lindvedparken 93, 5260 Odense S. Tlf. (09) 11 77 56.

Repræsentanter i Jylland:
Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.
Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-NORGEs alarmsentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

SYNSPUNKT

Flere navne frem

Af Ole J. Knudsen

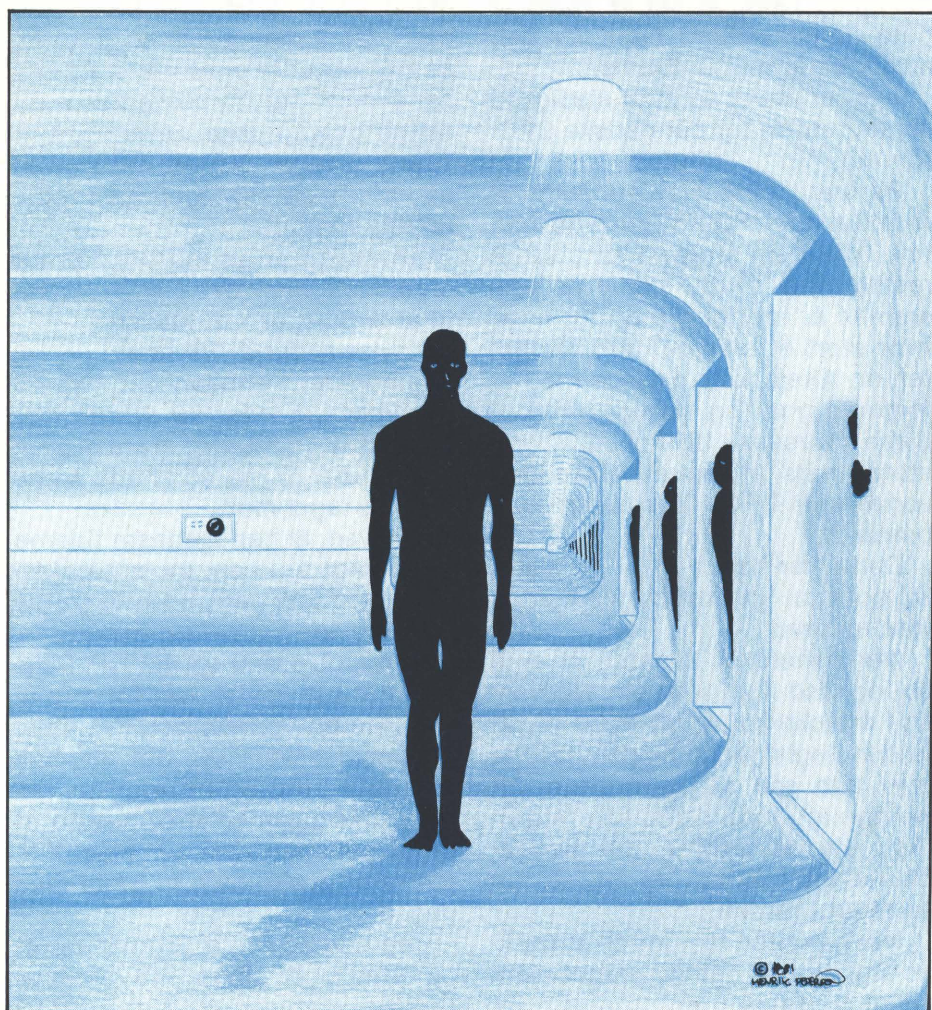
UFO-NYTs redaktion har bedt mig om at give mit besyv med i debatten om anonymitet for UFO-obs, i min egenskab af leder af SUFOIs Alarmcentral. Jeg er tilhænger af en ret så blød linie, og jeg giver Per Borgaard ret i hans betragtninger (UFO-NYT nr. 4 og 6 1981) et langt stykke ad vejen. For mig at se, er det væsentligste aspekt i sagen det, som står som punkt 13.7 i det snart udbredte UFO-rapportskema, som SUFOI har udviklet:

Må vi ved evt. udsendelse/offentliggørelse af denne rapport, nævne Deres navn/stilling/adresse:
☐ ja ☐ nej

Herefter haver vi og alle andre os ganske ubetinget at rette!

Det må aldrig, ej heller i fremtiden forekomme, at en person, som har sat kryds ved »nej« bliver nævnt ved navn eller på en sådan måde, at man kan finde frem til vedkommende efter det offentliggjorte. Det ville ikke bare være moralsk forkasteligt; det er også direkte ulovligt.

Jeg tror også, man kan være ganske rolig. Det er flere gange fremgået under SUFOIs Repræsentantskabs debatter, at flere er villige til at sætte deres stilling ind på at sikre obs. anonymitet. Man kan selvfølgelig aldrig sikre sig helt imod forbryderiske hensigter, eller imod »tekniske svipsere«, men i tvivlstilfælde offentliggør man ikke navnet.

Nuværende praksis

Det har været praksis i UFO-NYT kun at opgive »uinteressante« oplysninger om vidnet til en observation, selv om vedkommende eventuelt har givet samtykke til offentliggørelse af navnet. Jeg er ikke enig i denne praksis, af de samme grunde, som Borgaard nævner, men sidste gang emnet var til debat i Repræsentantskabet, var der flertal for praksis. I enkelte exceptionelle tilfælde, og så vidt jeg kan erindre kun hvor obs. navn har været nævnt i pressen, har UFO-NYT dog også nævnt navne.

Vi får en sjælden gang henvendelser fra personer, som skal bruge UFO-rapporter til et eller andet undersøgelsesprojekt, og her har praksis indtil dato været at udlevere kopier af rapporterne, hvor alle navnerubrikkerne er blændet af. Dette er også en flertalsbeslutning, men det er ikke udtryk for en formynderisk indstilling overfor obs. — snarere en mere eller mindre velbegrundet skræk for at andre skal udnytte »vore« rapporter. Der

er i hvert fald det sande i denne indstilling, at skulle en eller anden misbruge vores tillid, så er »skaden« uoprettelig, ganske desuagtet at det er ulovligt at nævne folks navne uden deres vidende.

Jeg tror dog blot ikke at det har så særlig stor betydning for obs., om navnet offentliggøres eller ej. Offentlighedens eventuelle interesse dør hen ret så hurtigt, og det er nok kun de allersvageste, som ikke vil kunne klare at stå ved en observation over for venner og bekendte. Betydningen af navns nævnelse er ifølge Bovgaard, at vi i SUFOI kommer til at synes mere troværdige, og dermed kan vi måske lokke nogle flere vidner ud af busken.

Mon ikke antallet af obs. som tager varig skade af at have fået sit navn nævnt i forbindelse med en UFO-observation i øvrigt er nogenlunde lige så stort (eller småt!) som antallet af de, der tager skade ved at gå og gemme på en »uforløst« observation. Og SUFOI er ifølge Birkeholm (UFO-NYTs leder i nr. 5-81) og Borgaard ansvarlig i begge tilfælde, så lad os dog gøre det, som også gavner os selv!

Vi kan altså gavne os selv, ved at få flere obs. til offentligt at stå ved rapporten med navn. Selv har jeg virket for dette ved, de enkelte gange jeg har optaget en rapport, at forsøge at påvirke obs. til at sige ja til spørgsmålet i rapportskemaet. I praksis vil obs. kun blive nævnt i UFO-NYT, og derefter i de få dagblade, som citerer fra bladet. På den anden side kan en sag jo blive blæst op til noget større, og den risiko skal obs. selvfølgelig gøres opmærksom på. Efterhånden som UFO-NYT er blevet mere stuerent er det også mit indtryk, at folk er mere villige til at lade deres navn nævne i det.

Med risiko for at blive betragtet som formynderisk, må jeg indrømme, at jeg flere gange har »beskyttet« observatører imod journalister.

Hvis en journalist har ytret ønske om at kende navnet på obs., og hvis jeg ikke har haft grund til at stole på vedkommende journalists diskretion, har jeg kontaktet obs. og spurgt, om den pågældende journalist ved det pågældende blad måtte kontakte obs. Svaret er i de fleste tilfælde ja, bortset fra når Ekstrabladet, BT eller TV har været involveret!

Større viden hjælper

I mit arbejde med Alarmcentralen har jeg erfaringer med anonymitetsproblemet, som dækker hele spektret. De spænder fra obs. som nærmest insisterer på at få deres navn frem, til folk, som knapt nok siger deres navn, når de ringer til mig.

Det sidste tilskriver jeg nu mest den omsiggribende uhøflighed, men jeg har oplevet tilfælde, hvor jeg ikke kunne få at vide hvem jeg talte med. I sådanne tilfælde afbryder jeg selvfølgelig forbindelsen. Oftest er der dog ingen problemer. Hvis folk ringer på foranledning af en avisnotits, falder der en sjælden gang en bemærkning om, at man ikke vil have sit navn i avisen, men ellers er det mit indtryk, at obs. ikke er imod at stå ved rapporten med navns nævnelse, hvis vi i SUFOI ønsker det.

Hvis man skal uddrage en tendens af de opringninger, som kommer til Alarmcentralen, er det denne, at jo mere observatøren véd om UFOer, jo mindre bange er han eller hun for at få sit navn frem. Der er måske også noget i den tanke, at jo mere besynderlig en UFO-oplevelse er, jo mere vil vidnet skjule sig. Det er dog noget, som medlemmerne af rapportgruppen må vide mere om. Til Alarmcentralen kommer yderst sjældent de mere spændende rapporter, måske fordi observatøren vil sunde sig et stykke tid efter oplevelsen.

Et forslag til overvejelse

Hvis det virkelig er sandt, at man er mere tilbøjelig til at rapportere det, man har oplevet, jo mere man véd om UFOer, så må min konklusion af dette blive, at vi skal prøve i en længere periode at bringe navne i UFO-NYT på de obs. som tillader det. Det vil øge vores troværdighed, og dermed antallet af nye vidner. Flere vidner giver (forhåbentlig) større viden om UFOerne; større viden giver mere oplysning om emnet, og hermed er processen selv-forstærkende, hvis ellers grundantagelserne er korrekte.

Én ting må vi blot ikke glemme: vi må aldrig videregive observatørernes navne imod deres vilje. — Og hermed er bolden givet videre til læserne, og til resten af Repræsentantskabet.

□

En læserreaktion:

Efter at have læst artiklen i nr. 6/81, synes jeg også, at jeg må sige lidt om, hvad der er rigtigt, forkert, godt eller dårligt ang. offentliggørelse af navne og adresser. Jeg går så afgjort ind for det.

Jeg vedlægger lidt avisudklip ang. en observation, jeg havde i nov. 81, så man kan se, hvad der kan ske i sådan en sag.

UFO over Nykøbing?

Skandinavisk Ufo Information vil gerne have vidner til fænomen i Nykøbing F.

Hvem har set noget over himlen i Nykøbing F. mandag d. 9. november kl. 17.51?

Sådan spørger Skandinavisk UFO Information, der gerne vil have vidner til noget uforklarligt på himlen netop på det tidspunkt.

To personer så på dette tidspunkt uafhængigt af hinanden et uidentificeret himmelfænomen i nordlig retning fra henholdvis Centralsygehuset og Schillers Maskinfabrik.-

Den ene observatør, arbejdsformidler Preben Pedersen, fortæller:- Jeg havde besøgt et familiemedlem og var på vej hjemad ad Hospitalsvej og gik mod Gåbensevej. Da jeg befandt mig ud for børnehaven, anedes jeg - ud af øjenkrogen - et flyvende objekt, som jeg først troede var et fly.

Objektet var rundt og konstant lysende med en lille hale af samme farve som objektet.

Det fløj vandret i retningen øst-vest. Jeg så objektet mod nord over børnehaven. Pludseligt forsvandt objektet, lige som når en lampe slukkes. Hele observationen varede omkring 5 sekunder...

Fotoafdelingen

Observationen er indberettet til lærer Kim Møller Hansen, Slagelse, der leder fotoafdelingen i Skandinavisk UFO Information. Kim Møller Hansen har tidligere boet i Nykøbing F., og har været områdeleder på Lolland-Falster. Kim Møller Hansen vil gerne i kontakt med eventuelle vidner til observationen 9. november. Man kan ringe på tlf. 56 72 63.

Søvad

Ugeavisen, 5. jan. '82.

Der er mange mennesker, der har henvendt sig til mig, nogle spøgefulde bemærkninger er der kommet, ingen ondskabsfulde, men mange er kommet ud af »busken« og talt om et eller andet, de har set eller hørt om, det synes jeg bestemt er positivt. Jeg har bestemt ikke på noget tidspunkt følt mig »forfulgt« eller noget i den retning.

Venlig hilsen,
Preben W. Pedersen.
Vestergade 19A,
4990 Saxkjøbing.

SYNSPUNKT

Nej til offentliggørelse!

Af Torben Birkeholm

I det følgende svarer Torben Birkeholm på nogle af de angreb Per Borgaard rettede mod de synspunkter, der kom til udtryk i lederen, UFO-NYT nr. 5/81. Torben Birkeholm offentliggør desuden resultatet af en »mini-undersøgelse« af flere UFO-observatørers oplevelser efter at have medvirket i en TV-udsendelse om UFOer.

Det glæder mig, at Per Borgaard (PB) har startet debatten om anonymitet kontra offentliggørelse af navne på UFO-observatører. Emnet betragter jeg som uhyre vigtigt, og det er kun at beklage, hvis jeg — som PB hævder — har misforstået hans oprindelige artikel totalt.

Andre SUFOI-medarbejdere har givet deres besyv med i debatten, men vi har ikke set reaktioner fra hovedpersonerne — nemlig UFO-observatørerne. Dette skal jeg vende tilbage til, men først vil jeg tillade mig at kommentere nogle af PB's kritikpunkter.

PB nævner en »klassisk oplevelse«, hvor en landmand ikke ville tro på UN's omtale af en UFO-observation, fordi observatøren var anonym(1). Jeg vil hævde, at hvert eneste af PB's »klassiske« tilfælde, kunne modsvares af flere mindst lige så »klassiske« tilfælde, hvor observatørerne netop blev udsat for et voldsomt psykisk pres *på grund af* offentliggørelsen! Det synes klart, at PB's erfaringer med UFO-observatører og omgivelsernes reaktioner afviger fra mine egne. Dette tilsyneladende paradoks skyldes sikkert, at vort materiale er for spinkelt — vi udtaler os hver især på grundlag af for få tilfælde — og derfor kan tilfældigheder meget vel spille ind.

Faktisk er der mig bekendt aldrig lavet nogen reel undersøgelse, der belyser disse forhold — vi har kun spredte erfaringer fra undersøgere/rapportoptagere at forlade os på.

Måske kan denne debat interessere f.eks. sociologer så meget, at en undersøgelse kunne sættes i gang (vi modtager hellere end gerne henvendelser herom!)?

Tre af de i alt syv UFO-observatører, der medvirkede i TV-udsendelsen fra 1981.

Formynderi?

PB angriber SUFOI for »den mest modbydelige formyndermentalitet« — noget han mener vi gør os skyldige i ved at advare vidnerne mod mulige konsekvenser af at blive identificeret i f.eks. aviserne. Jeg er dog temmelig sikker på, at vi nok skulle blive bebrejdet af evt. observatører, der intetanende blev trukket ind i et mareridt af latterliggørelse, fordi vi ikke havde gjort dem opmærksomme på faren!

Faktisk *har* jeg kendskab til sådanne tilfælde, og jeg vil gerne indrømme, at dette har påvirket min personlige holdning i høj grad!

Jeg er helt enig med PB i, at de »skjulte UFO-vidner« bør have en hjælpende hånd fra SUFOI, således at de ikke skal frygte for deres mentale sundhed. Men der er ingen tvivl i mit sind om, at det *ikke* er nogen særlig god hjælp at udsætte observatørerne for faren for endnu et »psykisk knæk« i forb. med fremtræden i medierne!

Når vi skal forsøge at nedbryde tabu-muren, er jeg nok mere tilbøjelig til at give Per Andersen ret i hans betragtninger. Per Andersen fremfører at et mindretal af navngivne UFO-observatører ikke ændrer tabu-holdningen væsentligt. I stedet skal selve oplevelsens karakter afmystificeres gennem saglig oplysning om UFO-fænomenerne generelt(2).

TV og UFO-observatører

SUFOIs officielle holdning til spørgsmålet om anonymitet skulle være klar — eller hvordan?

Faktisk har vi flere gange i de senere år brudt princippet om ubetinget tilbageholdelse af vidner-

nes identitet. Jeg tænker her på nogle af de TV-udsendelser om UFOer, SUFOI har medvirket i.

Senest underholdningsafdelingens stærkt kritiserede program fra 1981, hvor flere observatører stod frem med navns nævnelse og fortalte seerne om deres oplevelser.

Ligesom i tidligere TV-produktioner om emnet bad produceren om at komme i kontakt med udvalgte observatører. Bl.a. ud fra journalistiske, TV-mæssige og underholdningsmæssige synspunkter var det af værdi at lade hovedpersonerne *selv* fortælle om deres oplevelser, fremfor en andenhånds beretning, f.eks. via rapport-optageren. SUFOI har i disse tilfælde betinget sig, at observatørerne blev kontaktet af SUFOI på forhånd, og at de blev gjort bekendt med udsendelsens formål og indhold, samt evt. konsekvenser ved at stå frem.

Det siger sig selv, at det helt var vidnernes egen afgørelse om de ville medvirke, og et nej blev accepteret. Alligevel måtte vi ind i svære overvejelser før vi sagde ja til at formidle kontakten.

I det seneste tilfælde medvirkede undertegnede selv i udvælgelsen af observatørerne, og jeg besluttede at interviewe de involverede, når det hele var overstået. Formålet var at få en fornemmelse af hvordan de nærmeste omgivelser havde reageret på vidnernes TV-optræden.

Inden jeg iværksatte projektet, kom der imidlertid et læserbrev til redaktionen af UFO-NYT, der foregreb begivenhedernes gang. Brevet var fra en af de medvirkende i TV-udsendelsen, J.O. Gertsen, der også var blevet interviewet af et dagblad, som optakt til udsendelsen. Brevet lyder:

»Jeg vil gerne have lov til — hvis der er plads — at sige lidt om hvordan det er at være, eller rettere at have været vidne til en observation, og derefter melde sig som deltager i en TV-udsendelse, samt at blive interviewet til en avis om denne oplevelse, som — uden mindste tvivl — vil stå mejslet i mit sind resten af livet. Det vil begivenhederne bagefter også!

Jo, selve TV-deltagelsen var vældig interessant, og journalister plus alle de andre medarbejdere var særdeles positive og nysgerrige — således også avisfolkene. På det punkt var alt som det skulle være.

Men — når alt dette er sagt, kommer vi til det, for mig, mest spændende: Hvordan var reaktionen fra publikum?

Jo, den var næsten som man kunne vente, ihvertfald fra de fleste sider, negativ. Bemærkninger som f.eks.: »Nå, du har nok en livlig fantasi«, eller »du har nok set en flyvende tallerken«, og mange andre af samme skuffe — det var skuffende!

». . . de negative bemærkninger kom . . . fortrinsvis fra ældre . . .«

Jeg begyndte så at forske i problemet. Der må jo være en grund til at folk sådan nedgør et medmenneske, bare fordi man har set et UFO. Det viser sig, at de negative bemærkninger kom fra folk som enten aldrig havde hørt om UFOer, eller kun havde hørt om dem via vittigheder eller dårlige bøger om emnet. Det viste sig også at det fortrinsvis var ældre — det vil sige fra 50 år og derover — som var mistroiske og selvfølgelig usikre overfor den slags ting.

Derimod har det været glædeligt at konstatere, at unge mennesker er meget positive, og oven i købet meget vidende om UFOer — de har læst og læser meget om UFOer.«

Gertsen's iagttagelser af, at det fortrinsvis var personer med ringe kendskab til UFO-fænomenerne der kom med negative bemærkninger, støtter Per Andersen's teori om det UFOlogiske tabu, og hans forslag om at mere og mere saglig information er den eneste vej til at nedbryde dette tabu. Og vel at mærke *uden* at anvende »angivelse« af de involverede observatører!

Nu er det ikke sikkert at Gertsen's egne oplevelser er dækkende, og det er heller ikke givet at de øvrige TV-medvirkendes erfaringer giver det fulde og sande billede. Lad os alligevel se på et par stykker:

Modstridende erfaringer?

En af de medvirkende fortalte undertegnede, at venner og bekendte gjorde grin med ham når han fortalte om sin observation *før* TV-udsendelsen. Men *efter* programmet var løbet over skærmen, standsede drillerierne — man var nærmest benovede, og det var ligesom om man fandt beretningen mere troværdig, alene fordi den havde været i fjernsynet!

På spørgsmålet om det var rigtigt eller forkert at træde frem i det hele taget, svarede han uden tøven, at det var bedre at fortælle om sin oplevelse offentligt, frem for at gemme på det.

En anden af observatørerne syntes, at det var spændende at være med, og at folk i byen selvfølgelig havde snakket om det. Men ingen havde drillet eller generet nogen af den grund. Denne person havde ingen betænkeligheder ved at fortælle SUFOI eller andre om det, hvis en »tingest« igen skulle dukke op.

Her var altså to personer, der kunne støtte Per Borgaards ideer. Hvad er nu rigtigt?

Den sidste jeg udspurgte, fortalte at familien »havde troet på ham«, men at klassekammerater og andre på skolen havde drillet og beskyldt ham for at være fyldt med løgn — »for at komme i TV«! P.gr.a. drillerierne ville han ikke igen medvirke offentligt i forbindelse med en UFO-observation, og var i øvrigt af den opfattelse, at man burde tænke sig om inden man sagde ja — »ikke alle kan tåle det«!

Denne mini-undersøgelse kan selvfølgelig ikke bruges til at drage konklusioner, hvad enten de støtter den ene eller den anden holdning. Det eneste man med sikkerhed kan udlede er nok, at der *er* et behov for en tilbundsgående undersøgelse, der sigter på at afdække årsagerne til de forskellige holdninger og reaktioner fra omgivelserne.

fortsættes side 39

UFO-KLASSIKER

Kelly-Hopkinsville, 1955

Af Kim Møller Hansen

Kelly er en lille samling huse 11 km nord for byen Hopkinsville i staten Kentucky, USA. Natten mellem den 21. og 22. august 1955 var en gård i Kelly skueplads for en begivenhed, der, hvis den har fundet sted, er fuldt på højde med de senere års gruopvækkende biograffilm. En hårrejsende beretning fra virkelighedens verden, hvor 11 jordbundne landbeboere belejres af »småfolk« med store lysende øjne og klo-lignende hænder.

Kelly-Hopkinsville-sagen behandles i dr. J. Allen Hyneks bøger, men det skyldes ikke, at han selv var involveret i sagens efterforskning. Et par måneder efter at hændelsen havde fundet sted, var Dr. Hynek optaget af at oprette 12 satellitsporingsstationer rundt omkring i verden og havde meget begrænset tid tilovers til UFO-forskning. Der skete imidlertid det, at en af de elektromekanikere der var ansat til at arbejde på krystalurets tidsindstillingsmekanisme på Baker-Nunn satellitkameraerne var en vis Andrew (Bud) Ledwith.

Ledwith havde været tekniker og speaker på radiostationen WHOP i Hopkinsville. Om morgenen lige efter Kelly-hændelsen startede Ledwith sin egen grundige undersøgelse af den tilsyneladende absurde sag. Dr. Hynek har således i første omgang fået hele historien fra Ledwith, deriblandt underskrevne erklæringer fra alle de voksne vidner, vidnernes originale skitser af humanoiderne og Ledwiths tegning af humanoiderne på basis af alle skitserne.

Da Bud Ledwith mødte på radiostationen den 22. august om morgenen, hilste alle ham med ordene: »Har du ikke set de små grønne mænd endnu?« Han forhørte sig og fik en svævende beretning om nattens hændelser. Da han kom i tanke om en artikel i et tidsskrift, om den måde tegnere fra politiet rekonstruerer ansigtstræk efter vidners beskrivelse, besluttede han at udrede tilfældet. Ledwith havde engang gået på kunstskole og regnede med, at han måske kunne få lavet nogle tegninger.

Ledwith tog Mike Lackey fra radiostationen med sig for at have et vidne, som kunne se og lytte og overbevise sig om, at Ledwith ikke påvirkede eller stillede ledende spørgsmål til de mennesker, han interviewede.

Bud Ledwith og Mike Lackey drog straks afsted til Gaither McGehe's gård, der blev lejet af fami-

Om aftenen den 21. august 1955 befandt følgende personer sig på gården i Kelly:

Fru Glennie Lankford, 50 år, enke efter sin anden mand, Oscar Lankford.

Elmer (»Lucky«) Sutton, 25 år, fru Lankfords søn med sin første mand, Tillman Sutton.

Vera Sutton, 29 år, hans hustru.

J.C. (John Charley) Sutton, 21 år, fru Lankfords søn fra første ægteskab.

Alene Sutton, 27 år, hans hustru.

Lonnie Lankford, 12 år

Charlton Lankford, 10 år

Mary Lankford, 7 år, fru Lankfords 3 børn fra andet ægteskab.

Billy Ray Taylor, 21 år, Lucky's gode ven.

June Taylor, 18 år, hans kone. Hun var for skrækslagen til at turde se på de små væsner, og er således ikke øjenvidne.

O. P. Baker, 30 eller 35 år, bror til Alene Sutton.

Kort over Kentucky og de omkringliggende stater.

lien Sutton. Af husets 8 voksne havde de 7 set de skræmmende væsner. De 7 vidner blev interviewet i tre grupper.

Glennie Lankford, Vera Sutton og Alene Sutton blev interviewet om morgenen (i 3 timer!). Billy Ray Taylor, som siden klokken 8 havde været på jagt sammen med en nabo, blev interviewet om eftermiddagen. De øvrige mænd, Lucky Sutton, J.C. Sutton og O.P. Baker, der trods den foregående nats dramatiske begivenheder havde været på en endags tur til Evansville, Indiana, for at købe redskaber til gården, blev alle interviewet om aftenen omkring klokken 20.30 umiddelbart efter at de var kommet hjem og før de havde lejlighed til at diskutere hændelsen med de andre.

Gæster i mørket

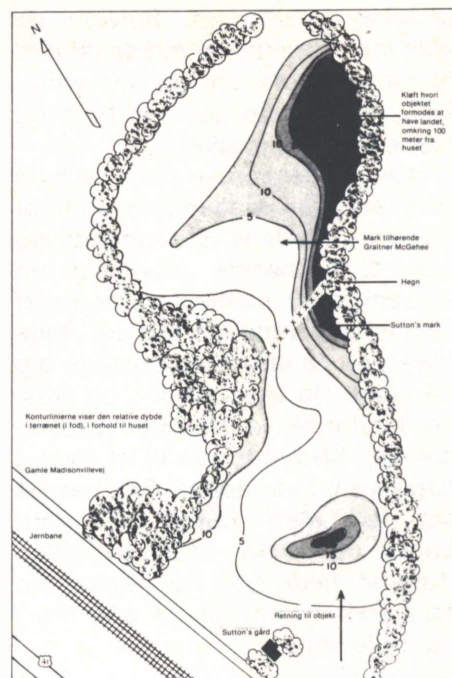
Ved 19-tiden søndag aften den 21. august, 1955 gik en ven af familien Sutton, Billy Ray Taylor, ud til gårdbrønden for at få noget vand. Medens han drak det kølige forfriskende vand, så han til sin store forbavselse et stort selvskinnende objekt med en hale i alle farver lande i et udtørret flodleje nær ved gården. Taylor gik straks ind og fortalte de øvrige om det landede UFO, men hans rapport blev omgående affærdiget, og han blev lettere til grin. Ingen gad at gå ud til det formodede landingssted, da det nok bare var et stjerneskud, Taylor havde set. Mindre end en time senere blev husets beboere alarmeret af hundens voldsomme gøen ude på gårdspladsen. Familiens »overhoved« Lucky Sutton og Taylor gik til køkkendøren for at se hvem det var, der kom. En lille »lysende« mand med umådeligt store øjne og med armene strakt i vejret over hovedet »som om han blev holdt oppe af en røver« nærmede sig langsomt huset.

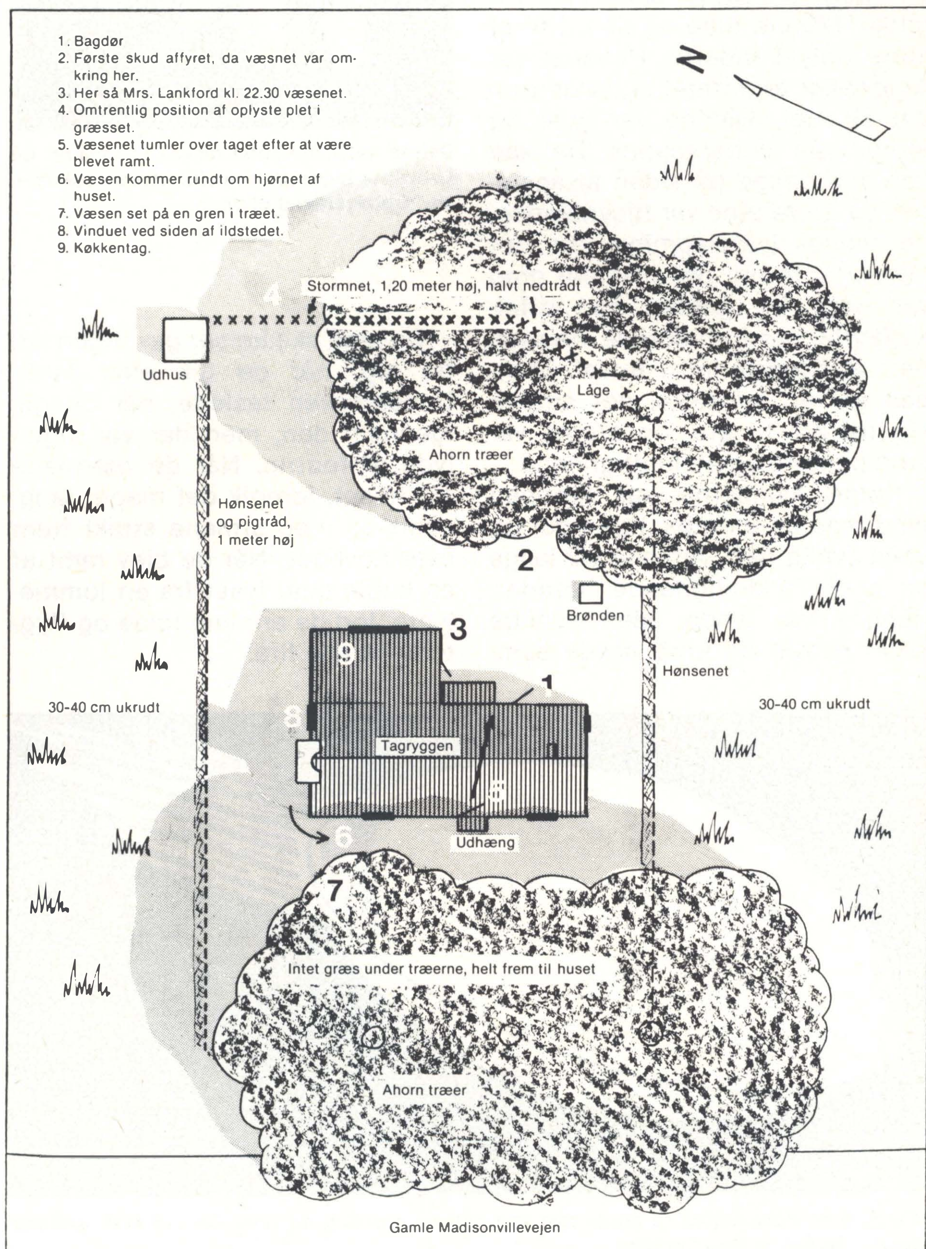
I denne del af landet vil folk, der lever under økonomiske og sociale forhold som disse vidner, »skyde først og spørge bagefter«. Og det var netop hvad Lucky Sutton og Taylor gjorde. Bevæbnet med henholdsvis et haglgevær og en salonriffet skød de begge, da den »lille mand« var ca. 6 meter fra huset. Lyden var »præcis som om man havde skudt ind i en spand«. Den besøgende tumlede hurtigt omkuld og fór derefter ud i mørket.

De to mænd var knapt nok kommet ind, da den samme eller en anden gæst kom til syne ved vinduet — og øjeblikkelig blev beskudt gennem ruden. Skodden har stadig et minde (et skudhul) fra dette angreb på den indtrængende.

Lucky Sutton og Taylor gik ud for at se, om de havde dræbt den ubudne gæst. Pludselig så Lucky en klo-lignende hånd bag Taylor række ned og røre ved Taylors hår, da han et øjeblik standsede under et lille udhæng på taget. Taylor blev hevet ind i huset, og Lucky affyrede haglgeværet mod væsnet, der forsvandt fra taget.

Et andet væsen blev opdaget på en gren i et træ i nærheden, og endnu et dukkede pludselig op

omkring hushjørnet. Selvom de blev ramt direkte, *svævede* de ned til jorden (som om de var vægtløse), sprang op som en bold og tumlede bort i mørket.

Især én hændelse viser de små væsners tilsyneladende evne til at »svæve«. Medens alle befandt sig indendørs, hørtes pludselig en skraben eller banken fra taget af køkkenet. Mændene løb ud i baghaven og så et væsen bevæge sig på taget. De skød på det, og væsnet faldt omkuld. Derefter »svævede« det 12 meter ned til et hegn i baghaven, hvor det så ud til at slå sig ned. Men fristen blev kort. Lucky og Taylor skød samtidig. Væsnet faldt ned fra hegnet og forsvandt lynhurtigt på alle fire i det høje ukrudt.

Gæsternes udseende

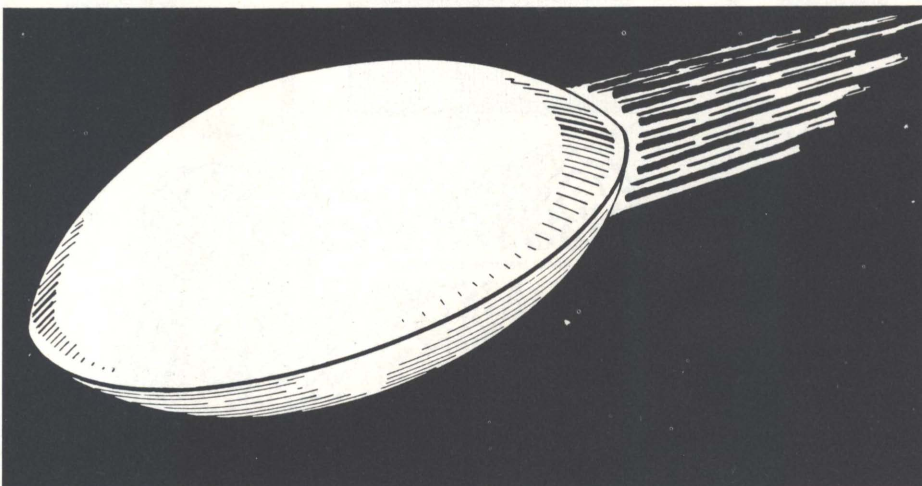
De spøgelsesagtige skikkelser var under 120 cm høje og så ud til at være oplyst indefra. Hovedet var rundt eller ægformet og fuldstændig skaldet. Øjnene var gule og store som underkopper. De sad halvvejs omme på siden af ansigtet. De store øjne var tilsyneladende meget lysfølsomme, for det syntes som om det i højere grad var lyset fra gården end riffelkuglerne, der forhindrede væsnerne i at trænge ind i huset. Munden var en sprække, der strakte sig fra øre til øre, og ørerne var kæmpestore og elefantlignende.

Ifølge kvinderne var kroppen tynd med en formløs, lige figur og uden synlig hals. Armene var lange og endte i klo-lignende hænder. Benene var tynde uden synlige knæ. Hoved og krop havde samme farve, der beskrives som sølvskinnende. Lysudstrålingen fra kroppen blev kraftigere, hver gang de blev beskudt eller råbt efter, som om støj påvirkede lysudstrålingen.

Denne sølvskinnende model er baseret på Ledwiths tegninger og vidnernes beskrivelser. Ophavsmand ukendt.

De små skikkelser gav ingen lyd fra sig, når de gik eller faldt. Underskoven raslede, når de gik igennem den, men der var ingen lyde af fodtrin. Når de nærmede sig huset, foregik det meget langsomt og med armene strakt frem over hovedet. Når de blev ramt af en kugle eller lyset fra en lommelygte, lod de armene falde og flygtede på alle fire.

UFOet, som Billy Taylor så lande tæt ved gården omkring en time før der kom ubudne gæster. Tegnet af Bud Ledwith.

De fremstrakte arme med klolignende hænder har umiddelbart mindet om en angrebsposition, men kan lige så godt have været en fredelig gestus for at vise, at de var ubevæbnet. De små væsner udviste på intet tidspunkt voldsom adfærd. De gjorde ingen forsøg på at trænge ind i huset, men stod blot og stirrede indtil de blev skræmt væk. Flere gange, når lyset foran og bag huset blev slukket, nærmede de sig fra alle sider.

Flugt over stok og sten

Intet syntes at gøre disse Kentucky-landmænd så modløse som deres virkningsløse skydevåben, og snart var hele familien samlet i huset bag aflåste døre. Af og til kom de besøgende igen til syne i vinduerne.

Efter omkring 3 timers forløb besluttede familien, at de havde fået nok af denne ensidige belejring, og idet de åbenbart tog en hurtig beslutning, stuvede alle husets beboere sig sammen i to biler og drog i retning mod Hopkinsville og politiet. Da var klokken 23.00. Eftersom det kræver en del at pakke 11 mennesker sammen i to biler sent om aftenen og suse afsted de ca. 11 km til politistationen for at bede om hjælp, giver det en slags begreb om den frygt, der må have grebet familien på det tidspunkt.

Politichefen i Hopkinsville, Russell Greenwell, vice-sheriff George Batts, sergent Malcolm Pritchett og Russell Ferguson, Jr., G.W. Riley og Simpson fra Kentucky State Police samt en fotograf fra den lokale avis »Kentucky New Era« fulgte med familien tilbage for at undersøge sagen nærmere og i værste fald — tage kampen op med de ukendte.

På turen ud til gården bemærkede en af politifolkene ved restauranten »Shady Oaks« en »mærkelig meteorsværm, der kom fra sydvest med retning mod Suttons gård«. Meteorerne frembragte en »hvislende eller hvinende lyd«, da de passerede henover.

Politiet undersøgte området med blinken af lys og udfoldelse af voldsomt røre, men fandt intet. Der var ingen spor efter de »små mænd« eller UFOet. Imidlertid fandt politiet skudhullerne, og politichefen Greenwell udtalte senere,

at »noget skræmte disse mennesker, noget hinsides deres fatteevne«. Han understregede, at »Disse mennesker hører ikke til den slags, der normalt render til politiet efter hjælp. Når de føler sig truet, griber de deres våben.«

Og Kentucky-landmændene var virkelig skræmt. Billy Ray Taylor havde ifølge politifolkene en puls på 140, hvilket er 2 gange det normale. De garvede politifolk var heller ikke stolte af situationen. Da en af dem kom til at træde en kat på halen, skreg katten op, og som Greenwell fortæller: »Aldrig har jeg set så mange pistoler blive trukket så hurtigt.«

Da alt var mørkt og roligt, og eftersom politiet intet kunne finde, vendte de ved to-tiden tilbage til Hopkinsville. Undersøgelserne skulle så genoptages, når det igen blev lyst.

Men var mareridtet forbi?

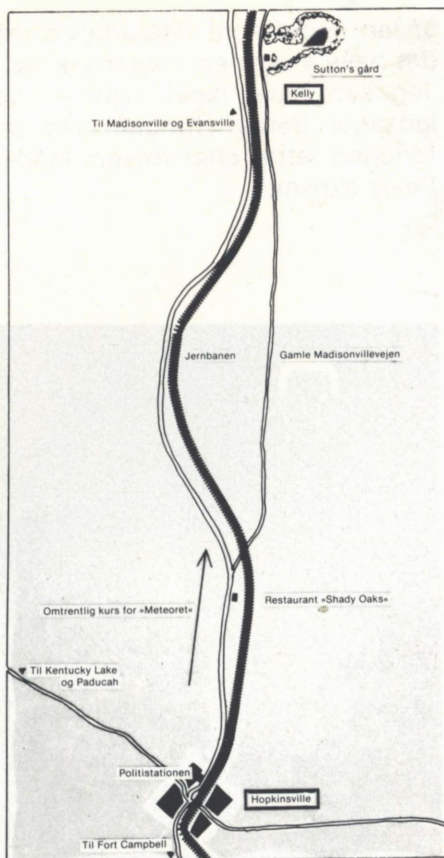
Omkring klokken 2.30, da alle var gået til ro, bemærkede Glennie Lankford, der lå i sin seng med ansigtet vendt mod vinduet, noget lysende ved vinduet. En lille skikkelse, som holdt de små klolignende hænder op mod ruden, stod ganske stille og stirrede med store lysende øjne ind ad soveværelsevinduet. Fru Lankford havde hele natten været den mest rolige og fornuftige af dem alle og havde forsøgt at berolige de andre og forhindre skyderiet, eftersom væsnerne jo ikke gjorde dem noget ondt.

Hun kaldte sagte på de øvrige familiemedlemmer. Lucky kom straks farende med en skudklar riffel, og inden nogen kunne forhindre det, skød han på vinduęskikkeren, der forsvandt i mørket.

Sidste gang de ubudne gæster blev set den nat var omkring en halv time før solopgang mandag morgen den 22. august klokken 5.15.

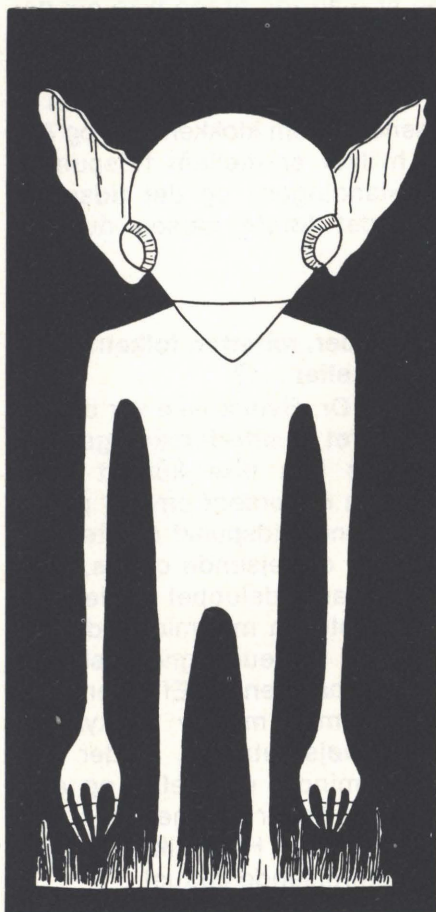
Ingen »beskyttende rationalisering«

Da rapporten om hændelsen spredtes udenfor familien, blev den fordrejet på alle mulige måder, og i lang tid blev familien overrendt

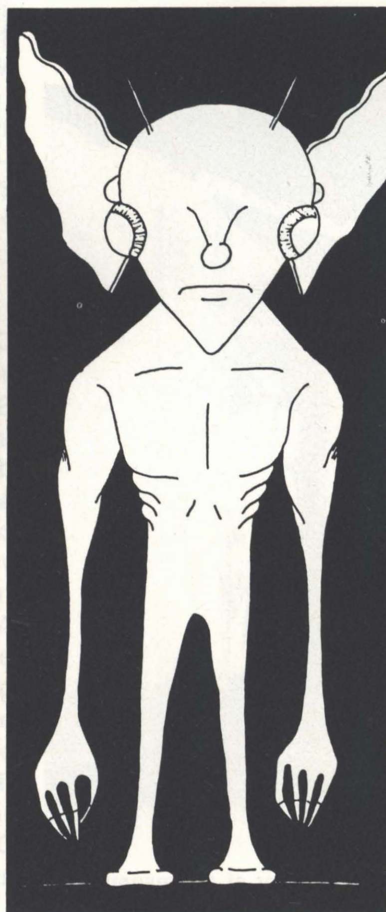

Kelly-Hopkinsville området som det så ud i 1955.

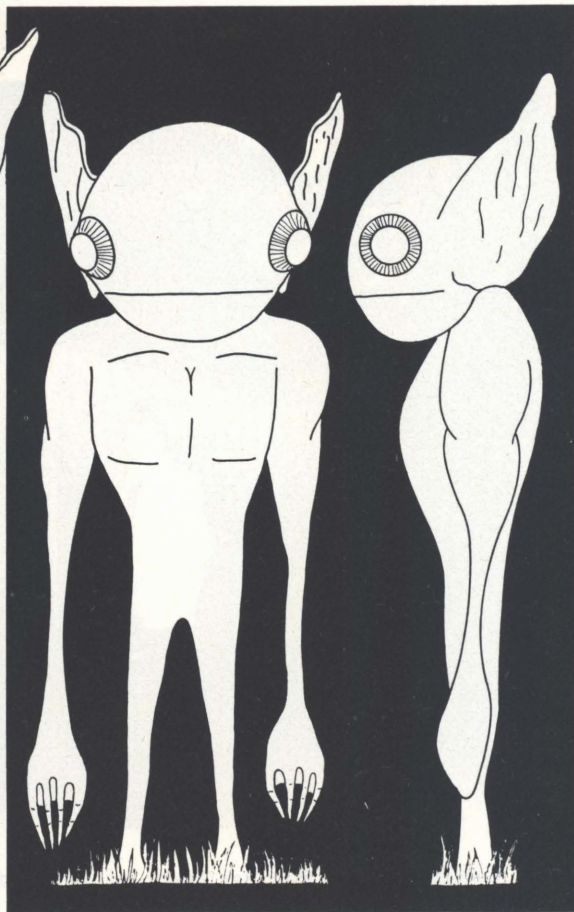
Morgenen efter den hårrejsende augustnat lavede tekniker og speaker ved radiostationen WHOP, Andrew (Bud) Ledwith, sammen med øjenvidnerne Glennie Lankford, Vera Sutton og Alene Sutton denne tegning af Kelly-Hopkinsville skabningen.

Den »lille mand« tegnet af Bud Ledwith sammen med Billy Ray Taylor.

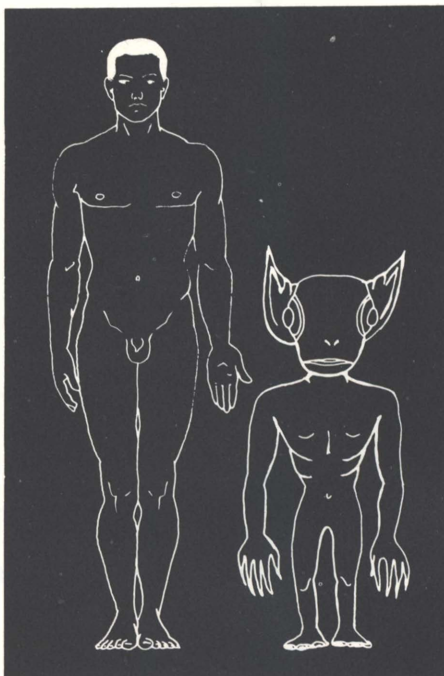
Væsnet som Elmer Sutton, J. C. Sutton og O. P. Baker så det. Tegnet af Bud Ledwith.

af sight-seeing horderne. Kritikerne rettede søgelyset mod vidnernes personlighed, der blev beskyldt for at lide under religiøst hysteri. Trods den megen ugunstige publicity og personlige forlempelse, lykkedes det UFO-forskeren Isabel L. Davis (Civilian Saucer Investigation) fra New York City næsten et år senere, i juni 1956, at foretage en grundig efterforskning i sagen. Davis' undersøgelser støtter i hovedtrækkene fuldt ud Ledwiths tidligere resultater. Familien Sutton var selv overbevist om, at de havde været ude for en virkelig oplevelse. Isabel Davis skriver i sin rapport:

»Familen holdt fast ved deres historie. Hårdnakket og vredt påstod de, at de sagde sandheden. Hverken voksne eller børn så meget som antydede muligheden af en løgn eller forveksling — offentligt eller til slægtninge. Der var ikke spor af tilbagekaldelse.«

Davis nævner i sin omfattende rapport fraværet af det begreb som kaldes *»beskyttende rationalisering«*, anvendt af UFO-observatører, der, skønt de selv er personligt overbevist, ønsker at bevare deres venners agtelse ved at sige sådan noget som »Naturligvis må det have været en flyvemaskine... Jeg kan have taget fejl« — og ledsager deres ytringer med en forlegen latter eller fnisen. Isabel Davis skriver:

Med en tegning frigivet af det amerikanske luftvåben som forbillede, har Pauline Bowen tegnet denne version af småfolket.

»Suttons synes aldrig at have været fristet til at tilbagekalde historien og atter vinde samfundets agtelse . . . Deres dyrt betalte vægring ved at vige så meget som en tomme for skepsis beviser måske ikke noget om sandheden af deres historie; men den fortæller os i hvert fald noget om dem selv.«

Hvor kom de fra?

I Kelly-Hopkinsville-sagen er der kun ét vidne til selve UFOet, medens 10 mennesker bevidnede humanoiderne. Det er således en nærobservation med hensyn til humanoiderne snarere end til UFOet. Er der overhovedet nogen sammenhæng mellem de nysgerrige små væsner og den formodede UFOlanding? Det er umuligt at sige med sikkerhed, men Isabel Davis omtaler et vidneudsagn, som tyder på det.

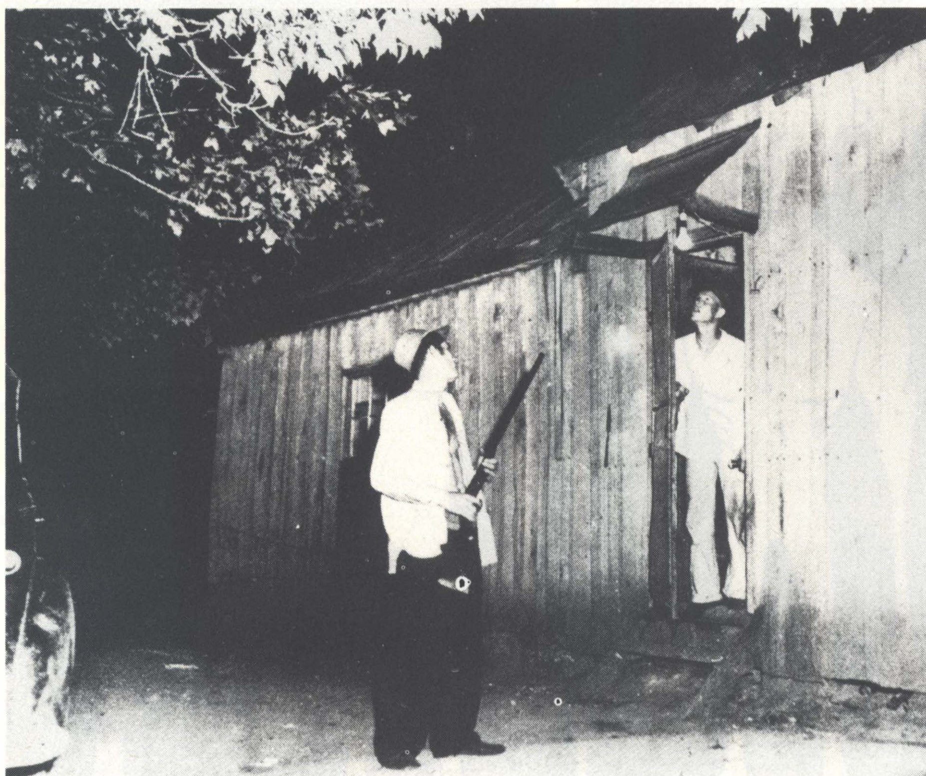
En nabo omkring 400 m nord for Suttons havde tidligt søndag aften set nogle lys, der bevægede sig på markerne bag gården. Han troede, at Suttons grise var sluppet ud og at man nu var ude at lede efter dem. »Jeg overvejede, om jeg ikke burde hjælpe dem. Men jeg er glad for, at jeg ikke gik derhen — Jeg kunne nemt være blevet skudt!«.

Manden er sikker på, at han så lysene mellem klokken 7.30 og 8.00 — hvilket er mellem tidspunktet for »landingen« og det tidspunkt hvor det første væsen dukkede op!

Cirkusaber, robotter, folketrosvæsner eller . . .?

Selvom Dr. Hynek ikke var direkte impliceret i efterforskningsarbejdet, har han ikke kunnet nære sig, men undersøgt om der på det pågældende tidspunkt og sted, har været et omrejsende cirkus, hvorfra der var undsluppet nogle aber. Abe-hypotesen må imidlertid droppes, hvis vidneudsagnene skal tages for pålydende. Efter en lang periode med massiv beskydning er det højst utroligt, at der ikke findes mindst ét abelig, og aber »svæver« heller ikke ned fra træer. Desuden fandt Hynek ikke skyggen af et omrejsende cirkus!

Det er blevet foreslået, at Hop-

Elmer (Lucky) Sutton og Billy Ray Taylor står her på det sted, hvor et af væsnerne fra taget greb efter Billy's hoved.

kinsville-væsnerne medbragte fotografisk udstyr, eftersom de altid nærmede sig huset fra den mørkeste side, og så ud til at blive forstyrret når det udendørs lys blev tændt.

Hvorfor fandt man ingen lig, blodpletter eller fodspor?

Blev de 11 landboere belejret af usårlige robotter? Eller er de små lysende mænd endnu et eksempel fra Nordamerika på en UFOnautfigur, som ifølge Åge Skjelborg (Mag. art. i folkloristik) er et »udslag af fantasibilleder, ønsketænkning og hallucinatioriske oplevelser, men . . . også skabt af intense, menneskelige indslag fra en broget og konfliktfyldt erfaringsverden.« ? eller er konfrontationen i Kelly et tragisk eksempel på et mislykket møde mellem to verdener?

Projekt Blue Book undersøgte aldrig officielt sagen, men major John E. Albert kiggede »formelt« på den. Blue Books notater er overfladiske og kun en smule eller slet intet undersøgtes. Sagen står i Blue Books arkiver som »Uidentificeret«.

Og det er den mildest talt.

Sergent Malcolm Pritchard fra politiet i Hopkinsville viser her skudhullerne i stuevinduet.

Kilder:

1. »UFO-Orientering«, F. Pedersen & I.O. Kjems, SUFOI, 1969.
2. »UFO-Dokumenteret«, J. Allen Hynek, SUFOI/Strube, 1974.
3. »På sporet af UFOnauten«, Åge Skjelborg, 1979.
4. »Ceux Venus D'Ailleurs«, J. Lob & R. Gigi, 1973.
5. »The Humanoids«, Charles Bowen, 1974.
6. »Project Blue Book«, Brad Steiger, 1976.
7. »The Hynek UFO Report«, J. Allen Hynek, 1977.
8. »UFOs The Greatest Mystery«, Hilary Evans, 1979.
9. »UFOs A Pictorial History From Antiquity to the Present«, «david C. Knight, 1979.
10. »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, 1980.
11. »Close Encounter At Kelly and Others of 1955«, Isabel Davis & Ted Bloecher, CUFOS, 1978.

Fund af 3. grad

De kan stadig nå at få Deres kommentar med til den 5. artikel i serien om de nedstyrtede UFOer. Artiklen skal nemlig afspejle læsernes mening. Fat pennen snarest — og mærk kuverten »Læserkommentar«!

Fl.A.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

SUFOI

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

RAPPORTCENTRALEN

KLASSIFIKATION
-bruges ved årsopgørelsen

- △ NL . 1
- ▲ NL . 2
- ○ DL . 1
- ● DL . 2
- ■ NO . 1
- ◆ NO . 2
- ⬢ NO . 3

IKKE KLASSIFICERET 2 MDRS.
★ STATUS
DETTE TEGN VIL ANGIVE HVORFRA I LANDET VI MODTAGER INDBERETNINGERNE....

SITUATIONS**RAPPORT**:

1/11 - 31/12 1981

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.
Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.
Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.
Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på opgørelsestidspunktet, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde — ligesom det ikke er muligt at afgøre, om observationerne kan identificeres, før de er færdigbehandlede. (En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Indkomne observationsberetninger i tiden 1. nov. 1981 til 31. dec. 1981

DST = Dansk Sommertid
DNT = Dansk Normaltid

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr.)	Antal observatører	Farver
03-08-77	21.50	100 min.	5600 Fåborg	2	grå/grøn
04-10-81	19.05 DNT	5 min.	2830 Virum	3	rød
16-10-81	ca. 20.00 DNT	4 sek.	4100 Ringsted	3	hvid
18-10-81	01.00 DNT	—	6230 Rødekro	1	?
20-10-81	—	—	3630 Jægerspris	2	hvid
26-10-81	18.50 DNT	10 sek.	7500 Holstebro	1(?)	hvid/orange
28-10-81	19.43 DNT	5 sek.	8240 Risskov?	1	hvid
28-10-81	20.45 DNT	5 min.	2000 Kbh. F.	2	hvid/rød
28-10-81	20.50 DNT	10 min.	8983 Gjerlev	1	hvid
28-10-81	21.52 DNT	5 min.	3200 Helsinge	1	hvid/rød
29-10-81	19.15 DNT	15 min.	6600 Vejen	1	rød
29-10-81	ca. 20.00 DNT	—	2700 Brønshøj	1	blåhvid
30-10-81	18.15 DNT	10 min.	5620 Glamsbjerg	2	hvid
30-10-81	21.15 DNT	2 min.	5000 Odense	1	hvid
31-10-81	21.35 DNT	10 sek.	6340 Kruså	1	mørk
01-11-81	20.35 DNT	5 min.	2860 Søborg	1	hvid
02-11-81	22.00 DNT	—	6300 Gråsten	?	
02-11-81	22.00 DNT	2 sek.	6200 Åbenrå	2	hvid
04-11-81	21.30 DNT	—	5471 Søndersø	2	var.
05-11-81	ca. 20.55 DNT	—	2000 Kbh. F.	1	—
05-11-81	21.34 DNT	3 sek.	3600 Frederikssund	1	hvidgul
05-11-81	21.45 DNT	—	»Sydsjælland«	1	hvid?
05-11-81	22.00 DNT	—	5220 Odense SØ	?	gul
06-11-81	—	—	5230 Odense M	1	hvid
06-11-81	16.30 DNT	10 min.	8210 Århus V	5	hvid
06-11-81	ca. 17.00 DNT	—	7100 Vejle	2	grå
06-11-81	17.30 DNT	—	5240 Odense NØ	1	var.
06-11-81	ca. 17.30 DNT	25 min.	4930 Maribo	1	rødgul
06-11-81	17.32 DNT	6 min.	8660 Skanderborg	3	hvid/rød
06-11-81	18.00 DNT	15 sek.	5290 Marslev	1	gul
06-11-81	18.00 DNT	1 min.	5450 Otterup	1	—
06-11-81	18.00 DNT	30 min.	5270 Odense N	?	gul
06-11-81	18.00 DNT	—	5750 Ringe	1	rødgul
06-11-81	19.00 DNT	5 min.	5500 Middelfart	2	hvid
06-11-81	19.15 DNT	15 sek.	5683 Hårby	1	rød
06-11-81	19.30 DNT	75 sek.	5220 Odense SØ	1	hvid
06-11-81	19.30 DNT	5 min.	5210 Odense NV	2	gul
06-11-81	19.50 DNT	1 min.	5250 Odense SV	1	rød
06-11-81	ca. 20.15 DNT	5 sek.	6330 Padborg	2	gul/rød
06-11-81	21.30 DNT	30 min.	5270 Odense N	—	hvid
—-11-81	aften	—	5600 Fåborg	1	—
07-11-81	16.30 DNT	—	4450 Jyderup	1	gul
07-11-81	16.35 DNT	20 min.	8260 Viby	3	rødgul
07-11-81	17.30 DNT	—	5485 Skamby	1	hvid
07-11-81	17.30 DNT	20 min.	5683 Hårby	2	gullig
07-11-81	17.30 DNT	—	5651 Allested	2	orange
07-11-81	20.30 DNT	—	6340 Kruså	?	

AKTIVITETER

UFO-observationsture

Af Tommy Christensen

SUFOI starter nu et projekt, der skal fremme interessen for den vigtige aktivitet, som observationsture må siges at være.

Endnu for mindre end ti år siden samledes adskillige UFO-interesserede på klare nætter langs de danske strande eller på andre steder med godt udsyn. Her kunne man i små grupper diskutere UFO-fænomenet, mens der blev holdt et skarpt øje med alt, der måtte bevæge sig på stjernehimlen. Nu skete det af og til, at man faktisk havde held til at iagttage mystiske lys, men der var naturligvis langt imellem. Imidlertid var muligheden for måske at få et UFO at se, ingenlunde det vigtigste for observatørerne. Det var derimod i højere grad selve råhyggen ved samværet med ligesindede og den intensive naturoplevelse, der lå i turene.

I dag ser situationen omkring UFO-observationsturene desværre meget dyster ud. Det er kun uhyre få grupper af i forvejen meget aktive UFOloger, der stadig udøver den vigtige aktivitet, turene absolut stadig må siges at være.

Hvori ligger nu egentlig årsagen til denne ekstreme ændring? Er det fordi man så sjældent ser noget spændende; har UFO-sagen mistet noget af det skær den havde før, eller er vi i dag blot mere stressede? Kan det tænkes at være en større udbredelse af dovenskab eller luksusvaner? Ja, der er muligheder nok at vælge imellem. Personligt mener jeg den manglende interesse må skyldes, at hele den »menneskelige side« af sagen for den passive mængde, der nøjes med at holde sig informeret via tidsskrifter og bøger, er kommet ud hvor den ikke kan bunde. Bliver der således en sjælden gang annonceret en observationsøvelse, som det nu så fint hedder, er det ikke nok med kikkerten om halsen og en stor termokande. Der skal

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr.)	Antal observatører	Farver
07-11-81	21.43 DNT	3-6 sek.	3360 Liseleje	1	hvid
07-11-81	ca.23.30 DNT	10 sek.	6200 Åbenrå	1	orange
07-11-81	24.00 DNT	—	6230 Rødekro	1	gul
08-11-81	01.20	—	hovedvej A 11	3	
08-11-81	ca.01.45 DNT	—	6270 Tønder	1	
08-11-81	01.50 DNT	8 min.	6230 Rødekro	1	gul/orange
08-11-81	01.55 DNT	5 min.	6230 Rødekro	3	lys orange
08-11-81	ca.02.00 DNT	—	2620 Albertslund	flere	orangerød
08-11-81	02.05 DNT	5 min.	6200 Åbenrå	2	gullig
08-11-81	02.30 DNT	—	6330 Padborg	?	gul/orange
08-11-81	02.40 DNT	—	6270 Tønder	1	rødlig
08-11-81	03.00 DNT	130 min.	3200 Helsinge	1	grøn/blå
08-11-81	16.00 DNT	90 min.	8370 Hadsten	1	hvid
08-11-81	17.00 DNT	10-15 m.	3200 Helsinge	2	hvid/rød
08-11-81	17.28 DNT	5-10 sek.	6200 Åbenråå	1	hvid
08-11-81	17.32 DNT	3 min.	6330 Padborg	2	gul
08-11-81	17.40 DNT	25 min.	9293 Kongerslev	1	orange
08-11-81	17.45 DNT	15 min.	8660 Skanderborg	1	hvid
08-11-81	18.15 DNT	15 min.	6240 Løgumkloster	4	
08-11-81	20.30 DNT	—	6392 Bolderslev		rødlig
08-11-81	22.30 DNT	5-6 min.	3400 Hillerød	2	hvid/rød
08-11-81	22.45 DNT	20 min.	3300 Frederiksværk	4	hvid
08-11-81	ca.22.45 DNT	1 time	3300 Frederiksværk	flere	
09-11-81	08.30 DNT	2 min.	3400 Hillerød	2	gullig/grå
09-11-81	—	5 min.	4852 Stokkemarke	2	
09-11-81	—	—	6330 Padborg	?	
09-11-81	17.15 DNT	—	5310 Seden	1	hvid
09-11-81	17.40 DNT	2 sek.	5762 V. Skerninge	1	hvid
09-11-81	17.40 DNT	3 min.	8381 Mundelstrup	2	hvid
09-11-81	17.50 DNT	2 sek.	4873 Væggerløse	1	?
09-11-81	17.50 DNT	5 sek.	4800 Nyk. F.	1	hvid
09-11-81	17.51 DNT	5 sek.	4800 Nykøbing F.	1	hvid
09-11-81	ca.18.00 DNT	—	4720 Præstø	?	?
09-11-81	18.00 DNT	2 min.	5240 Odense NØ.	2	flere
09-11-81	18.40 DNT	80 min.	6200 Åbenrå	2	gul
09-11-81	19.50 DNT	30 min.	5210 Odense N	2	gul/blå
09-11-81	20.45 DNT	ov. ½ t.	3230 Græsted	2	hvid/grøn/rød
09-11-81	ca.20.45 DNT	ca.30 m.	3230 Græsted	flere	rød/grøn/hvid
09-11-81	21.15 DNT	10 min.	5672 Broby	1	hvid
09-11-81	21.30 DNT	10 min.	5610 Assens	1	hvid
10-11-81	22.00 DNT	30 sek.	5200 Odense V	1	var.
12-11-81	ca.19.00 DNT	—	9900 Frederikshavn	3	rød
13-11-81	—	—	6230 Rødekro	?	gul
13-11-81	—	—	5330 Munkebo	5	var.
13-11-81	—	—	5200 Odense V	2	flere
13-11-81	18.30 DNT	20 min.	5471 Søndersø	?	var.
13-11-81	18.45 DNT	—	5250 Odense SV	2	gul
13-11-81	19.30 DNT	—	5471 Søndersø	2	var.
13-11-81	19.30 DNT	—	5631 Ebberup	2	gul
13-11-81	20.30 DNT	2 sek.	5762 V. Skerninge	1	?
14-11-81	ca.17.30 DNT	5 sek.	4990 Sakskøbing	2	hvid
14-11-81	24.00 DNT	—	5250 Odense SV.	1	gul
15-11-81	—	10 sek.	5474 Veflinge	1	gul
15-11-81	17.00 DNT	—	5350 Rynkeby	3	gullig
15-11-81	ca.17.35 DNT	20 min.	4930 Maribo	2	hvid
15-11-81	24.00 DNT	10 min.	5471 Søndersø	1	hvid
19-11-81	20.30 DNT	5 min.	4900 Nakskov	2	orange
19-11-81	22.21 DNT	—	8240 Risskov	1	rød/hvid
22-11-81	ca.20.29 DNT	—	2730 Herlev	flere	—
23-11-81	—	—	4892 Kettinge	2	—
23-11-81	ca.17.00 DNT	—	4840 Nr. Alslev	2	gullig
24-11-81	21.15 DNT	10 min.	5700 Svendborg	3	gul/hvid/rød
25-11-81	19.25 DNT	—	8831 Løgstrup	2(3)	hvid
28-11-81	16.00 DNT	—	5270 Odense N	3	gul
28-11-81	17.00 DNT	2 timer	5370 Mesinge	1	hvid
05-12-81	20.00 DNT	—	2620 Albertslund	2	hvid/rød/grøn

også udfyldes komplicerede skemaer om alt, der bevæger sig i luften, og det er med at have fingeren på pulsen for at nå det hele. Desuden åbner annonceringer i den form vi tidligere har stiftet bekendtskab med, heller ikke det egentlige perspektiv, hyggen ved samværet, der jo, som vi lige har set, var hovedessensen. Den enkelte UFOinteresserede har ingen mulighed for at vide, om hvorvidt der er andre i omegnen, som også gerne ville tilbringe en nat i det fri sammen med ligesindede, og tager man alligevel afsted alene går det væsentlige naturligvis tabt.

Ny struktur

Vi skal altså prøve at bevæge os i et plan, som alle kan overskue både lokalt og på landsbasis. For at frembringe de primære forudsætninger for vellykkede observationsture, som vi netop har omtalt, vil SUFOI hermed starte et projekt, der i modsætning til tidligere projekter hovedsageligt tilgodeser disse faktorer. Imidlertid står og falder hele sagen jo med antallet af interesserede personer, så det er vigtigt, at ingen holder sig tilbage!

Lad os nu prøve at se på projektets enkelte punkter. For det første drejer det sig altså om at samle deltagere til små lokale grupper, i så vid udstrækning det er muligt. Dette skal foregå ved, at enhver interesseret kontakter koordinatoren for turene, hvilket er undertegnede. Når jeg således modtager oplysninger om deltagernes adresser og deres muligheder for at blive transporteret rundt i deres lokale område, vil jeg kunne sammensætte grupperne og så give medlemmerne besked herom.

For det andet optræder spørgsmålet om tidspunkterne for observationsturene. Det må vist være indlysende, at turene kun bør foregå i den varme del af året, fx. fra den 1. maj til den 31. august. Endvidere vil det være mest hensigtsmæssigt, at henlægge turene til natten mellem lørdag og søndag, således at vi alle er oplagte og kan sove længe efter nattens »strabadser«. Nu forekommer problemet med vejret, der jo sjældent udarter sig netop som det var planlagt. Dermed vil en flexibel

08-12-81	06.00 DNT	—	2620 Albertslund	2	orange
13-12-81	07.15 DNT	5 min.	9000 Aalborg	1	grå
13-12-81	17.30 DNT	30 min.	mellem 4040 Jyllinge og 3300 Frederiksværk	2	gullig
15-12-81	17.45 DNT	—	2450 Kbh. S.	2	hvid
19-12-81	19.20 DNT	5 min.	9320 Hjallerup	1	hvid
20-12-81	17.00 DNT	2 min.	2620 Albertslund	3	orange
20-12-81	21-tiden	ca. 2 m.	2750 Ballerup	5	orange

lørdag nat være at foretrække. Set ud fra det synspunkt, at en tur pr. måned (4 om året) er passende, holdes turen den førstkommende lørdag nat i måneden, hvor vejret lokalt er velegnet. Det er i tvivlstilfælde så op til hver enkelt gruppe lige at snakke sammen umiddelbart før turen, om hvorvidt den skal udskydes eller ej. Derved opnår vi ikke altid fuld dækning landet over, men det ville alligevel også være en urealistisk forestilling. Selve tidspunktet for turenes begyndelse kan jo lægges så sent på aftenen, at hverken familielivet eller gode TV-udsendelser behøver at blive tilsidesat af den grund.

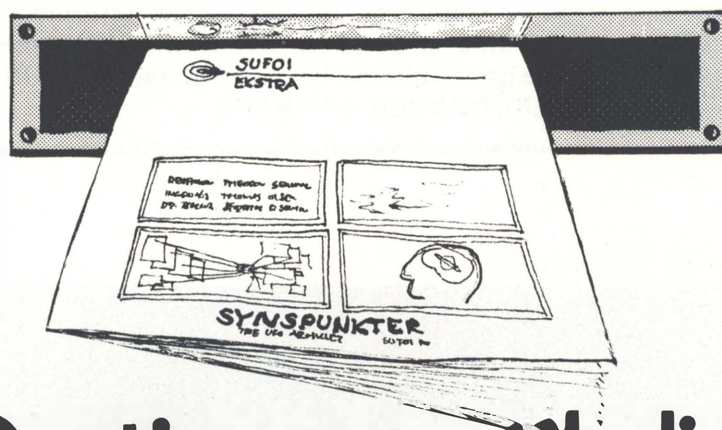
Som det tredje kommer udstyret i betragtning. Det er naturligvis ingenlunde nødvendigt at slæbe en hel sporingsstation med, men det er derimod op til den enkelte deltagers egne midler og forudsætninger at bedømme, hvor meget udstyr vedkommende kan medtage. Blot skal gruppen sørge for at være i besiddelse af et absolut minimumsudstyr, som en eller flere prismekikkerter, kompas, nøjagtigt ur, svag rød lampe samt papir og blyant. Af yderligere nyttigt instrumentarium kan nævnes SUFOIs lille transportable MFI detektor, højdemåler, spejlreflexkamera på stativ, stjernekort og Walkie Talkie.

Endelig skal vi omtale hvordan vi bør registrere under observationsturene og tilbagemelde resultaterne til koordinatoren efter turene. I modsætning til tidligere skal fly, satellitter, stjerneskud og andre lign. naturlige tilsynekomster ikke registreres og tilbagemeldes. Kun i tilfælde af en UFO-observation skal vi sørge for, at der foretages så mange undersøgelser under iagttagelsen som tid og udstyr tillader. Alle oplysninger noteres så straks og sendes hurtigst muligt til koordinatoren. Såfremt gruppen ikke ser noget extraordinært på turen, skal vi blot notere tidspunktet, deltagere samt andre relevante oplysninger.

Når sæsonen er forbi i september, skal disse noter tilsendes koordinatoren, hvorefter det samlede resultat vil blive offentliggjort i UFO-NYT. Iøvrigt er man altid meget velkommen til at kontakte mig i anden henseende, som fx. om astronomiske fænomener eller lign. i forbindelse med turene.

Det skal her til sidst kraftigt understreges, at projektet vil løbe i så mange år fremover, som det overhovedet er muligt, også med et beskedent deltager-antal. Læseren bedes kontakte

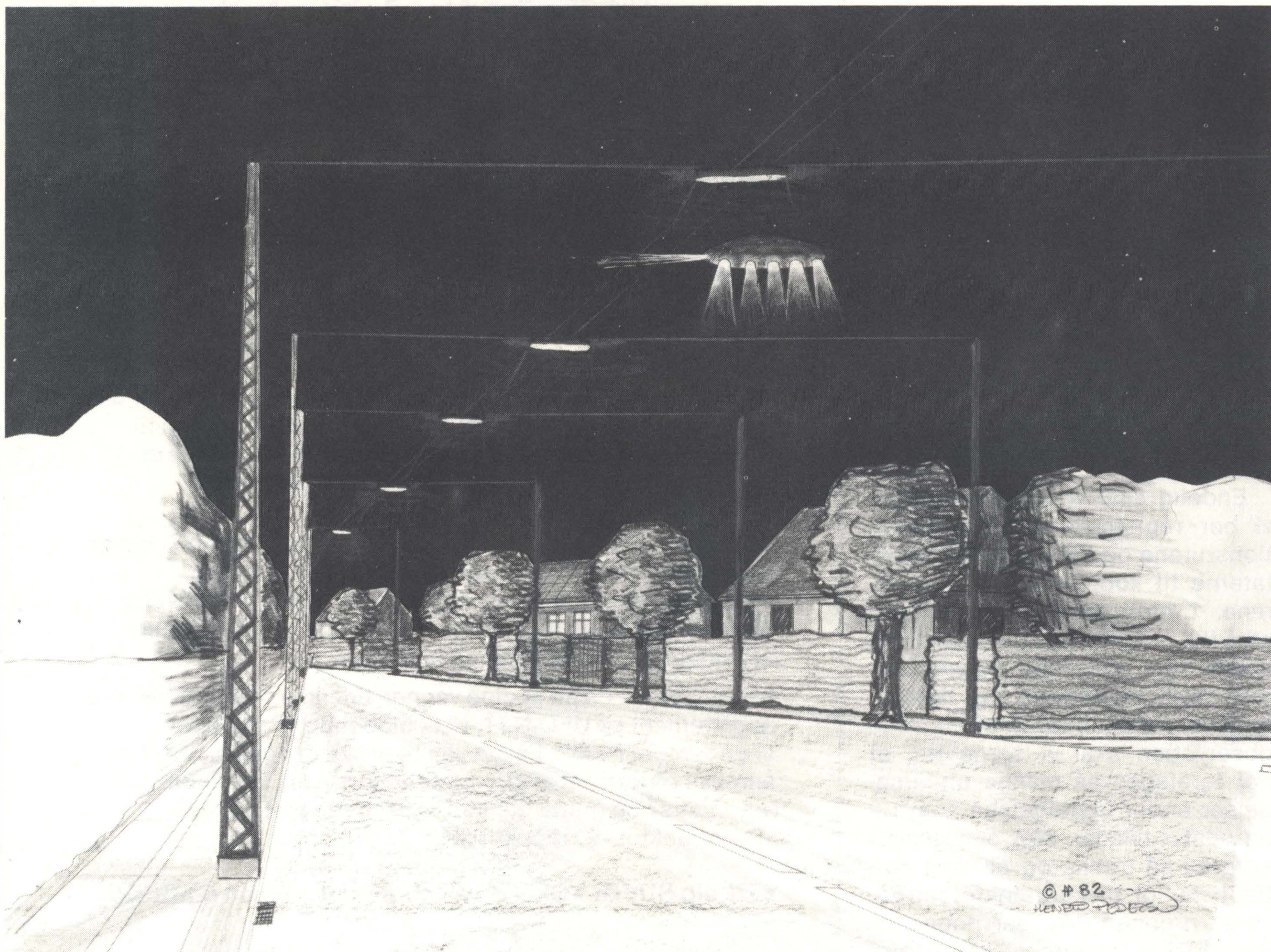
TOMMY CHRISTENSEN
Lindvedparken 93
5260 Odense S
(09) 11 77 56

UFO-RAPPORTER
DANMARK

Under denne rubrik omtales et udvalg af de færdigbehandlede observationer, som SUFOI ikke har kunnet give en forklaring på. Da undersøgelserne som regel er langvarige, vil der kunne optræde observationer, som har fundet sted lang tid før denne offentliggørelse. For oplysninger om aktuelle observationer henvises til listen over INDKOMNE OBSERVATIONSBERETNINGER, DANMARK.

30. oktober 1981, 5000 Odense C.

Den 30. oktober 1981 C.E.1
kl. 21.20 DNT
5000 Odense C.

En yngre dame var ude for at lufte hunden, da hun skråt til højre for sig — mod sydøst — iagttager en mærkelig genstand. Hun beretter:

»*Genstanden opfattede jeg som en mørk skygge, hvorfra 5 lygter lyste klart; det til venstre frem-*

efter og de andre nedad. Objektet bevægede sig ca. 50 meter fra højre mod venstre, hvorefter det svingede bort fra mig og bevægede sig parallelt med Sandhusvej (hvor observatør befandt sig).

Samtidig hermed løb jeg ud midt på gaden og fulgte efter det så hurtigt jeg kunne. Vores hund reagerede ikke på genstanden. Efter at have løbet 100-150 meter, havde genstanden vel bevæget sig ca. 300 meter, og pludselig var den væk. Om den ændrede retning igen eller slukkede lyset, ved jeg ikke.«

UFOet var som nævnt mørkt med 5 kraftige lys i en række. Lygterne lyste med et konstant hvidligt skær som billygter. Observatøren mener formen var rund eller oval med en diameter på 3-4 meter. Til trods for at hun kun var 50-100 meter fra objektet, hørte hun ingen lyd.

Det er meget interessant at bemærke den manglende reaktion hos hunden, da vi har kendskab til adskillige andre tilfælde, hvor dyr har reageret meget kraftigt på UFOer.

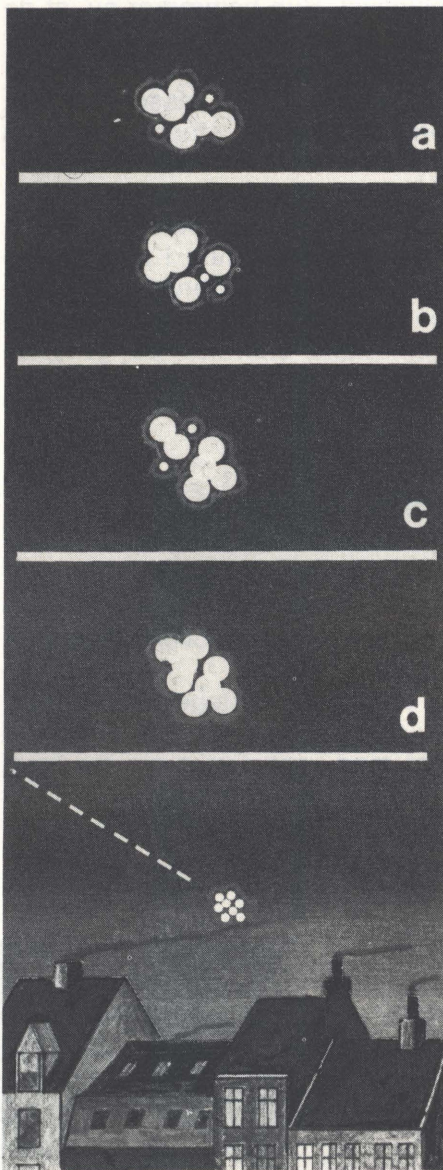
Noget kunne tyde på, at vi den 6. november 1981 havde en reel UFO-bølge over Danmark, idet SUFOI har modtaget ekstraordinært mange henvendelser ang. UFO-observationer fra denne dag. Der er således ikke tale om et enkelt fænomen, men derimod om adskillige uafhængige objekter.

Den 6. november 1981 C.E.o
kl. 18.15 DNT
5230 Odense M.

Observatøren, en 65-årig dame med godt kendskab til stjernehimlen, fortæller:

»Det var tusmørke, da jeg gik ud med skraldposen. På vejen tilbage mod hoveddøren fik jeg i det klare vejr øje på Nordstjernen, der blinkede på sin plads som altid. Den var så strålende, at jeg et øjeblik blev stående for at se på den. Bevægede den sig ikke? Jeg gik ud på fortovet og opdagede nu, at Nordstjernen stod til venstre for objektet. Lyset havde en bevægelse fremad på himlen, og »stjernen« blev tydeligere og tydeligere. Efter ca. 20 sekunder kom den så nær, at jeg kunne se den var sammensat af flere runde kupler, der blinkede uafhængigt af hinanden i et stjernehvidt lys. Formen på objektet var noget oval, og der var slet ingen lyd. Gaden var meget stille; jeg så mig om efter et menneske, der kunne blive sat ind i fænomenet, men det var jo spisetid, så jeg havde det hele for mig selv, desværre.«

Observatøren løb herefter hurtigt om i baghaven for at følge UFOets tilsyneladende lidt flaksende bane, men hustagene skjulte det helt.

6. november 1981, 5230 Odense M.

Den 6. november 1981 C.E.0
Kl. 19.50 DNT
5250 Odense SV.

En 26-årig tømrer kom denne aften gående ved nogle boligblokke, da han tilfældigvis fik øje på en kraftigt lysende genstand, der flaksede både op og ned samt til siderne. Objektet var på dette tidspunkt på størrelse med et fly i det fjerne. Det bevægede sig langsomt, og i forbindelse med flaksene skiftede det i blød overgang mellem farverne rød, orange og gul i uregelmæssighed.

Så forsvandt genstanden bag en boligblok, og observatøren fortsatte sin gang ind mellem to blokke. Da dukkede objektet op igen til højre for den boligblok, hvor det først var forsvundet. Dens flaksen var blevet mindre, mens hastigheden var forøget. UFOet foretog en blød drejning mod observatøren, hvorpå det i ca. 2 sek. stod helt stille. Nu lyste genstanden i en konstant gul farve, samtidig med at dens størrelse var som fuldmånen.

Observatøren kan bedømme, at afstanden til UFOet kun andrager omkring 200 m. ligesom dets reelle størrelse anslås til ca. 1 meter.

Herefter fløj genstanden med høj hastighed mod syd uden at flakse og med en klar gul farve. Under hele observationens 50 sekunder blev der ikke hørt nogen lyd.

Vejret var meget klart med en temperatur omkring frysepunktet, og det blæste kraftigt fra nord. Det er i den forbindelse vigtigt at bemærke, at det i en længere periode forud for denne observation havde været godt vejr uden torden.

Da SUFOI allerede dagen efter fik besked om iagttagelsen, blev der bragt en efterlysning af vidner, hvilket resulterede i ca. 60 henvendelser fra hele Fyn. Trods det tæt bebyggede område, hvor UFOet optrådte, har ingen andre imidlertid bemærket netop dette objekt.

Den 6. november 1981 C.E.1
Kl. 22.00 DNT
5270 Odense N.

Følgende observation finder sted i selve stuen til et hus i den nordlige del af Odense. Rapportøren er en ung studerende pige, der i selskab med en veninde i løbet af en halv time iagttager en rund lysplet vandre fra væg til væg i stuen.

Først dukkede fænomenet op

på syd-væggen ved et stort vindue, hvorefter det meget langsomt bevægede sig op i hjørnet mod østvæggen. Her cirklede det længe. Herefter fortsatte lyset langs væggen mod nord, hvor det forsvandt lige så pludseligt som det var kommet.

Lyset beskrives som værende af gullig farve med en mørkegul korona. Det blinkede med meget korte mellemrum med et lys, der var kraftigt som en billygte. Størrelsen på fænomenet var 20 cm i diameter.

Pudsigt nok forsvandt lyset ved en radiator, hvilket umiddelbart kunne henlede tanken på et kuglelyn, men i henhold til alle andre oplysninger, bl.a. en lang periode med godt vejr, må denne forklaring opgives.

Desværre forsøgte pigerne ikke at undersøge fænomenet nærmere, men holdt sig for sikkerhedens skyld i god afstand.

Den 9. november 1981 C.E.1
Kl. 21.30 DNT
Verninge, 5690 Tommerup.

En dame kommer kørende i bil fra Fåborg mod Tommerup, og hun benytter det klare vejr til, som så ofte før, under den langsomme kørsel at iagttage stjernebillederne.

På et åbent stykke ved Odense Å mellem Nr. Broby og Verninge ser hun noget mærkeligt på himlen mod nord. Et objekt på størrelse med fuldmånen står stille i en højde af ca. 60° over horisonten. Selve genstanden er mørk, men på hver side findes et kraftigt hvidt lys, der blinker med et interval på ca. 1 sek.

Observatøren standser bilen og stiger ud for bedre at kunne iagttage UFOet, men hun kører hurtigt videre igen op på en bakke lige syd for Verninge, hvor hun har det bedste udsyn. Her slukker hun både motoren og lyset. Da begynder genstanden at bevæge sig langsomt mod syd i samme højde over horisonten. Observatøren kan overhovedet ingen lyd høre i det frostklare vejr. Hun bliver noget bange og vil køre væk, men tænker, at det nok ikke hjælper alligevel. Hun bemærker nu, at de to lys på objektet nærmest er kugleformede.

Da en tankvogn passerer hende, prøver hun at stoppe den, så chaufføren kan bevidne observationen, men tankvognen kører blot forbi. UFOet forsvinder i syd, og observatøren kunne i løbet af de ca. 5 minutter observationen varede ikke bedømme afstanden og den reelle størrelse på genstanden.

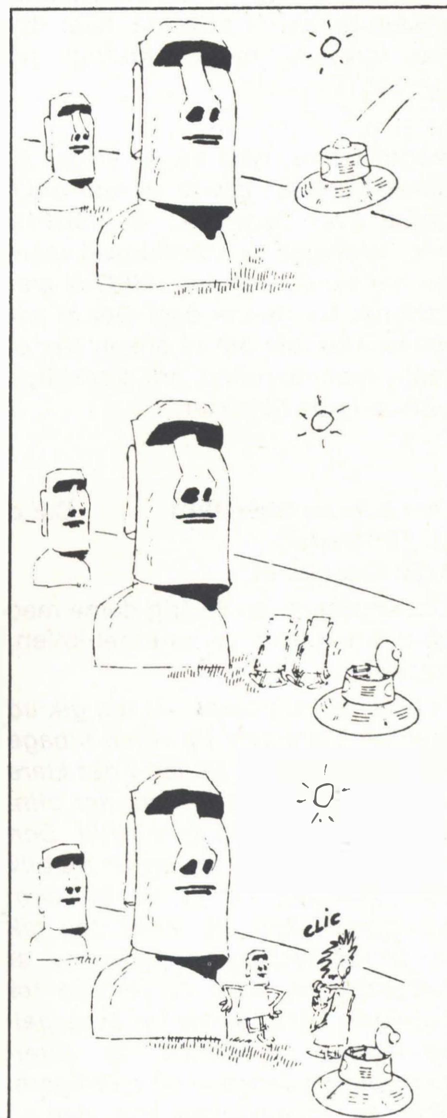
Den 9. november 1981 O.O.
Kl. 21.30 DNT
5610 Assens.

Denne observation foregik i samme tidsrum som i ovenstående tilfælde.

En herre iagttager et kraftigt, hvidt blinkende lys ude over vandet mod vest. Lyset hopper først lidt fra side til side, og efter 10-15 minutter hopper det nogle gange kraftigt i forskellige retninger, hvorefter det pludselig er væk.

Afstanden mellem de to observationer beløber sig kun til omkring 20 km, og selvom retningerne for objekterne ikke stemmer overens, kan en sammenhæng mellem observationerne ingenlunde udelukkes. □

Tekst: Tommy Christensen.
Tegning: Henrik Pedersen.

9. november 1981, 5690 Tommerup.

EMNEÅRET 1982: UFOLOGER

UFO-sagen – et tidsfordriv?

Ved Per Andersen

I forbindelse med emneåret tages her spørgsmålet om UFOlogernes motivation for at arbejde med UFO-sagen op. Forfatteren ønsker ikke at lægge skjul på, at indlægget er stærkt provokerende, og det er hans håb, at der vil komme mange reaktioner fra læserne, som vi så vil vende tilbage til i et kommende nummer af UFO-NYT.

Baggrunden for denne artikel er emneåret i år, der som emne har »UFOlogerne«. På side 12 ff i sidste nummer findes en artikel af Werner Walter, der bl.a. beskæftiger sig med de motiver, »UFOlogerne« har for at beskæftige sig med UFO-sagen.

I denne artikel vil jeg gerne uddybe nogle af disse kommentarer og komme med nogle af de andre overvejelser, jeg har gjort mig vedrørende dette emne. Jeg gør med det samme opmærksom på, at kommentarerne er *mine egne* og altså absolut ikke kan tages som et udtryk for foreningens holdning som sådan. Ja, på punkter dækker artiklen måske ikke engang min egen holdning, idet jeg vil forsøge at provokere læserne til selv at gøre nogle overvejelser og tage stilling til påståede argumenter!

I Danmark er der forholdsvis mange UFO-interesserede og UFO loger, når vi tager befolkningens størrelse i betragtning. Et løst overslag viser, at der er ca. 10.000 medlemmer i de danske UFO-grupper, og disse udgør omkring 0,2% af befolkningen. Til sammenligning kan nævnes, at i et land som England har en af de store UFO-organisationer BUFORA 572 medlemmer (pr. 31. august 1981 (1)), hvilket — befolkningens størrelse taget i betragtning — er langt, langt færre.

Alle de mange mere eller mindre aktive UFO-interesserede i Danmark beskæftiger sig naturligvis ikke med UFO-sagen på samme faglige organisationsmæssige eller tidsmæssige niveau, så jeg vil opdele dem i nogle grupper og knytte kommentarer til hver gruppe for sig. Der er vel tale om 3 grupper: De lokalt aktive, der arbejder rundt om i lokale UFO-grupper eller er mere løst tilknyttet en forening, de meget aktive, der tager del i de store foreningers repræsentantskab etc. (foreningernes medarbejdere), og endelig det mindre antal personer, der varetager foreningernes daglige ledelse (formænd, næstformænd, forretningsudvalg osv.).

Endelig har jeg valgt også at se på de store foreninger som sådan — bl.a. for at se på deres erklærede målsætninger i UFO-sagen.

Hele tiden vil jeg vurdere folks motiver i relation til det formål, der hedder »at løse UFO-problemet« eller at »finde ud af, hvad UFOerne er«. Dette er vel det påståede overordnede mål med arbejdet (i hvert fald for de fleste).

De lokalt aktive

Der er mange UFO-interesserede, der kommer i UFO-grupper eller som kun er løst tilknyttet en af UFO-foreningerne. Det vil nok være at tage munden for fuld at påstå, at disse personer engagerer sig i UFO-arbejdet for at »løse UFO-problemet«. Så ambitiøse er det nok kun få der er. Derimod starter man vel fordi man finder emnet interessant og ønsker at snakke med andre om det.

Det giver sig da også klart udtryk i den form arbejdet har. Og det har jeg baggrund for at beskrive, da jeg selv igennem flere år har arbejdet med en UFO-gruppe i Århus-området.

Det er nok almindeligt, at når man mødes for at diskutere UFOer, så får man da også til en vis grad diskuteret emnet. Som oftest er man dog kun interesseret i at høre de seneste nyheder og ikke diskutere generelle UFOlogiske problemer — som f.eks. hvordan vi egentlig griber hele sagen an. Hvis der endelig kommer en diskussion igang er det som regel om politiske eller andre emner, der overhovedet ikke har noget med UFOer at gøre. Det har jeg selv oplevet mange gange! Og det er faktisk ikke en ringe del af tiden, der går med emner, der i denne sammenhæng er uvedkommende.

Et stærkt drivmiddel for at komme i grupperne er altså til dels at blive fodret med oplysninger — at nyde og ikke yde. Samt at få kaffe og et stykke blødt brød og diskutere verdenssituationen!

Dette medfører da også, at mange grupper går i opløsning. Simpelthen fordi det altid er nogle få, der må påtage sig slæbet og skaffe oplysninger til de andre. Et eksem-

pel er Århus-gruppen, hvor lederne måtte holde op med at arrangere møderne på grund af tidspres på andre områder — hvorefter gruppen gik i opløsning.

I disse UFO-grupper har man altså ikke engang en målsætning, der går på »at løse UFO-gåden«, og man opnår dermed bestemt heller ikke noget i den retning.

Selvfølgelig er der grupper med et lidt højere ambitionsniveau — som regel hvor deltagerne fortrinsvis er unge mennesker. Man kan f.eks. nævne grupper som VUFOC og HUFOK, der begge arbejder »for at løse gåden« — tilsyneladende. Det er nemlig karakteristisk for sådanne grupper, at de absolut ikke vil have noget med de etablerede organisationer at gøre — de vil arbejde selv!

Det er sådan med alle problemer, at man må samarbejde og når længst, hvis man sammen prøver at løse problemerne — dette gælder selvfølgelig også for UFOerne. Så hvorfor vil disse unge mennesker så ikke gå ind i de større organisationer og arbejde dér — derved ville man jo bl.a. undgå en masse dobbelt-arbejde?

Ja, man angiver, at de store organisationer er »tunge« osv. Men er de virkelige grunde ikke snarere, at disse unge mennesker selv vil frem i lyset og ikke forsvinde i en organisation? At man selv vil lave et blad — det er jo ens eget? At man vil pleje sine egne interesser — også selv om der måske i forvejen er personer, der udfører præcist det samme arbejde? Altså hensynet til de personlige interesser i stedet for at varetage UFO-sagens interesser?

Det er et spørgsmål, hvor meget disse ambitiøse grupper bidrager til løsningen med sådanne motiver, der for øvrigt går igen hele vejen op i systemet!

UFO-foreningernes medarbejdere

De følgende kommentarer gælder især foreningerne SUFOI og FUFOS, da IGAP er speciel både hvad angår formål og opbygning. IGAP vender jeg tilbage til senere i artiklen.

Når en person engagerer sig så stærkt i en UFO-forening, at vedkommende f.eks. indtræder i et repræsentantskab, er det som regel under dækket af at ville »bidrage til løsningen af UFO-gåden«. Og når et stort antal af disse går sammen, så må der da virkelig være basis for at komme videre. Jeg har imidlertid mange eksempler på, at dette simpelthen ikke passer — at motiverne er nogle andre.

Hvordan kan man se det? Ja, når man træder ind i en forening, er det som regel med en bestemt arbejdsopgave — eller i en bestemt afdeling, som det hedder. For det første er denne afdeling sjældent bestemt af »hvad det vil være formålstjenstligt for foreningen eller UFO-sagen«, men derimod 100% bestemt af de pågældende personers egne interesser.

I andre ikke-UFOlogiske foreninger finder en ledelse som regel ud af, hvilke arbejdsopgaver der må løses for at komme videre med et mål, og så må medarbejderne arbejde med disse opgaver, uanset om det lige er det, der interesserer dem. Dette ville være helt utænkeligt i en UFO-forening! At tænke sig en medarbejder blive sat til en opgave, der ikke havde interesse for vedkommende — det må man da ikke. Det er jo en hobby. Eller med andre ord et tidsfordriv! Så glem alt om en motivation, der går på en fælles indsats for at løse problemet!

Der er selvfølgelig mange andre motiver for at træde ind i et repræsentantskab. Tilfredsstillelse af personlige ambitioner, æren ved at være med, blive en kendt person — for at nævne nogle få, der skam også gælder for mig selv! Men hvor mange vil indrømme disse motiver? Og især, hvor mange vil sætte disse motiver i baggrunden for en målrettet indsats?

Der er også mange — bl.a. mig selv — der godt kan lide at se sit navn på tryk, og dette er da også et motiv. En plejning af sit ego!

Derfor er der ingen, der går ind i foreningsarbejde med de ædle motiver om forskning og løsning af problemerne. Dette kommer da også klart til udtryk. Der er skam ingen, der må blive »fyret« fordi den pålagte/selvvalgte arbejdsopgave ikke bliver løst — man må knapt nok kritisere. For tænk på — bliver der sagt — det hele er ulønnet, og det er primært folks egne interesser, der gælder. Hobby-argumentet igen!

Den daglige ledelse

De fleste motiver, der er nævnt under foreningens medarbejdere, gælder selvfølgelig også for ledelsen. Men her må der ligesom være yderligere motiver for at tage den større arbejdsbyrde, der følger med en sådan post.

Det kan måske være, at nogle af de tidligere nævnte motiver blot er stærkere. Man ønsker at komme helt til tops. Få den større ære, der er ved at være formand eller næstformand. Der kan selvfølgelig også være andre motiver, som f.eks. at få større indsigt i, hvad det vil sige at skulle være daglig leder. Lære noget nyt om administration.

Den daglige ledelse burde især være målrettet mod det »at løse ufo-gåden« — det er jo dem, der bedst kan styre udviklingen. Men hvad foretager de sig? Lægger de slagplaner og arbejdsplaner for, hvordan man når dette mål? Nej, man sørger for at bringe sig i en situation, hvor 98% af arbejdet er mere eller mindre trivielt administrations-arbejde!

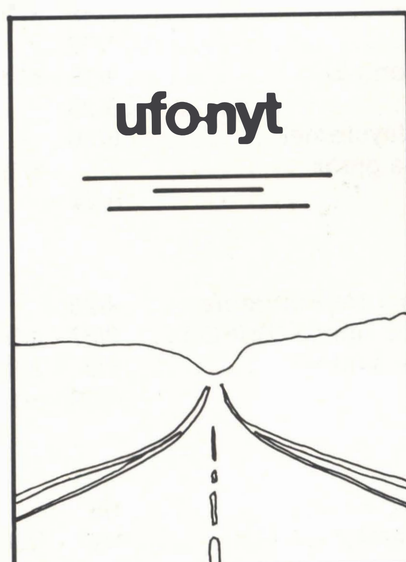
Så kan man sige: Man er vel stadig interesseret i at styrke den seriøse UFO-forskning, men der er vel ikke penge nok? Nej, dette passer ikke — der er penge nok i forhold til det forsknings-arbejde, der udføres! Og de penge, der bliver brugt, bliver spredt for vinden uden planlægning efter hvad, der i øjeblikket er de personlige interesser. Ledelsen er til dels forhindret i en planlægning på grund af de motiver de andre medarbejdere har og fordi de — også — er mest interesseret i at bruge den sparsomme tid på dyrkelsen af egne interesser.

Hvad ville der ske, hvis ufo-sagen faktisk blev løst? Ja, det har SUFOIs tidligere formand Flemming Ahrenkiel filosoferet lidt over (2):

»Uanset hvad løsningen viste sig at være, ville SUFOI i samme øjeblik have løst sin opgave eller opfyldt sit formål — nemlig i den mellemliggende tid at have arbejdet på og bidraget til en opklaring af og oplysning om fænomenet. Det materiale, der i årenes løb er blevet indsamlet og skrevet om fænomenet, vil derefter kunne tjene som et tidsbillede og et historisk referencemateriale: Sådan troede man — sådan arbejdede

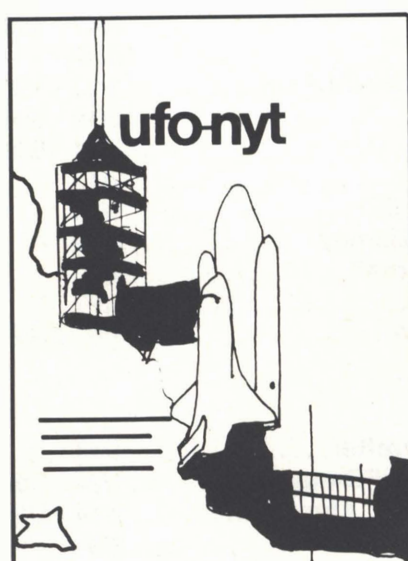
UFO-NYT 1981

Indholdsfortegnelse

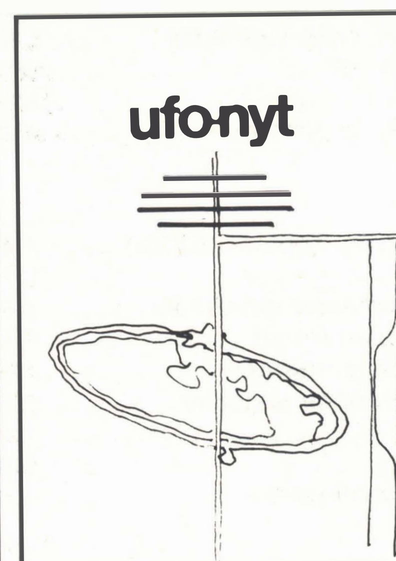

Da vi i år er begyndt med side 1 i hvert nummer, er indholdsfortegnelsens betegnelser ændret lidt, idet vi bruger et tal, en skråstreg og et tal.
Tallet før skråstregen er blad-nr. og tallet efter skråstregen er sidenummeret.
Altså: bladnr./sidenr.

UFO-NYT
UDGIVES AF SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

REDAKTION:
IVER O. KJEMS · FLEMMING AHRENKIEL
HENRIK PEDERSEN · FRANK LERBÆK

POSTBOX 6 · 2820 GENTOFTE

INDHOLDSFORTEGNELSEN ER SKREVET AF JØRGEN BENGTVIG/IOKj.

man — og dette var den rigtige løsning.

SUFOI vil i den situation faktisk miste sin eksistensberettigelse som organisation, idet fænomenet — der nu har fået en forklaring og dermed er blevet videnskabeligt accepteret — dernæst vil blive genstand for nærmere videnskabelige studier og afhandlinger. Private organisationer vil slet ikke kunne være med under disse nye forudsætninger, både set fra et økonomisk og videnskabeligt synspunkt. SUFOI og tilsvarende organisationer over hele verden vil måske få et venligt skulderklap med »tak for jeres indsats«, samt en fodnote i senere videnskabelige arbejder om fænomenet ufoer«. Citat slut.

Mon ikke disse betragtninger er korrekte, og mon ikke vi her i virkeligheden skal søge den dybestliggende grund til, at man — på trods af sine erklærede mål — ikke »formår« at komme videre mod løsningen. Hvis man virkelig var indstillet på at komme videre, tror jeg nok at man skulle overvinde de problemer der er. Men er man i virkeligheden ikke bange for at forske for meget — tænk nu, hvis man fik opklaret fænomenerne — hvad det så enten viste sig at være! Er man ikke i virkeligheden bange for at gøre sig selv arbejdsløs? Er man ikke bange for at miste sine venner? At miste sin hobby?

Og denne underprioritering af forskningen kan man jo slippe af sted med, da der heller ikke nede fra foreningens medlemmer lyder krav på mere seriøs forskning — de vil jo også miste deres hobby og deres kaffe-klubber! Nej, så vil man hellere koncentrere sig om at holde UFO-foredrag og udgive et tidsskrift — være sælger for »ufosagen«. Så kan man samtidig have en spændende udadvendt (publicity) forening, og man risikerer ikke at miste sin gode hobby.

Foreningerne

Lad os nu se på foreningernes erklærede mål og lade os starte med SUFOI. På omslaget kan man læse følgende:

> *»SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling af og bearbejdning af observationsberetningerne samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed«.*

Som det fremgår har man altså to formål: PR-virksomhed og forskning. Den oplysnings-mæssige side af sagen klares vel ganske godt. Man holder en del foredrag og har et tidsskrift, der er blevet mere »forbruger-venligt« (læs salgsvenligt). Forskningssiden? Ja, der er faktisk næsten ingen! Man bruger stort set al tiden på de udadvendte aktiviteter — selv de personer, der burde varetage forskningen!

Bladet UFO-NYT er også ændret med tiden — der er kommet en redaktionel ændring. Tidligere var bladet bl.a. organet for de forsknings-resultater, der kom. Man kunne godt tillade sig at skrive strengt faglige artikler. Men nu skal bladet ud til en større skare og dermed skal artiklerne være populært skrevet. Man må helst ikke bruge mere end 3-stavelses ord, og artikler med et fagligt niveau er helt utænkeligt! Har man fra foreningens side så sikret, at der er mulighed for at udgive det faglige stof — resultaterne fra den smule forskning, der trods alt er? Nej, det har man ikke. Igen er billedet tydeligt: Man er interesseret i et dyrt tidsskrift med farvet forside, men forskningen? Nej!

Denne holdning går igen i de fleste diskussioner — bl.a. om åbning af arkiverne. Man tænker først og fremmest på de økonomiske forhold og de personlige interesser, og først derefter — hvis overhovedet — på hensynet til forskningen.

Motiverne er (igen) på foreningsniveau ikke forskningen, som erklæret i formålsparagraffen, men udelukkende publicity.

For FUFOS' vedkommende er forholdet noget tilsvarende. Man har ikke i bladet angivet noget formål for foreningen, men kun for bladet. Dette formål er naturligvis — ligesom ved SUFOI — at oplyse om UFO-sagen. Men man har fået indtrykket, at FUFOS også ønsker seriøs forskning.

Også her er billedet klart. Hvor mange forsknings-resultater bliver der offentliggjort i deres blad? Endnu færre end hos SUFOI!

Endelig er der den specielle organisation IGAP. Man kan på omslaget af deres blad læse en noget anderledes formålsparagraf:

> *»At bringe folk, som har samme interesse, sammen, enten personligt eller pr. brev; at viderebringe en livsfilosofi, en videnskab om livet, som befordrer venskab gennem forståelse og også resulterer i medfølelse over for andres kortsynethed«.*

Det er jo mange smukke ord, selv om der jo ikke er mange ord i formålsparagraffen om UFOer. Dog må man gå ud fra, at den »fælles interesse« hænger sammen med UFO-fænomenet.

Man har slet ikke det formål, der hedder forskning — og det kan man jo så være uenig i, hvilket jeg er. Men faktum er, at IGAP vel er den eneste danske UFO-organisation, der blot tilnærmelsesvis er i stand til at opfylde foreningens formålsparagraf. Desværre bringer det jo os ikke videre mod løsningen af UFO-problemet, da dette ikke er en del af det erklærede formål.

Afslutning

Hvis man tror, at det grundliggende motiv for at beskæftige sig med UFO-sagen er at medvirke til at »løse UFO-problemet«, så er dette ikke korrekt. Lige fra det nederste til det højeste niveau i UFO-sagen er det i virkeligheden helt andre motiver folk har for at beskæftige sig med UFOer.

At beskæftige sig med UFOer er udelukkende en hobby. Det er et behageligt tidsfordriv, hvor man har muligheden for at dyrke og udvikle sine personlige interesser og ambitioner!

Måske er dette netop også årsagen til, at man efter selv 25 års UFO-arbejde i Danmark, ikke er nået ret mange skridt videre! I virkeligheden ønsker man slet ikke at komme videre!

Referencer

1) BUFORA Bulletin, nr. 2, november 1981, side 8.
2) UFO-NYT 1978, nr. 6, side 227 f.

EN UFOLOG FORTÆLLER

I gamle, længst forsvundne tid

Af X. P. Madsen

For 25 år siden var der nogle modige mennesker, som startede en UFO-forskning (SUFOI). Men længe før den tid var der mennesker, som havde set mærkelige himmelfænomener, og for mit eget vedkommende startede det allerede ved midsommer 1917, hvor jeg var 10 år gammel.

Som kostskoleelev på det forlængst nedlagte St. Andreas Kollegium i Ordrup opholdt jeg mig en dag på skolens tennisbane, da jeg på den sydøstlige himmel, ca. 30° oppe, fik øje på en mærkelig grå-brun tingest, som nærmest lignede en stump vandrør afskåret i begge ender. I løbet af en 10-12 sekunder bevægede den sig med jævn hastighed i en svagt nedadgående bane i retning mod vest. I sydvest, 15° oppe, tonede den lidt efter lidt bort, og jeg undrede mig over, hvor den egentlig blev af. Under hele hændelsen bevægede objektet sig under et højtliggende kompakt skylag. Vejret var varmt og blikstille.

Året 1917 var i flyvningens barndom, og jeg kendte alt, hvad der dengang fandtes af flytyper, og var derfor noget forbavset over at se et »fly« uden vinger og halerror, uden motor og landingsstel og så tilmed helt lydløst.

Jeg skyndte mig straks ind på skolen, hvor jeg fortalte en af mine lærere, en jesuit pater, om det flyvende vandrør. Han opfattede det desværre som en løgnehistorie, og det indbragte mig omgående et par lussinger. — Og det man får banket ind i hovedet, husker man naturligvis. I forvejen havde han et horn i siden på mig, fordi jeg nogen tid før på tavlen havde tegnet et fly, som kunne medbringe flere hundrede passagerer. Anmærkning i karakterbogen: »Drengen er splittergal«.

Nu var der ikke noget, der hed UFOer dengang, og først mange år senere, i 1959, fik jeg at vide, at der fandtes beretninger om disse rørlignende genstande, og at de bl.a. var observeret under første verdenskrig over de tyske krigsfronter i sommeren 1917 og i 1918. Så jeg var altså ikke alene om det.

Dansk UFO-forsknings veteran, X.P. Madsen.

Så går vi frem til vinteren 1934-35. En sen nat fulgte jeg min forlovede hjem til Tårbæk, og medens vi stod ved gavlen af hendes forældres hus for — som skik og brug var dengang — at tage øm og inderlig afsked, blev hele terrænet pludselig oplyst af et stærkt, hvidt lysskær. Jeg troede først, at det kunne være lyset fra nattevægterens lommelygte, men da jeg vendte mig om, fik jeg i sydøst, ca. 25° oppe, øje på et blændende hvidt lys, som ude over Øresund bevægede sig mod nord. Afstanden til objektet var vanskelig at bedømme, men jeg anslog den dengang til at være under 1 km og størrelsen målt i udstrakt arm til halvdelen af måneskiven.

Da det efter 10-15 sekunder var nået til retning nordøst, forsvandt objektet bag huse og træer. Jeg bemærkede, at objektet havde konstant lysstyrke, jævn hastighed, og at det holdt samme højde over havoverfladen.

Dagen efter underrettede jeg magister Luplau Janssen, Astronomisk Observatorium i København, og han mente, at det måtte dreje sig om en asteroide, som havde passeret Jorden. Interessant nok, for så må den have fulgt jordkrumningen!

Nogle dage senere læste jeg i en avisnotits, at et tilsvarende objekt var set over Schweiz og senere over Norge, hvor det stoppede over området ved Lofoten for derefter at gå lodret ned og forsvinde mellem fjeldene.

Så så jeg igen noget natten mellem 5. og 6. januar 1949, hvor jeg sammen med en bekendt kom gående ad Skodsborg stationsvej ind mod Jægersborg Hegn.

Lige efter, at vi har passeret viadukten under Kystbanen, peger min bekendt mod nordvest og råber: »Se der!« I ca. 15° højde, bag de nøgne træer, får jeg straks øje på et rødgult, kugleformet objekt, som bevæger sig jævnt mod syd. Min første reaktion var at udbryde:

»Tæl sekunderne!« Vi kom til henholdsvis 28 og 30 sekunder, hvorefter objektet forsvandt i syd-sydvest under horisonten.

Under objektets passage bemærkede vi, at det glødede på for- og undersiden og derfra hele tiden tabte flammer bag sig. Disse flammer slukkedes straks. Objektets størrelse, da det passerede ret i vest i ca. 30° højde, anslog vi til lidt mindre end måneskivens størrelse. Afstanden i samme position gættede vi til 350, henholdsvis 500 meter. Nogen lyd fra objektet hørtes ikke!

Næste dag, den 6. januar, bragte Berlingske Tidende en kort notits om hændelsen, og samme dag fik jeg en telefonisk henvendelse fra Forsvarets Efterretningstjeneste, som gerne ville have nærmere oplysninger om hændelsen. Ved en samtale i afdelingen nogle dage senere berettede jeg så om enkeltheder ved observationen. Jeg var i 1928-29 under aftjening af min værnepligt som kystartillerist, uddannet som luftmålsskytte, og havde derfor nogen forudsætning for at kunne beskrive hændelsen. Jeg spurgte naturligvis om, hvad de mente det var, som vi havde set. Man nævnede forskellige muligheder, bl.a. den, at der kunne være tale om afprøvning af et raketvåben. Sagen var den, at russerne i 1945 erobrede den tyske raketforsøgsstation i Peenemünde og derefter arbejdede videre med tyskernes udviklen af raketter. Nu er der blot det med raketter, at de larmer helt øredøvende, og det vi havde set, var absolut lydløst. Objektet vi havde set blev samtidig observeret fra Marinens udkigspost på Lynetten samt fra Vanløse og Vedbæk. Ingen af disse steder blev der hørt lyd fra objektet.

Efter den tredje observation begyndte jeg at interessere mig stærkt for himmelfænomener. I dagspresse og ugeblade havde jeg læst om spøgelsesraketterne i årene 1944—46, samt om Kenneth Arnolds UFO-observation i 1947 og det røre, det havde vakt i USA. Da jeg forbandt mine egne oplevelser med dette, læste jeg alt, hvad der fremkom i pressen om emnet. Der gik en del år med tilfældig søgen, og først i 1958 kom jeg i forbindelse med folk, som havde påbegyndt en organiseret forskning af UFO-problemet. (SUFOI)

Når jeg nu, 25 år efter, tænker tilbage på dengang, så var det fantastisk, hvad denne lille folk mennesker formåede at udrette. Særlig imponerende var den energiske indsamling af rapporter, som til at begynde med var organisationens største opgave. UFO-sagen krævede dengang sin mand helt og fuldt, både med hensyn til brug af fritid og penge, idet arbejdet var meget tidkrævende og helt på egen regning. Og man gik ikke på listesokker! Det var modige mænd, som turde gå lige og hårdt på og ikke som i dag, hvor visse ængstelige UFO-forskere har fået en tilbøjelighed til at snakke uden om sagen og derved mene, at de er særlig seriøse. I de første år havde man naturligvis den fordel, at det ikke som i dag var nødvendigt at sinke sig med stakkevis af cirkulærer, rundskrivelser, organisationsplaner, statistikker etc., ligesom man overlod fremsættelsen af bortforklaringerne til folk, som stod udenfor UFO-organisationen. (Økseskaft-klubben).

Mit eget arbejde med UFO-sagen kom i mange år mest til at foregå ude i landet, idet jeg som forretningsmand året rundt besøgte kunder ikke blot over hele vort eget land, men også i Norge og Sverige. Derved fik jeg mulighed for at besøge de mennesker, som havde haft UFO-observationer, og ligeledes at komme i forbindelse med de personer, som var tilknyttet UFO-forskningen. Det blev til mange og lange rejser på alle tider af døgnet. Alene siden 1958 er det blevet til lidt over 1 million km! Og når man så har en svaghed for altid at sidde og kigge efter UFOer, kan det jo ikke undgås, at man ser noget, i særdeleshed disse så ildesete nattelys, som langtfra alle har noget med UFOer at gøre.

Min egen »ilddåb« fik jeg søndag den 19. marts 1961, hvor jeg sammen med min kone og søn samt to herrer fra Hørsholm i bil var på vej mellem Avderød og Karlebo. Vejret var solskin fra en skyfri himmel og vindstille.

Kl. 14,18, da vi befandt os ca. 350 meter vest for Avderød, var der en af passagererne, som fik øje på et kraftigt orange lys i sydvest, ca. 5° over horisonten. Vi standsede straks bilen og sprang ud for at iagttage lyset. Vi havde tidligere aftalt, hvad hver enkelt person skulle foretage sig, såfremt vi kom ud for en observation, og min opgave var at bruge den medbragte kikkert (20 x 60). I kikkerten kunne jeg se, at det drejede sig om en plamage af orange lys uden noget fast omrids. Vi diskuterede først, om det kunne dreje sig om en bisol eller refleks fra et svæveflys planer, men pludselig forandrede det sig til et blændende hvidt punktlys. Derefter slukkedes det brat, men kom nogle sekunder senere til syne lidt længere nordpå. Således fortsatte det nogen tid.

Det første, vi derefter foretog os, var at sende en mand hen til den nærmeste bondegård for derfra pr. telefon at slå alarm til Rapportcentralen samt nærmeste UFO-gruppe i observationsretningen, nemlig Birkerød. Fra Rapportcentralen fik vi derefter melding om, at der havde været detektor-varsling i Dragør kl. 14,15.

Kl. 14,35 iagttog jeg gennem kikkerten, at objektet fra at være orange forandrede sig til en grå skyklat og ud derfra til en fast mørkegrå genstand af facon som en nymåne, bare med buen opad, og ovenpå denne igen en lille dup. Efter en 6-7 sekunders forløb bevægede objektet sig i et hurtigt ryk mod nordvest, derefter straks i et ryk den modsatte vej, foretog så nogle zig-zag-bevægelser, forandrede sig igen til lys og slukkedes derpå. Et øjeblik efter kom det til syne som lys, men forandrede sig igen til en fast mørk genstand, som cirklede rundt i en opadgående bane mod sydvest, hvor den igen blev til orange lys. Kl. 14.45 forsvandt det hele.

Under den sidste fase af observationen blev kikkerten brugt af Niels Madsen, men også de andre observatører kunne følge objektet, omend mindre tydeligt. Det var første gang, at en alarm fik det resultat, at andre fik mulighed for at kommme ud for at gøre UFO-observation.

Den 29. marts 1961 blev der fra Rapportcentralen udsendt en særrapport om tilfældet, og i denne kan man følge dagens observationer over store dele af landet, begyndende kl. 12,05 ved Hedehuse-

fortsættes side 39

AUSTRALIEN

RAAF-undersøgelser

Af William C. Chalker

William C. Chalker er repræsentant for MUFON, Mutual UFO Network i New South Wales, Australien og desuden videnskabelig konsulent for »Australian Center for UFO Studies«.

Et dokument fra forsvarsministeriet (Flyvevåbnet) i Australien med titlen »Tekst til foredrag om undersøgelser af usædvanlige himmelfænomener i Australien« fortæller at — »I Australien er RAAF (Royal Australian Air Force) ansvarlig for undersøgelsen af observationer af usædvanlige himmelfænomener. Dette ansvar blev overdraget Flyvevåbnet i begyndelsen af 50'erne, da den australske regering, i lighed med regeringerne i Storbritannien og USA, efter adskillige års undersøgelser af observationsrapporter i Australien, var bekymret for, at UFOer kunne være en trussel for den nationale sikkerhed.« 1)

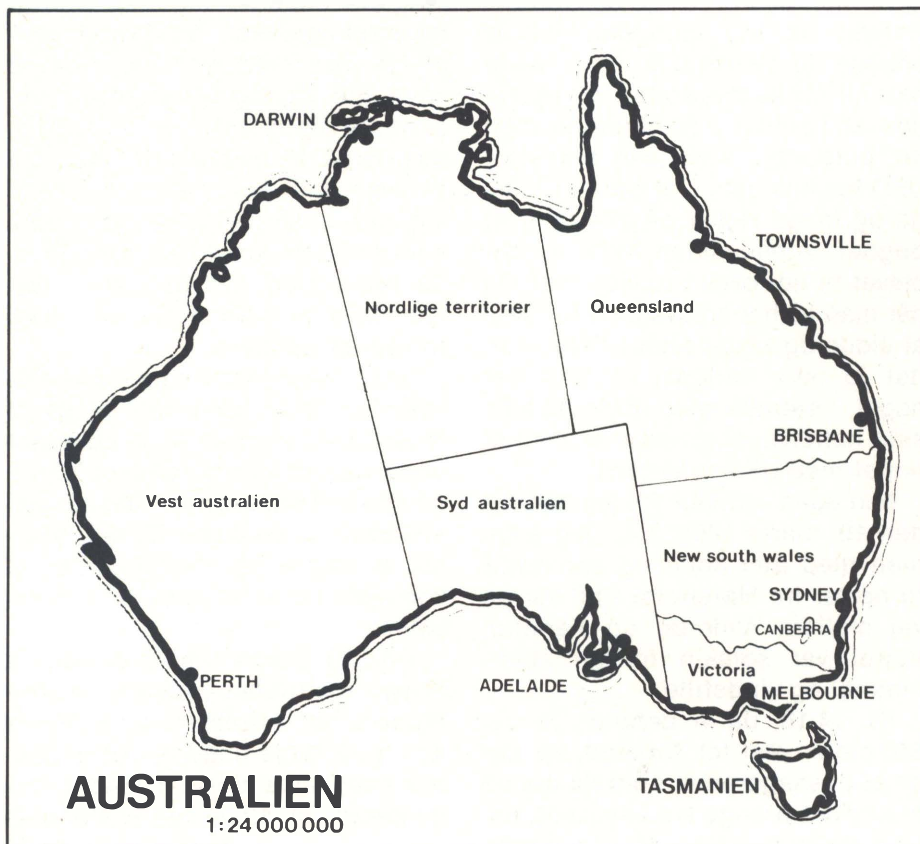
RAAF's politik angående UFO-sagen har mange lighedspunkter med det amerikanske luftvåbens (USAF), især da begge støtter sig meget til »Condon-rapporten«. De refererer til rapportens hovedkonklusioner, som på baggrund af 2 års efterforskning fastslår, at »intet af de sidste 21 års studier af UFOer har bidraget til den videnskabelige viden«, og at »yderligere grundige studier af UFOer sandsynligvis ikke kan retfærdiggøres i forventningen om, at videnskaben derved vil gøre fremskridt.« 2)

Og endnu et citat fra ovennævnte dokument fra forsvarsministeriet:

»Medens disse generelle konklusioner stadig er gældende i dag, fortsætter RAAF med at undersøge observationer af usædvanlige himmelfænomener som en service over for offentligheden. I næsten alle rapporterede sager har folk set noget og er bekymret over årsagen. I nogle tilfælde er folk virkelig foruroliget over muligheden for, at deres oplevelser har en ikke-jordisk oprindelse. Vi håber, at enhver frygt, som folk kan have vedrørende »UFOer«, gennem vore undersøgelser dæmpes.

Selvom størstedelen af rapporterne kan forklares tilfredsstillende, tror vi, at der altid vil være en lille brøkdel, som forbliver uopklaret sandsynligvis p.g.a. utilstrækkelige oplysninger i rapporten, sen modtagelse af rapporten eller, at den aktuelle videnskabelige viden var utilstrækkelig til at give en fuldstændig forklaring.

Rapporten sendes i første omgang til nærmeste militære flyvebase. På flyvebasen ledes den indledende efterforskning af efterretningsofficeren eller en anden kvalificeret officer. Han kontakter observatøren personligt eller pr. brev

for at optage en udførlig »Rapport om observation af usædvanligt himmelfænomen«. Rapportskemaet er udformet således, at det fremdrager alle de for observationen relevante data, og den indledende efterforskning udføres på basis af disse.

Undersøgelses-officerens rapport, der indeholder detaljer angående civil og militær flytrafik, stjerne og planet positioner, kendte satellitpassager, opsendelser af meteorologiske balloner og de fremherskende vejrforhold, og hans vurdering angående den mulige årsag, bliver derefter sendt til Flyvevåbnets Efterretningsafdeling ved forsvarsministeriet i Canberra, hvor undersøgelsen afsluttes, og et svar sendes til observatøren. Hvis det er nødvendigt, hentes der råd og informationer fra specialagenturer som: »Weapon Research Establishment«, »Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization«, »Defence Standards Laboratories«, observatorier og universiteter.

I perioden fra 1960 til 1976 har RAAF undersøgt 1023 rapporter, og tabellen og kurven viser den årlige fordeling. 3) Medens det procentvise antal uidentificerede er et rimeligt spejlbillede af kvaliteten af de beretninger RAAF har modtaget, er de faktisk ret ufuldstændige. Hvis man, som jeg har gjort, foretager en grundig undersøgelse af militærets data, bliver det hurtigt klart, at mange af de »mulige årsager«, der er foreslået som årsagerne til forskellige observationer af UFOer, er en uforskammethed over for den videnskabelige metode. Hermed mener jeg, at mange observationer er blevet forklaret utilfredsstillende. Jeg har medtaget detaljer fra sådanne 3 observationer og de »mulige årsager«, der er blevet tilskrevet dem af forsvarsministeriet (flyvevåbnet).

Årstal	Samlede antal rapporter	Antal uidentificerede	% uidentificerede
1960	20	0	0.0
1961	14	0	0.0
1962	25	0	0.0
1963	17	0	0.0
1964	17	1	5.9
1965	52	2	3.9
1966	74	0	0.0
1967	95	0	0.0
1968	101	0	0.0
1969	94	2	2.1
1970	37	4	10.8
1971	52	6	11.5
1972	87	12	13,8
1973	193	4	2.1
1974	67	2	3.0
1975	39	4	10.2
1976	39	4	10.2
(1977	25	7	28.0)

Pastor Brownings observation

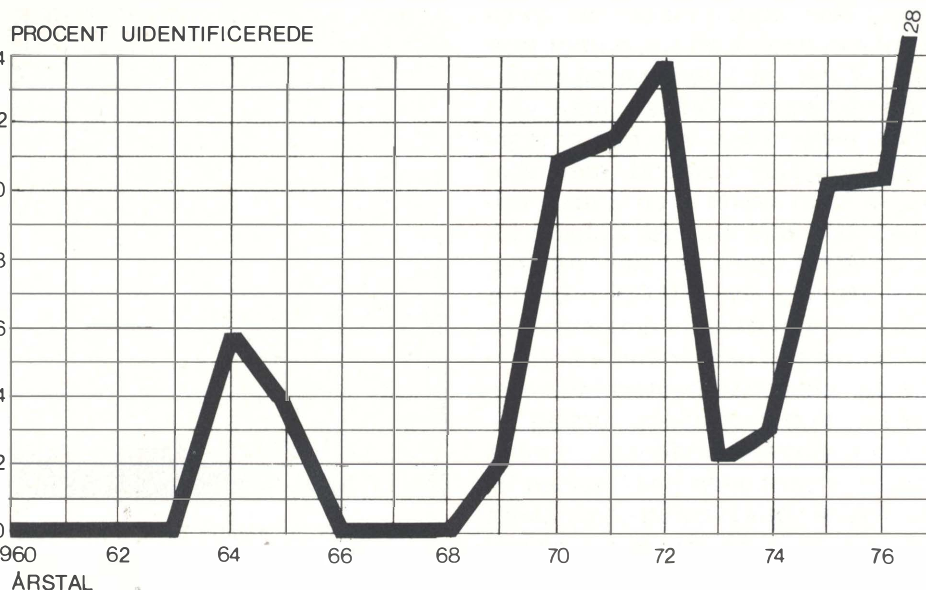
Klokken 18.30 den 10. oktober 1960 observerede pastor Lionel Browning og hustru et mærkeligt sceneri fra vinduet i præstegården ved Cressy. Fra et »gardin af regn« over bjerget Ben Lomond i øst dukkede »et gråt cigarformet objekt« frem. Ifølge beskrivelsen var der »ca. 4 lodrette striber på objektets side. I objektets forende var der en stang, som stak frem med noget som lignede en lille propel eller en slags radar-udstyr i enden.« Efter omkring et minut ophørte objektet med sin regelmæssige bevægelse fremad og svævede tilsyneladende mellem 4-500 meter over godset Panshanger.

Pastor Browning fortæller, at der derefter kom, »fem eller seks små skiver ud af skyerne over og bagved objektet med en fantastisk hastighed. De nærmede sig objektet som flade sten, der slog smut på vandet. De mindre objekter placerede sig ved siden af det store i 800 m afstand.« Disse mindre objekter blev beskrevet som »flyvende tallerkener med en diameter på ca. 9,5 m, flad underside og en kuppel ovenpå. Efter nogle sekunder fløj objektet fulgt af de mindre objekter tilbage samme vej, som det var kommet. Objektet drejede ikke, før det fløj tilbage, idet stangen var det sidste, som kunne ses.«

En anden person, fru D. Bransden, så også sceneriet og beskriver det som »en masse små objekter der flokkedes om et større.« Hændelsen varede ca. 2 minutter ialt. 4)

RAAF-Oberstløjtnant G.L. Walter interview'ede Brownings, og i et brev til afdøde Dr. James McDonald fortæller han, at parret »gav mig indtryk af at være stabile og åndsfriske individer, der ikke havde nogen grund eller ønske om at se andre objekter på himlen end objekter, der afgjort har en fast form.« 5)

Undersøgelses-officerens kommentarer er så meget desto mere forbavsende, når de sammenlignes med flyvevåbnets efterretningsvæsens erklæring om observatio-

nen. Erklæringen blev offentliggjort få dage senere.

Efterretningsvæsnet affærdigede observationen som »et fænomen (forårsaget af) måneopgang forbundet med meteorologiske forhold på det pågældende tidspunkt«. Rapporten fastslog »Tilstedeværelsen af 'drivende skyer', der bevægede sig i forskellige retninger på grund af urolige vinde i og omkring en regnbyge, tæt ved hvor objekterne blev observeret, og månens position eller dens reflektioner frembragte forestillingen om flyvende objekter.« 6)

Pastor Browning og Dr. McDonald satte observationen i et mere korrekt perspektiv. Førstnævnte fortalte, at han på intet tidspunkt under det 90 minutter lange interview blev spurgt om skyer. Pastor Browning tilføjede: »Da jeg så objekterne, var der på intet tidspunkt skyer eller drivskyer. Bjerget dannede ikke bagtæppe til det, jeg så. Regnen klarede op foran os, selvom det stadig regnede nær bjergene. Jeg så objekterne på himlen, hvor det ikke regnede og regnen nær bjergene dannede bagtæppet ...« 7)

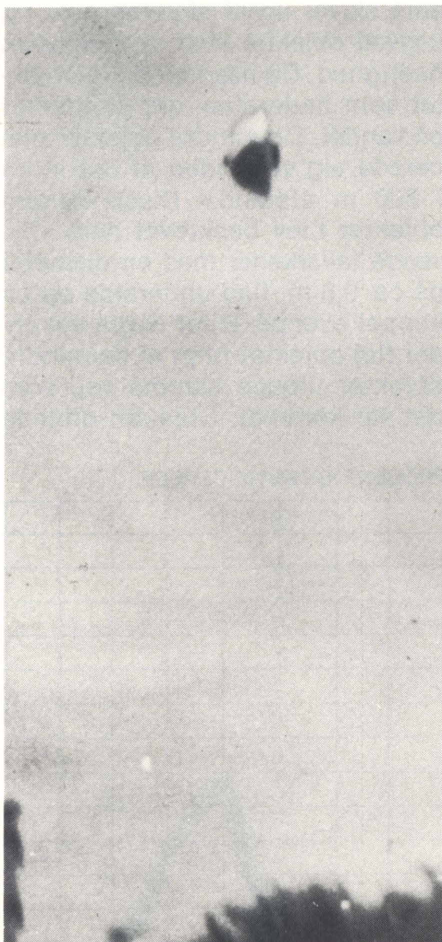
Dr. McDonald var ledende fysiker ved »Institute of Atmospheric Physics« og professor i »Department of Meteorology« ved University of Arizona, og under et besøg i Australien i 1967 foretog han en tilbageskuende undersøgelse af observationen ved Cressy. Han skrev følgende kortfattede kommentar:

»En sådan »forklaring« har en påfaldende velkendt klang for enhver, der har studeret et større antal USAF-»forklaringer« af UFO-observationer. Man kan hurtigt fastslå, at det var fuldmåne på observationsdagen i Cressy...(den ville have været skjult ikke blot af regnskyer og Ben Lomond, men ville også have været i en anden retning, få grader nordøst, i stedet for øst-sydøst, som var den retning, der var tale om - W.C.C.). Ud fra mit nøje kendskab til atmosfæriske forhold og til usædvanlige brydende og reflekterende uregelmæssigheder, er det officielle forslag — at »drivskyer« underlagt urolige bevægelser kunne (hvis månen ikke havde været fuldstændig skjult af regn og et bjerg) være forvrænget optisk til noget bevægeligt, der ligner det fænomen, Brownings rapporterede — efter min mening fuldstændig udelukket. Ved at udslynge en sådan meteorologisk forklaring, som stammer fra RAAF's Efterretningskontor, udvises et tegn på beskeden videnskabelig viden, medmindre kontoret følte, at de væsentlige detaljer i Brownings beretning simpelthen skal ignoreres som upålidelige. Imidlertid havde undersøgelsesofficeren oberstløjtnant G.L. Waller ikke en sådan tilbøjelighed til at ignorere disse vidners beskrivelse af observationen — det har jeg heller ikke.« 8)

I nærkontakt med
To mærkelige »tornadoer«

Et yderligere bevis på manglende videnskabelig fremgangsmåde udvises ved at foreslå, at den sandsynlige årsag i begge de følgende sager er en »Tornado«. 9)

Den 15. februar 1963 nær Moe i Victoria viste et mærkeligt fænomen sig på den østlige himmel og svævede 23-30 meter over et træ i få sekunder.

Fotoet her er det kendte Balwyn UFO-foto. Det er taget af en forretningsmand den 2. april 1966 i Melbourne-forstaden Balwyn.

Denne »tornado« blev beskrevet af vidnet Charles Brew på følgende måde: Det var ca. 8 meter i diameteren og 2,75-3 meter høj. Den øverste del lignede en gennemsigtig kuppel af et glaslignende materiale, ud fra hvilken der stak en mast eller antenne på 1,5-1,8 meter. »Antennen« så ud til at være på tykkelse med et kosteskaft og forkromet. Øverste del af skiven var militær-grå og så ud til at være af metal. Bunden eller undersiden glødede med en lyseblå farve og havde »Ske-lignende« fremspring 30 til 45 cm fra hinanden rundt om den ydre kant. Denne del roterede langsomt med ca. 1 omgang pr. sekund. Denne roterende bevægelse så ud til at få fremspringene til at frembringe en susende lyd, ligesom lyden fra en turbine, der kunne høres tydeligt ikke blot af Brew, men også hans søn Trevor. Trevor befandt sig ude i et nærliggende skur tæt ved de dieseldrevne malkemaskiner. Da objektet havde svævet i nogle sekunder, begyndte det at stige i en vinkel på ca. 45° for at fortsætte vestpå.

Under observationen reagerede kalve og en pony i farmerens umiddelbare nærhed voldsomt. Gårdens to hunde flygtede. Brew fik en ejendommelig hovedpine, som begyndte så snart objektet dukkede op. Den blev meget smertelig og varede resten af dagen. En pille kunne ikke dæmpe hovedpinen.

Brew og sønnen blev interviewet af embedsmænd fra Flyvevåbnets Efterretningstjeneste og en videnskabsmand fra »Commonwealth Scientific & Industrial Research Organization (CSIRO). 10)

Den anden »tornado«-observation fandt sted den 19. juli 1965 kl. 5.30. Denis Crowe, indbygger i Vaucluse, stødte på et »ukendt objekt«, der befandt sig på sandet på en nærliggende lille kystbred ud for kysten ved Sydney. Crowe opdagede et lysskær, der kom fra stranden. Da han undersøgte sagen, så han et stort skiveformet objekt, som hvilede på stranden. Han beskrev objektet således:

»Dets diameter så ud til at være ca. 6 meter. Jeg vil anslå højden til at være 2,75 meter, inklusive hvad der så ud til at være ben, som stak

ud fra bunden. Kanten glødede med en blå-grøn farve, medens den øverste og nederste halvdel var mat sølvgrå. En hulhed foroven kunne være en glaskuppel.« Han kunne ikke se noget tegn på bevægelser indeni objektet eller tegn på døre eller vinduer.

Da Crowe nærmede sig objektet og kom så tæt på som 15-18 meter, lettede det pludselig. Der var et gulligt eller orange skær under skiven, og han hørte en »lyd ligesom luft, der med magt lukkes ud af en ballon«. Efter et »start-tilløb« på omkring 15-18 meter steg UFOet hurtigt i retning mod Manly. Crow så objektet flyve i 10 sekunder, før det forsvandt i skydækket over Manly.

Han fortæller: »Jeg så mig omkring i håb om at andre havde set det samme; men mit eneste selskab bestod af omkring et dusin hunde. Medens objektet stod stille, gøede de alle højlydt ad det. Da det forsvandt, var de alle mærkeligt stille.

En lokal geolog undersøgte stedet og fortalte, at vegetationen dér var ved at gå ud.

I Moe-sagen var jorden omkring træet, hvor UFOet havde svævet over, tilsyneladende angrebet på samme måde. Brews køer nægtede at gå over pletten på vej til malkemaskinen. 11)

Hvis RAAF vil have os til at tro, at det Brew og Crowe så, blot var »tornadoer« (og jeg antyder, at det ikke var det), så fortjener disse australske variationer af det meteorologiske fænomen verdensopmærksomhed p.g.a. deres eneståenhed.

RAAFs politik

Situationen ville måske kunne undskyldes, hvis det var tilfældet, at eksemplerne på utilfredsstillende »mulige årsager« til observationer, der viser sig at være »uidentificerede«, var isolerede foreteelser. Det er desværre ikke tilfældet.

Selvom tallene fra forsvarsministeriets undersøgelser i perioden 1960-1976 antyder, at de »uidentificerede« tilfælde udgør ca. 4%, anslår uafhængige undersøgelser tallet til at være højere. I adskillige sager, der nævnes i Forsvarsministeriets »Oversigt over usædvanlige himmelfænomener«, havde civile organisationer også udført efterforskning, og ofte er de dragne konklusioner meget forskellige. Cressy (1960), Moe (1963) og Vaucluse (1965) er blot nogle få eksempler på dette problem. Vi kender endnu flere sager, men pladsen afskærer os fra at nævne dem her. Yderligere detaljer kan findes i diverse forskningsrapporter. 12)

Problemet er vokset p.g.a. RAAF's erklærede politik — RAAF vil ikke indgå i nogen diskussion af nogen af dets foreslåede årsager til bestemte »usædvanlige himmelfænomener«.

En gennemgang af hver af ministeriets »Oversigter over usædvanlige himmelfænomener« understreger de mangelfulde informationer, der er knyttet til hver hændelse. De registrerede data er, — medmindre man er indviet i ministeriets arkiver, eller der har været civile inddraget — umulige at undersøge kritisk.

Medens ovennævnte situation i sig selv er et problem, har civile efterforskningsgrupper også opdaget, at der er et antal ganske imponerende RAAF »UFO-undersøgelser«, der aldrig har været nævnt i oversigter tilgængelige for den store offentlighed. Ministeriet har ikke udtalt, hvorfor dette er tilfældet, men betænker sig angående de to følgende sager. Ingen af dem var med i »Oversigten over Usædvanlige Himmelfænomener«, og de vil begge blive klassificeret som »uidentificerede« på baggrund af de oplysninger, vi har til rådighed.

Den 5. marts 1967 omkring kl. 17.30 tog en ung mand ved navn John Coyle, sammen med sin søster, 6 billeder af et UFO over Hallam i Australien, hvoraf vi viser de 2 af dem. UFOerne, der var sølvskinnende, blev observeret i 2½ minut.

Det var første del af William C. Chalkers artikel om det australske luftvåbens UFO-undersøgelser. 2. del bringes i næste nummer.

UFO-legatet 1982

Ufofondet af 1979 indkalder hermed forslag til årets legatmodtager.

Legatet gives til en person, som har gjort et bemærkelsesværdigt arbejde for UFO-sagen.

Motiverede forslag skal være fondsbestyrelsen i hænde senest

den 26. april 1982 kl. 12.00.

Forslagene kan sendes til:

Kim Lykkegaard, Langelinie 4, 1., 5450 Otterup.
Egon Dalsgaard, Fjordvej 99, 6000 Kolding.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 7000 Fredericia.

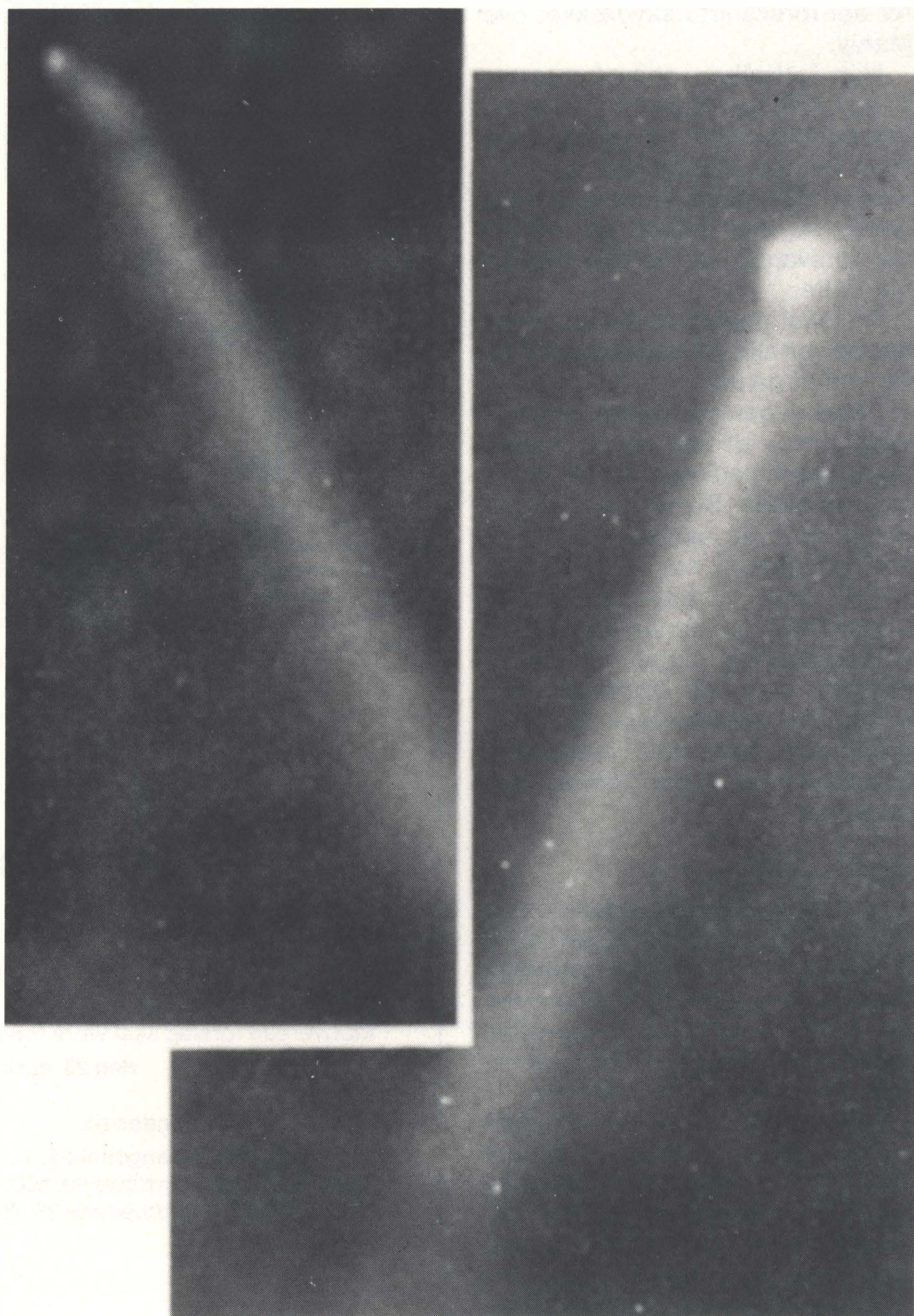
På fondsbestyrelsens vegne
Bent Eriksen.

UFOer PÅ FILM

Bevismateriale?

Ved Ole Henningsen.

I denne og følgende artikler vil jeg fortælle lidt nærmere om nogle af de filmoptagelser der gennem årene er foretaget af UFO-fænomener. Artikelserien giver sig ikke ud for at være en komplet fortegnelse over alle eksisterende filmoptagelser i verden til dato. Derimod vil den kortfattet beskæftige sig med flest mulige af de film, hvor der foreligger tilgængelige oplysninger i den foreliggende UFO-litteratur. Kun meget få film er i tidens løb blevet underkastet egentlige analyser af mange forskellige grunde. Det vil derfor ofte være vanskeligt at bedømme de enkelte film og bedømme deres ægthed ud fra de foreliggende kilder. Filmfotograferne er for det meste almindelige amatører, der tilfældigt har haft et filmkamera liggende i bilen eller i huset, når et eller andet interessant er dukket op. Der er dog også nogle tildragelser, hvor professionelle filmfolk har fået ting i kassen, ligesom der findes filmoptagelser, der stammer fra forskellige militære enheder. Som oftest bliver man skuffet, når man første gang ser en måske meget omtalt UFO-film. Men man bør nok have in mente, at UFO-fænomener normalt ikke lader sig instruere til at optræde på bestemte steder og i bestemte belysninger. Ligesom gentagne kopieringer af i forvejen gamle optagelser sætter sine mærkbare spor på de fleste UFO-film-fremvisninger. Som egentligt bevismateriale for UFO-fænomenernes fysiske eksistens, udmærker filmoptagelserne sig normalt ikke i større grad end almindelige foto-optagelser af UFO-fænomener. Og så er vi jo inde på et område

Optagelser af UFO fanget i lyskeglen fra en projektør. Norwood, Ohio, den 23. oktober 1949.

med en høj grad af usikkerhed, hvad bevisførelse angår.

Selvom omtalen af filmoptagelserne findes i en nogenlunde kronologisk orden, er der som tidligere nævnt ikke tale om en komplet fortegnelse. Skulle derfor visse læsere ligge inde med oplysninger om film, som af den ene eller anden grund ikke er med, det være sig kopier af film, fotografiske aftryk af film eller blot omtale af film med eller uden illustrationer, så vil jeg være meget interesseret i at høre nærmere herom, så flest mulige filmoptagelser i løbet af de kommende artikler kan blive omtalt.

23. februar 1949, Antarktis

Kommandør Augusto Orrego fra Den Chilenske Flåde rapporterede, at flere mystiske genstande havde kredset om hans antarktiske basis.

»I den lyse antarktiske nat«, sagde Kommandør Orrego, »så vi flyvende tallerkener, den ene oven på den anden, og de drejede med enorme hastigheder. Vi har fotografier, der beviser, hvad vi så.«

Fhv. major i U.S. Marine Corps, Donald E. Keyhoe, anmodede om kopier af disse fotografier fra Chiles Ambassade i New York, men han fik at vide, at billederne var hemmelige. En del kilder anfører, at der ved denne tildragelse blev foretaget filmoptagelser. (1, 2).

23. oktober 1949, Norwood, Ohio, USA.

I de fleste oversigter over UFO-filmoptagelser optræder ovenstående dato. I virkeligheden dækker denne dato over en lang række observationer og eksperimenter med at indfange et UFO i lyskeglen fra en stor projektør. Begivenhederne fandt sted i byen Norwood indenfor tidsrummet fra 19. august 1949 til 9. marts 1950. Det var tilfældigt, at sergent Donald R. Berger den 19. august 1949 ved arbejdet med en projektør i forbindelse med en festival, fik øje på et objekt i projektørens lyskegle. Han anslår selv objektets afstand til mellem 6 og 8 kilometer fra observationsstedet, der var i nærheden af St. Peter og Paul kirken i Norwood. Der blev ikke udfærdiget en egentlig rapport om sagen, der blot blev omtalt i 2 lokale aviser dagen efter.

Ved tildragelsen den 23. oktober 1949, hvor der også blev optaget ialt 75 fod sort/hvid film med et 16 mm filmkamera, var der flere vidner, heriblandt fader Gregory Miller, William Winkler samt Robert Linn udover naturligvis sergent Berger. Omkring ved 22-tiden sås iflg. beretningen to grupper mindre objekter komme ud fra det store objekt, der glødede i projektørens lys. De små grupper var hver på omkring 5 objekter og nærmede sig projektøren, men forsvandt et øjeblik efter. Det samme gentog sig en halv times tid senere.

En lang række andre mennesker var vidner til flere af de øvrige observationer af samme type, der fandt sted i sidste halvdel af 1949 og første halvdel af 1950. (2, 3, 4, 5).

27. april 1950, White Sands, New Mexico, USA.

White Sands raketforsøgsområdet i New Mexico er ofte blevet nævnt i forbindelse med filmoptagelser af UFO-fænomener. Således opregner den amerikanske UFO-organisation NICAP's bog »The UFO Evidence« ikke mindre end 3 tilfælde, hvor man har observeret og samtidig filmet UFO-fænomener med foto-theodolitter.

27. april 1950 iagttog og filmede man med en Askania foto-theodolit et flyvende mørkt objekt.

29. maj 1950 observerede og filmede man med to Askania foto-theodolitter anbragt på to forskellige observationsposter. De to film viste klare lyspunkter på himlen.

14. juli 1951 blev et UFO sporet

Foto-theodolit station på White Sands forsøgsområdet. En foto-theodolit består af et kikkert-linse-kamera, der kan hæves og sænkes i højden og drejes horisonten rundt. Med dette instrument kan man på samme tid filme balloner (eller raketter etc.) og registrere deres højde og kurs.

på radar, observeret visuelt ved hjælp af kikkert samt filmet. De 200 fod 35 mm film angives at vise en rund lille lysende prik på himlen.

Da jeg ikke har kendskab til, at nogle af disse film er blevet offentliggjort, vil det i stedet være på sin plads mere udførligt for læserne at omtale en UFO-observation, der fandt sted den 24. april 1949 på White Sands forsøgsområdet. Desværre blev der ved denne lejlighed ikke taget film af fænomenet, der blev observeret af trænede, professionelle folk.

White Sands, 24. april 1949

På denne dato var et ballon-mandskab ved White Sands forsøgsstationen i New Mexico, sammen med mandskab fra US Navy Special Devices Center, ude til en speciel Skyhook-opsendelse. Forfatteren var til stede som repræsentant for flåden, der havde opsyn med arbejdet på jorden.

Som led i denne specielle forsøgsrække var der blevet oprettet en ballon-opsendelsesplads knap 5 km nord for Arrey i New Mexico. *Charles B. Moore, Jr.* — aerolog, uddannet ingeniør og ballonspecialist, havde sammen med fire menige fra Navy Unit, White Sands forsøgsstationen sat instrumenter op dér, så de kunne opservere og notere de lokale vejrforhold forud for denne Skyhook-opsendelse for Special Devices Center.

Skyhook-ballonen blev udviklet for den amr. flåde i 1947-48 på basis af professor Jean Piccards planer for en plast-ballon. Den er fremstillet af polyethylen og er i bunden forsynet med en bærering af metal, hvortil de forskellige videnskabelige instrumenter kan fastgøres. Den første model kunne bære over 45 kg instrumenter, diameteren var 22 meter og højden 31 meter (begge mål fuldt oppustet). Her vises opsendelsen af en Skyhook fra Minnesota. Den medbringer udstyr til måling af kosmisk stråling. Ballonen er kun delvis oppustet; herved undgås, at ballonen sprænges ved det lavere atmosfæriske tryk i større højder. (Ballonen fyldes med ikke-brændbart helium).

De instrumenter, der var til rådighed, bestod af et stopur og en M.L. 47 (David White) theodolit — et sporingsinstrument, der består af en kikkert med 25 ganges forstørrelse, monteret sådan, at det er muligt at aflæse lodrette og vandrette pejlinger.

Om formiddagen kl. 10,20 den 24. april opsendte denne gruppe på fem mennesker en lille vejrballon på 350 gram for at kunne observere hastigheder og retninger af den øvre vind. Ballonen blev fulgt af Moore med theodolitten, indtil umiddelbart efter aflæsningen kl. 10,30, da han slap sporingsinstrumentet for at se til vejrs og finde ballonen med det blotte øje.

Da han gennemsøgte himmelen for at finde ballonen, troede han, at han havde fundet den, da han så en hvidlig, kugleformet genstand lige i den retning, hvor theodolitten pegede (45 grader højde og 210 grader azimuth). Genstanden bevægede sig østpå med en fart af 5 grader pr. sekund.

Da vinkelforsk. mellem theodolittens retn. og den formodede ballon blev ret stor, tog Moore igen theodolitten og fandt, at den rigtige ballon stadig væk var der, hvorpå han øjeblikkelig slap den og indstillede på den uidentificerede genstand, efterhånden som den kom ud af solen. På dette tidspunkt var solen i 60 graders højde og 127 graders azimuth. Genstanden bevægede sig alt for hurtigt til, at den kunne fastholdes i kikkerten, mens man drejede theodolitten. En af mændene måtte derfor pege med theodolitten, mens Moore betragtede genstanden gennem kikkerten.

Genstanden var elipseformet, ca. 2½ gang så lang som den var bred. Den havde en længde på ca. 0,02 grader i vinkelmål og var skinnende hvid i farven. Den havde ikke noget metallisk eller genspejlet skær. Henimod undersiden tæt ved halen blev den skinnende hvide farve lyst gul. Genstanden, der var let at se med det blotte øje, og som sås af alle medlemmerne af gruppen, udfyldte

synsfeltet på theodolittens kikkert. Dens hurtige bevægelse forhindrede desværre Moore i at opnå en fast eller klar skarpheds-indstilling, og det var ikke muligt at se nøjagtige detailler. Den vandrette vinkel(hastighed) blev mindre, efterhånden som genstanden fortsatte med nordlig kurs (oprindelig kom den fra sydvest). Mens den blev mindre i størrelse, bevægede den sig 20 til 25 grader. Samtidig med denne konstante kurs, forøgedes højdevinklen pludselig fra 25 grader til 29 grader, hvor genstanden blev tabt af syne. Den forsvandt i en skarp stigning efter at have været synlig for Moore og hans gruppe i ca. 60 sekunder.

15 minutter efter, at genstanden var forsvundet, opsendte Moore en ny vejrballon for at måle vindstyrken. Denne ballon brast efter 88 minutters flyvning i en højde af 28,3 km og fløj kun 21 km i sydlig retning i løbet af denne tid. Dette var et positivt bevis for, at genstanden ikke kunne have været en ballon, der bevægede sig med en sådan vinkelhastighed mindre end 27 km oppe.

Genstanden blev set i skyfrit vejr uden dis. Den havde ingen kondens- eller udstødningsstribe efter sig. Ingen støj af nogen som helst slags blev hørt i forbindelse med observationen, og der var ingen biler, flyvemaskiner eller anden støj i nærheden, som kunne have overdøvet eventuel støj fra genstanden. Efterhånden som dagen gik, og der fløj flyvemaskiner hen over og tæt ved ballon-opsendelses-pladsen, var Moore's hold i stand til at identificere dem ved deres udseende og motorstøj. De så intet mere den dag, som havde nogen lighed med den hvide, elipseformede uidentificerede genstand.

Moore's iagttagelse var overordentlig heldig derved, at der var opstillet sporingsinstrumenter, og at der desuden var en vejrballon i luften. Den udgør en af de bedst underbyggede og autentiske iagttagelser af uidentificerede genstande, man har.

I den foregående diskussion om »flyvende tallerkener« ligger der ikke fra forfatterens side noget ønske om at blive involveret i dette kontroversielle emne. »Tallerkenerne« er nævnt, fordi der i et antal tilfælde har været nær sammenhæng mellem rapporterede observationer og Skyhook-balloners baner. Beskrivelsen af Moore's — af måleinstrumenter underbyggede — observation er blevet medtaget, fordi der ikke tidligere er blevet offentliggjort detailler, og fordi den forekom under en Skyhook-operation.

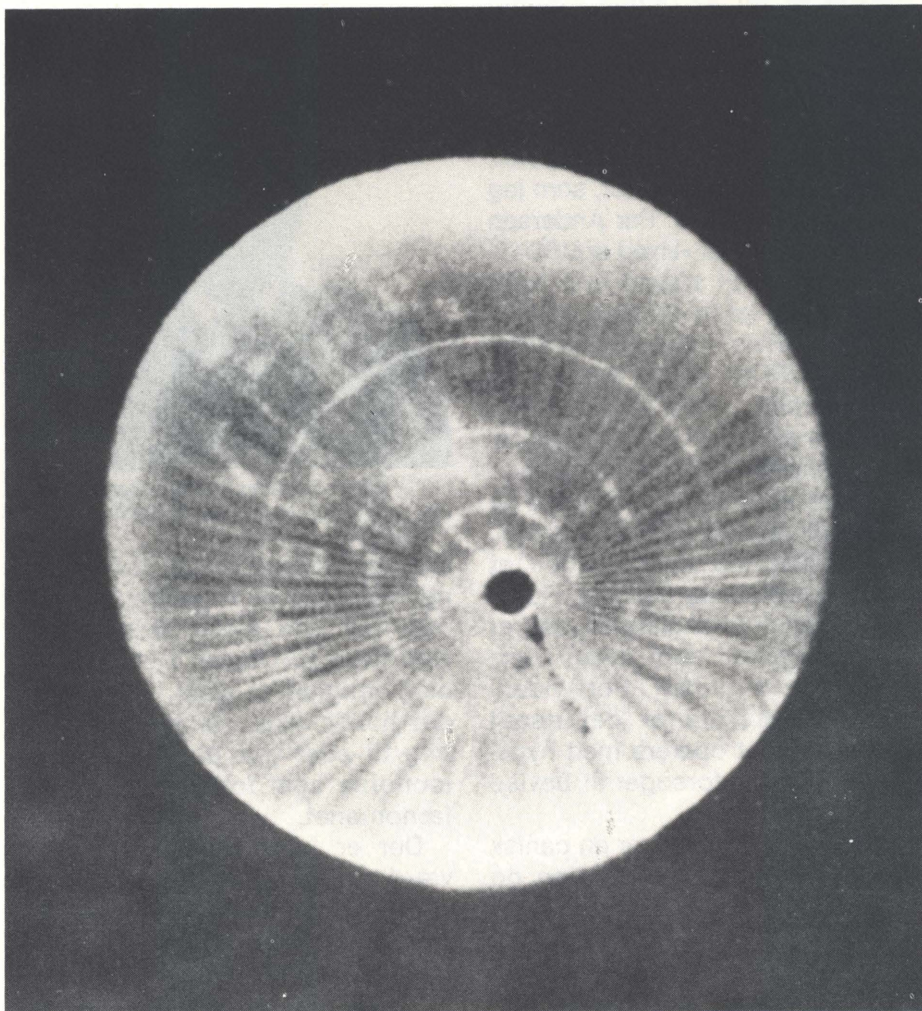
Hverken forfatteren — og da slet ikke Moore selv — påstår, at den uidentificerede genstand var en »flyvende tallerken«. Detaillerne er blevet fremført, og læserne bør selv fælde deres dom.

Fra: 200 MILES UP.
Erobringen af de øvre luftlag.
New York 1951. Forfatter:
J. Gordon Vaeth,
chef for New Weapons And Systems Division, US Navy Special Devices Center, Office of Naval Research.

Kilder:

(1) Donald E. Keyhoe: Flyvende tallerkener fra verdensrummet. De Unges Forlag, Kbh. 1954.
(2) Richard H. Hall (red.): The UFO Evidence. NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena), Washington D.C. 1964.
(3) Leonard H. Stringfield: CRIFO-Newsletter, Vol. 1, No. 5, 6. august 1954.
(4) Leonard H. Stringfield: Inside Saucer Post...3-0 Blue. Cincinnati, 1957.
(5) Max B. Miller: Flying Saucers — Facts or Fiction. Svensk udgave: Flygande tefat — fantasi eller verklighet? Parthenon, Hälsingborg, 1959.
(6) Kal K. Korff: A Comprehensive Review Of UFO Films. UFO Report, Vol. 8, No. 5, Oktober 1980.
(7) J. Gordon Vaeth: 200 Miles Up. The Ronald Press Company, New York, 1956.
(8) Edward J. Ruppelt: The Report On Unidentified Flying Objects. Doubleday, New York, 1956.

Artikelserien om UFOer på film fortsættes i næste nr.

En »flyvende tallerken«? Nej, sådan ser en Skyhook-ballon ud nedefra. — Allerede den første pæreformede model kunne nå en højde på op imod 30 km. Det sorte hul i midten er en slags »sikkerhedsventil« (inden for bæreringen), hvorigennem overflødig helium kan flyde ud (da ballon-materialet ikke er elastisk).

SYNSPUNKT

Hvad er UFOerne?

Af Frank Pedersen.

Må det være en gammel »UFO-mand« og tidligere formand for SUFOI tilladt at fremsætte nogle bemærkninger til debatten om, hvad UFOer kan være og SUFOIs holdning til fænomenet.

Med mellemrum har man i UFO-NYT kunnet læse artikler eller ledere, hvor repræsentanter fra SUFOIs ledelse gør sig ihærdige anstrengelser for at lægge afstand til alle hypoteser om, hvad fænomenet nu kan være. Senest er dette kommet til udtryk i Per Andersens leder i UFO-NYT nr. 4/81.

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i Per Andersens udtalelser, som jeg finder holdningsløse. Per Andersen finder spørgsmålet »Hvad er UFOer« uden mening. Et sådant svar forekommer mig både ulogisk og meningsløst. Hvis man beskæftiger sig med UFOer — og det gør jo Per Andersen — må det vel være, fordi man erkender, at der eksisterer et fænomen. En logisk reaktion på denne erkendelse må være at stille spørgsmålet: »Hvad er det?«. Spørgsmålet må endda siges at være videnskabelig korrekt. Videnskaben kan ikke eksistere uden at stille spørgsmål som *hvad, hvor, hvorfor* og *hvordan*! For videnskabelige forskere er det noget helt naturligt at operere med hypoteser, som man forsøger at bevise eller modbevise.

Mange UFO-folk nærer en panisk rædsel for religiøs infiltration og mysticisme — en opfattelse, jeg i høj grad deler — på grund af den skade, der kan opstå både i rapportarbejdet og for informationsvirksomheden. Denne holdning på at bevare SUFOI som en kritisk og troværdig organisation kan jeg kun støtte, men efter min opfattelse går man for langt, når man siger: »Det er nemlig ikke op til SUFOI at tro noget som helst«. Hvorfor denne holdningsløse optræden med at »stikke hovedet i busken«?.

Hvorfor er man så bange for det lille ord »tro«. Ordet har ikke nødvendigvis relation til religiøse aspekter. Jeg tror på mange forskellige ting bl.a. UFO-fænomenet og på Per Andersens ærlighed, når han siger, at man ikke ved, hvad UFOer er. Det har intet med religion at gøre, og det har det heller ikke, når jeg bekender mig til eller tror på en af hovedteorierne som forklaring på UFO-fænomenet.

Oberstløjtnant Frank Pedersen, tidligere formand for SUFOI.

Der er intet odiøst eller utroværdigt i at tro på og operere med en teori, så længe man gør det ærligt og med stor kritisk sans. Man skal også være indstillet på at måtte slippe teorien, hvis beviserne går imod. Ordet tro kan både udtrykke overbevisning i visse sammenhænge og tvivl/forbehold i andre.

I spørgsmålet om hypoteser i relation til UFO-fænomenet vil jeg gå så langt og vove den påstand, at man ikke vil komme en opklaring nærmere, hvis man ikke har mod til at operere med hypoteserne. Hvad vil man med de indsamlede data? Hver for sig er de intet værd. Kun ved at sammenholde dem, lede efter mønstre, foretage afprøvninger i relation til vor etablerede viden og måske konstatere, at den ikke slår til, kommer der mening i arbejdet. Teorier er nødvendige som platform for at udbygge forskningen af fænomenet. At teorier undervejs vil komme ud for justeringer, større ændringer eller måske at måtte kasseres og erstattes af nye, nævnes kun for fuldstændighedens skyld. Uden antagelser bliver forskningen kun en art »blindebuk« uden mening.

Dr. J. Allen Hynek, som SUFOI jo har taget til sig og hvis systemer vi i dag anvender, opererer også med hypoteser. Hans nærobservationer af tredie klasse — som han selv erkender, at han helst ville udelade, hvis han kunne gøre det uden at støde an mod videnskabelig retskaffenhed — drejer sig om UFO-nauter. Han siger selv: »Uheldigvis kan man ikke udelade data, fordi man ikke synes godt om dem, eller fordi de ikke falder i trit med ens forudfattede meninger og begreber. Vi stejler over rapporter om UFO-besætningsmedlemmer, selv om vi måske er villige til at lytte opmærksomt til beretninger om andre UFO-begivenheder. Hvorfor? I denne »det absurdes festival« som Aimé Michel har betegnet denne del af UFO-fænomenet, hvorfor skulle en rapport om en bil standset på

hovedvejen af et blændende lys fra et ukendt fartøj da være væsensforskellig i besynderlighed eller absurditet fra en med et fartøj, hvorfra to eller tre små levende væsener stiger ud? . . . . . Er det konfrontationen på det levende plan, der foruroliger og frastøder os? . . . . . Mødet med levende væsener, muligvis med en intelligens af en anden art end vor, føjer en ny dimension til vor atavistiske frygt for det ukendte.«

Så vidt Dr. Hynek. Er det vore fordomme, der får os til krampagtigt hele tiden at skabe distance til hypoteser og i særlig grad til teorien om »ujordisk intelligens«. Hvorfor så overhovedet beskæftige sig med UFO-sagen? Hvis man ikke vil lede efter sandheden, er det så, fordi man ikke ønsker at kende sandheden? Ja, men så modarbejder man jo sagen. Jeg går ud fra, at SUFOI stadig ønsker at efterleve sin formålsparagraf: »at bidrage til opklaring af UFO-fænomenet«.

SUFOI er ganske rigtigt ikke en »mission«, der ønsker at omvende offentligheden til at tro på UFOer, som Per Andersen skriver. Til gengæld har SUFOI en »mission« med sit arbejde, nemlig at indsamle og bearbejde observationsberetninger og fremlægge data, ikke for at omvende men for at overbevise videnskab og offentlighed om fænomenets eksistens. Jeg må derfor være uenig med Per Andersen, når han siger, at kendsgerningerne skal fremlægges, så samfundet som helhed kan acceptere dem. Kendsgerningerne skal være seriøse og fremlægges urbant, men om samfundet kan acceptere dem, kan bestemt ikke være noget kriterium. At SUFOI skal gå ind i en videnskabelig diskussion, deler jeg helt og fuldt.

Hvad er SUFOI? SUFOI er mange ting. Det er ledelsen, repræsentantskabet og mange grupper spredt ud over landet. På den baggrund er det selvfølgelig hverken muligt eller ønskeligt at etablere en homogen holdning til fænomenet. Man kan derfor godt komme lidt i vildrede, når Per Andersen udtrykker SUFOIs mening. Hvem er det, der står bag sådanne meningstilkendegivelser? Lad nu det ligge, det er efter min mening langt vigtigere, at SUFOI som organisation finder en mere positiv holdning til det at beskæftige sig med teorier vedrørende UFOer.

Jeg må selvfølgelig være enig med Per Andersen i, at man ikke kan acceptere en holdning, der forudsætter, at en medarbejder bekender sig til en bestemt teori. Jeg deler i øvrigt også hans opfattelse af, at man endnu ikke har tilstrækkelig viden til at lægge sig fast på en enkelt teori, men SUFOI kan efter min mening godt finde en måde at arbejde med teorier på uden at tabe sin troværdighed som seriøs organisation.

Hvorfor ikke opstille forskellige modeller baseret på flere af de fremsatte teorier og se, hvad der taler for og imod, når man relaterer de data, man har, med de enkelte modeller? Med de arbejdsmetoder, man i dag anvender, bl.a. databehandling, skulle det ikke være nogen uoverkommelig opgave. Ved en sådan fremgangsmåde giver man en redegørelse for muligheder uden at tage stilling og kommer ikke i konflikt med ansvarlige metoder.

I SUFOIs første år krævede det mod overhovedet at beskæftige sig med sagen. I dag ligger udfordringerne i anvendelsen af det indsamlede materiale. Vil man sandheden, må man have mod til en konfrontation med muligheder uanset, hvor disse muligheder fører os hen, og hvad de indebærer. □

Nej til offentliggørelse

— fortsat fra side 7

Anonyme IFO-observatører?

Der er givet en sammenhæng mellem omgivelsernes reaktioner og graden af besynderlighed i forbindelse med den enkelte observation. En forholdsvis »almindelig« UFO-observation (f.eks. et punktlys på stor afstand) accepteres i højere grad end en beretning om en nærobservation. På dette grundlag kunne man hævde, at det var uden risiko for observatørerne at blive identificeret når der var tale om en ordinær observation. Men her viser det sig jo, at de fleste tilfælde opklares — og man kunne så spørge, om vi også skulle oplyse navn og adresse på *IFO-observatører?*

Der findes en del eksempler på sådanne observationsberetninger, som er blevet slået stort op i medierne. Kort tid efter er der fundet en naturlig forklaring (positiv identificering), og observatørerne er ladt tilbage med en flov følelse af at have dummet sig, og de bliver selvfølgelig også drillet og hånet af omgivelserne. Er det rimeligt at hænge *disse* mennesker ud?

I spørgsmålet om UFO-observatører er min personlige holdning klar: Indtil det er bevist, at det er uskadeligt, vil jeg fraråde at ophæve anonymiteten — også i de tilfælde, hvor folk ikke selv har noget imod det!

Noter:

1) se UFO-NYT nr. 6/81, side 32-33
2) se UFO-NYT nr. 1/82, side 6-7

I gamle, længst forsvundne tid

— fortsat fra side 29

ne og sluttende kl. 21,55 på Langeland. Desværre blev denne særrapport aldrig bragt i UFO-NYT, idet den fyldte for meget!

For os, der havde denne oplevelse, var troen på »flyvende tallerkener« blevet til viden om, at de eksisterede. Men vi havde naturligvis ikke løst gåden om, hvad de var (er). Fra den dag var vi mange, der blev meget energiske med at observere, og da jeg jo rejste meget og samtidig i en årrække kørte Alarmcentralen, havde jeg gode muligheder for observationer. Det blev da også i årenes løb til flere observationer, hvor jeg så det sammen med andre personer.

Nogle blev der skrevet rapport om, andre ikke. Det er jo sådan indenfor UFO-forskningskredse, at ser man for meget, bliver man hurtigt betragtet som en misliebig person. Så hellere tie stille! Selv om der var nogle hændelser, som man burde havde skrevet rapport om.

På grund af alder og svigtende helbred kniber det nu for mig at være så aktiv som tidligere. Jeg håber dog, at jeg stadig vil være i stand til at spøge rundt i UFO-kulisserne... og selv om jeg en dag bliver så affældig, at skægget vokser fast i bordpladen, så skal jeg nok komme op, hvis UFOerne en dag lander eftertrykkeligt ned over tæerne på de vattede personer, som vrøvler om: at UFOer er ingenting. *X.P.*

MAGASIN 2000 INTERVIEW:

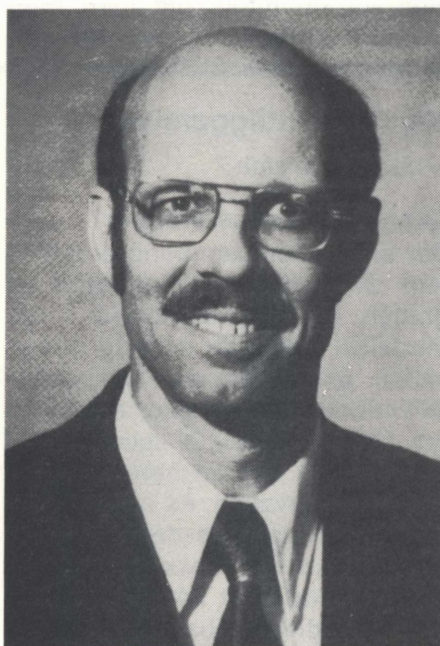
UFOer er for mig en realitet

Dr. R. Leo Sprinkle arbejder for tiden som psykolog. Han er også direktør for institutet for rådgivning og test, ved universitetet i Wyoming, Laramie USA. Samtidig er Dr. Sprinkle professor i rådgivningstjenesten på universitetet i Wyoming. Siden 1950 har han beskæftiget sig med en koncentreret undersøgelse af UFOerne. Sammen med prof. James Harder fra universitetet i Berkley, California undersøgte han over 100 UFO-observationer og UFO-bortførelser ved hjælp af tilbageføringshypnose i et forsøg på at komme sandheden lidt nærmere. Efter flere års undersøgelser, er Dr. Sprinkle nu overbevist om ægtheden af disse fænomener.

Interviewer: Beat Biffiger (*B.B.*)
Dr. R. Leo Sprinkle (R.L.S.)

B.B.: Hvad var grunden til, at De begyndte at beskæftige Dem med UFO-forskningen?

R.L.S.: På grund af egne UFO-observationer, begyndte jeg at studere og udforske UFO-problemet. Mens jeg i 1949/50 var student på universitetet i Boulder, Colorado, så jeg og en kammerat et UFO. Det var et rundt objekt, som foretog nogle mærkelige bevægelser i luften. Først troede vi, det var et fly, en helikopter eller et andet fartøj fra militæret, men det kunne det alligevel ikke være. Da vi så begyndte at tale om, at det kunne have været en flyvende tallerken, gjorde jeg grin med det og sagde: »Kun tossede folk ser sådan noget«. Senere begyndte jeg at spekulere over det, men jeg talte ikke gerne med nogen om det, fordi problemet gjorde mig nedtrykt. Min kone bad mig læse nogle bøger om UFOer, men det ville jeg ikke have noget med at gøre.

Dr. R. Leo Sprinkle.

Jeg var universitets dimittend og videnskabsmand, derfor ville jeg ikke studere fænomenet. Men så i 1956 så jeg igen et UFO, denne gang sammen med min kone. Vi hørte ingen lyde, men så bare et rundt lys. Det bevægede sig, blev så stående, og strøg så væk igen. Jo mere jeg betragtede dette skuespil, desto mere forvirret blev jeg. På grund af disse to observationer, begyndte jeg nu at interesserer mig for disse mærkelige fænomener. Jeg meldte mig ind i forskellige organisationer, begyndte at læse bøger om emnet, og begyndte så til sidst selv at foretage undersøgelsr.

B.B.: Hvilken konklusion kan De i dag drage efter mange års UFO-forskning?

R.L.S.: Udaf de mange hundredetusinde observationer fra vidner, kan man kun danne sig et mere samlet indtryk. Disse UFOer kan man fastholde på fotos, og de bliver også registreret på radar. Man kan observere dem som dagslys-skiver og om natten som mærkelige lysfænomener. Man kan også konstatere, at de påvirker omgivelserne (f.eks. forstyrrelser i TV, radio osv.). Alle disse mønstre viser for mig realiteten af et endnu ukendt fænomen. Jeg måtte fastslå, at mange mennesker, efter at have observeret et UFO, ændrer deres mening radikalt. Det viser da, at folk er begyndt at bryde deres hjerne med disse fænomener.

B.B.: Det bliver hele tiden påstået, at den amerikanske regering, gør alt for at hemmeligholde sandheden om UFOerne. Hvad mener De om denne påstand?

R.L.S.: Jeg tror, der findes en hemmeligholdelses- og fortielsestaktik mht. UFOerne. Det kunne Dr. James McDonald også påvise. Der bliver holdt informationer tilbage. Om det drejer sig om bevidste forsøg på at vildlede befolkningen, ved jeg ikke. Da den tidligere senator i Michigan, Gerald Ford, blev vidne til en mærkelig UFO-observation, lovede han at gå aktivt ind i UFO-sagen. Men da han blev præsident i USA, skete der ikke mere. Det samme gentog sig med den forrige præsident, Jimmy Carter. Enten er politikerne i de høje kredse for stærkt optaget af andre ting end UFOer, eller også findes der en magtgruppe, der prøver på at tilbageholde informationer om UFOerne.

B.B.: Da vi nu lige taler om hemmeligholdelses-taktikker hos amerikanerne, ville jeg gerne spørge

Dem om Deres holdning til CIAs hemmeligholdelsespolitik i forbindelse med UFOerne.

R.L.S.: Jeg kan ikke sige med sikkerhed, at CIA tilbageholder informationer om UFOer, da jeg ikke har nogen tilknytning til CIA. Jeg kan kun spekulere på, hvorfor informationer om UFOer holdes tilbage. Hensigten med denne hemmeligholdelsesaktion kan måske være, at beskytte det amerikanske folk mod en panik-situation, der kunne opstå, hvis der blev spredt falske informationer om UFOerne. Der er også den mulighed, at den viden vi i øjeblikket har om UFOerne, bliver holdt tilbage, for at man så senere kan komme frem med bedre og mere udførlige informationer om UFOerne. Derfor tror jeg, at CIA har flere oplysninger end dem, de offentliggør. Jeg tror også, at ingen i øjeblikket har et tilfredsstillende svar på UFO-problemet. Derfor er det absolut muligt, at informationer bliver holdt tilbage, fordi CIA heller ikke kender svaret på disse uløste spørgsmål. I denne situation er det lettere at tie end at sige: »Det ved vi ikke«.

B.B.: I Amerika findes der nogle videnskabsmænd, der angriber de seriøse UFO forskere. Hvad er efter Deres mening årsagen til disse angreb?

R.L.S.: Der findes i dag mange videnskabsmænd, der er af den opfattelse, at menneskeheden i dag er i besiddelse af høj teknisk kunnen og teknologi. Dermed mener de fly, raketter osv. Det er noget som er virkeligt og til at forstå. For disse folk er UFO-forskningen fjollet. De mener, at vi råder over en stor viden, og derfor hellere skulle snakke om de ting, som vi kender til. Endvidere mener de, at UFO-rapporter stammer fra uuddannede folk, som man ikke skal stole for meget på. Men at det i virkeligheden er det modsatte, der er tilfældet, vil disse videnskabsmænd ikke acceptere. Men måske frygter disse videnskabsmænd kun den mulighed, at der kan leve væsener ude i rummet, der er mere intelligente, end vi er.

Oversætt.:
Jan Hansen
Kilde:
»Magazin 2000«
juli-august 1980

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

UFO-statistik fra Tasmanien

Tasmanian UFO Investigation Centre (TUFOIC), der er tilknyttet »Australian Centre for UFO Studies«, har udsendt et 12-siders UFO-katalog med tilhørende statistik.

Statistikken bygger på 370 UFO-rapporter fra perioden 1948-1980.

Det »typiske« UFO er et hvidt/rødt nattelys, der observeres i vinterhalvåret (hovedsageligt i weekenderne) mellem klokken 20 og 24. UFOet ses for det meste af to m/k'er i alderen 21-30 år og ofte fra en bil. Observationstiden er meget forskellig — lige fra få sekunder til over 4 timer!

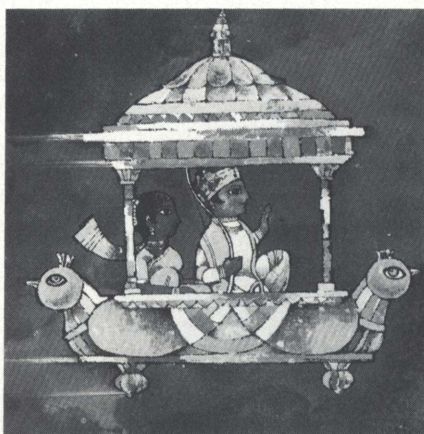
I perioden 1948-64 er antallet af observationer pr. år meget beskedent, men især i 70'erne er UFO-aktiviteten steget med et foreløbigt maximum i 1974.

/KMH

Vimana'er i reklamens tjeneste

I gamle indiske skrifter optræder flyvende fartøjer; Vimana'er som efter beskrivelsen ville kunne udmanøvrere den dyreste F-16 jager. — Det er en gammel nyhed iblandt UFO-sagens veteraner.

Som billedet viser kan Vimana'erne også bruges i reklameøjemed. Det er det indiske luftfartsselskab Air India som i en helsides annonce oplyser at flyvning er en årtu-

sind gammel kunst for Inderne. — »spørg bare Erich von Däniken eller vore gamle skrifter«.

Det er første gang ihvertfald jeg har set en Vimana afbildet, men hvor meget i tegningen der er fantasi og hvor meget der er kulturtradition skal jeg ikke kunne sige. Det ser dog ud som om den er dejligt ukompliceret at betjene! — Vi tager et dusin af dem.

OJK

Kuglelyn?

E. Matts fortæller i tidsskriftet »Weather« nr. 19, 1964, side 228: »Det skete den 10. november 1940 klokken 12.15. Jeg arbejdede i baghaven. Vejret var normalt og uden tegn på regn eller torden. Pludselig befandt jeg mig midt i totalt mørke, og idet jeg så ned på mine fødder, opdagede jeg en kugle med en diameter på omkring 60 cm. Den havde en svag blå-grøn farve, og så ud til at bestå af en samling lysstråler, der var ligesom krympet sammen. Hver lysstråle havde en diameter på ca. 6 mm.

Den lå stille i ca. 3 sekunder, hvorefter den fløj væk fra mig, tæt forbi en poppel, der stod 2,5 meter væk. Den fløj fri af husene i en afstand af 6 meter og landede omme bag ved Weavers Arms ved Bell Green landevejen omkring 400 meter væk. Der lød et højt knald, og den offentlige bygning fik store skader.

Det skal bemærkes, at jeg ikke var særlig foruroliget over det skete, hvilket måske skyldes, at vi på dette tidspunkt havde oplevet omfattende bombninger i Coventry.«

/KMH

Nærkontakt af 4. grad

—endnu engang kom de »flyvende tallerkner« ikke til »aftalt« møde.

Nu gik det altså også den 19-årige gadesælger Frank Fontaine fra pariser-forstaden Cergy-Pontoise — der efter eget udsagn skulle være et offer for en bortførelse udført af UFOnauter i november 1978 — ligesom andre »kontaktpersoner« før ham: han blev svigtet af de ikke-jordiske væsner.

Under afhøringerne efter tilbagekomsten fra det påståede tvungne ophold i et UFO i en uge — den unge franskmand var faktisk tilsyneladende sporløst forsvundet i denne periode — udtalte Fontaine at han og UFOnauterne ved afskeden havde aftalt et gensynsmøde den 15. august 1980. Over 2000 interesserede fra Frankrig, Belgien og Vesttyskland forsamlede sig denne dag såvel i forstaden Cergy-Pontoise samt ved en tunnel i landsbyen Sirod (i de franske Jurabjerge), hvor de ikke-jordiske ifølge Fontaines meget offentliggjorte påstande havde planlagt at lande. Imidlertid havde de mange mennesker forgæves begivet sig afsted, idet den forventede sensation om broderskab med venner fra universet udeblev.

I stedet forlængede den unge franskmand listen med »Nærkontakter af 4. — dvs. falske — grad« i bedste stil. Muligvis kommer der nemlig en fortsættelse på samme

tidspunkt, idet den franske forfatter Jimmy Guieu i en ny bog lader den forhindrede UFO-kontakt-person Fontaine mene, at de extraterrestiske brødre blot har forskudt mødet.

Esotera nr. 9 - sept. 80/TC.

Samarbejde i Storbritannien

I Storbritannien har der igennem mange år hersket et rodet billede hvad angår UFO-arbejdet. Dette skyldes, at der foruden de to store og etablerede UFO-organisationer BUFORA og UK CONTACT eksisterer et utal af mindre grupper, med større eller måske især mindre ønske om samarbejde.

I 1974 blev en ny udvikling imidlertid startet, idet en række UFO-grupper i det nordlige Storbritannien gik sammen og dannede et samarbejde ved navn »Northern UFO Network« (NUFON). I dag omfatter dette samarbejde 15 lokale UFO-grupper.

Udviklingen blev fortsat i 1979 da en del UFO-grupper i det sydlige England dannede et samarbejdsorgan med navnet MAUFOG (»Members of the affiliated UFO Groups«). Nu havde man altså to samarbejdsudvalg, der hver dækkede UFO-grupperne i henholdsvis det nordlige og det sydlige Storbritannien. Hvad var så mere naturligt end at starte et samarbejde imellem de to organer. Dette blev da også startet på et møde den 7. februar 1981, hvor de to samarbejds-udvalg bl.a. diskuterede etik for rapportoptagere. Ikke bare UFO-grupperne var inviteret, men i erkendelse af nødvendigheden for et bredt samarbejde var også BUFORA og UK CONTACT inviteret til mødet. BUFORA's formand Leslie Bayer deltog som repræsentant for BUFORA.

Det ser altså ud til, at det mere og mere lykkes at skabe et frugtbart samarbejde imellem til dels de lokale UFO-grupper og til dels de større organisationer i England. Man er ved at erkende, at selv om der er divergerende opfattelser grupperne imellem, så kan man ligeså godt »forsøge at trække vognen i samme retning ved fælles hjælp«.

En lignende udvikling kan spores i Danmark. De store UFO-organisationer har i dag et tættere samarbejde om bl.a. rapporter, end der nogensinde har været, og de mindre lokale grupper har dannet et samarbejds-udvalg. Derudover forsøges et samarbejde etableret imellem UFO-gruppernes samarbejdsudvalg og de større UFO-organisationer.

BUFORA Bulletin,
No. 2, November 1981
Kommenteret ved pa.

Himmel og jord!

Mystiske lys på himlen har til tider været observeret i forbindelse med jordskælv. Et eksempel er de blålige, rødlige og gullige lys observeret under Idu-jordskælvet i Japan i 1930.

Hidtil har man ikke kunnet komme med nogen rimelig forklaring på fremkomsten af disse lys ved jordrystelser — man har kun forskellige vage teorier. Professor Thomas Gold fremsatte i 1978 den teori, at store mængder af methangas findes i underjordiske lommer, og når jordforskydningerne indtræder, strømmer små mængder af methan-gas op i atmosfæren og skaber disse lys.

Fænomenet skal ses i sammenhæng med andre atmosfæriske ændringer, der også er konstateret under jordskælv, deriblandt en forøgelse af koncentrationen af gassen Radon 222, ændringer i den elektriske ledeevne og lokale magnetfelts-ændringer. Noget tyder på, at der ved jordskælv opstår ændringer i atmosfæren, der måske kan forklare nogle af UFO-observationerne i forbindelse med disse rystelser. En sammenhæng kan ikke udelukkes.

Journal of Transient Aerial
Phenomena, Vol. 2, pp 17-18.
/pa

Varmt punkt i solsystemet

Det amerikanske rumfartøj Voyager-2 har opdaget det hidtil varmeste punkt i solsystemet, som er kendt af menneskeheden, med temperaturer på op til 550 millioner grader Celsius.

Det varme punkt blev opdaget omkring 270.000 km fra planeten Saturn den 26. august, oplyser videnskabsmanden Stamatios Krimigis fra det fysiske laboratorium tilknyttet John Hopkins universitetet i Columbia lørdag. — Det har afsløret en verden for os, som vi intet anede om, sagde han.

Videnskabsmanden, som opfandt det instrument, der afslørede det æbleskiveformede varme punkt, sagde, at temperaturerne var mindst 200 gange højere end de 1,7 millioner graders varme, som har været målt på solen, og at de måske lå helt oppe på 550 millioner grader Celcius.

Det varme punkt, der er en tynd plasma bestående af ioner og elektroner, lå nær to af Saturn-ismånerne Dion og Rheas baner på den ene side af Saturn, der vender mod Solen.

(Reuter)
Jyllands-Posten
11. oktober 1981

Man er vel altid god for en historie, ikke?

I efteråret 1981 blev der i forskellige artikler i engelske og amerikanske blade fortalt om englænderen Zygmunt Adamskis mystiske død i sommeren 1980.

Den 56-årige Zygmunt Adamski var den 11. juni gået i byen for at købe kartofter, men vendte ikke tilbage til sit hjem til aften.

5 dage senere blev hans lig fundet på toppen af en kulbunke i en by 50 kilometer fra hans hjemby. Retsmedicinere erklærede, at han var død af hjertestop, muligvis forårsaget af skræk. Der var store forbrændinger på hans hovede og bryst forårsaget af en ætsende substans.

Samme dag som Adamski forsvandt, iagttog nogle mennesker heriblandt politifolk fra hans hjemby et uidentificeret lysende objekt, der hurtigt forsvandt af syne.

Det er disse begivenhedsforløb, der nu er kædet sammen og er blevet til en »god historie« om den frygtelige UFO-nærkontakt, der forårsagede Adamskis voldsomme død.

Senest har vi i Ugens Rapport nr. 49/1981 set en sensationelt opsat artikel om sagen med overskriften »Politiet er ikke meget for at indrømme det, men UFO-folket siger: HAN FIK NÆRKONTAKT AF TREDIE GRAD.«

Baggrunden for omtalen i Ugens Rapport skal findes i en artikel i det engelske »Sunday Mirror« fra den 27. september 1981. Her fortælles mere detaljeret om »mystikken«. Bl.a. berettes, at lokale UFO-folk fra BUFORA og U.K. Contact under hypnose har fået en politibetjent til at fortælle om sin UFO-observation tidligere den dag, hvor Adamski blev meldt savnet.

Det er indtil videre udelukkende en teori og spekulation at sammenkæde de to begivenheder. Før der foreligger endog særdeles velunderbyggede undersøgelser foretaget på stedet af denne sag, burde der ikke være grundlag for at beskæftige sig yderligere hermed — udover i sensationspressens regie, naturligvis.

Ole Henningsen

NYT OM SUFOI

Til og fra medlemmerne

Ved Peter A. Hansen

»Til og fra medlemmerne« bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes talerør. Al henvendelse »Til og fra . . .« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Meddelelser fra SUFOIs Ekspedition

Så fik vi arbejdet med fornyelserne overstået. Igen i år kan vi glæde os over en tilvækst på nogle hundrede stykker. Mange læsere har ønsket et fællesabonnement med tidsskriftet »Det Ukendte«. På grund af disse blades forskellige udgivelsesterminer, vil læserne aldrig have modtaget lige mange af dem. »Det Ukendte« begynder sin 4. årgang i august (1981) og UFO-NYT i januar (1982). Det har været årsag til en del forvirring. Måske er det på sin plads at understrege, at de to blade kører selvstændigt i alle andre henseender. Eksempelvis udgives »Det Ukendte« af Aarsleffs Forlag, med egen redaktion og ekspedition. Læserne kan derfor ikke bestille bøger fra Aarsleffs Forlag hos os, og omvendt. I øvrigt har »Det Ukendte«s ekspedition dette telefonnummer: 03 - 49 33 49.

Avisudklip

Vi beder om, at læserne sender os alle avisudklip, som måtte dukke op i pressen. Vi kan langtfra gennemse alle aviser, og ugeaviserne ser vi så godt som aldrig. Ønskes udklippene retur, skal det blot oplyses. Vi fotokopierer artiklen, og leverer originalen retur med tak for lån. Alle udklip bedes sendt til: SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte. — Tak.

Kan De sprog?

Hjælp til oversættelser er en bestandig mangelvare hos os. Først og fremmest er det sprog som engelsk og fransk, men også andre har interesse. De artikler, vi ønsker oversat, stammer oftest fra udenlandske UFO-tidsskrifter eller bøger. Oversættelserne er ikke nødvendigvis til brug for UFO-NYT, men også som baggrundsmateriale for forskning i enkelte sager. - Vi søger også hjælp til oversættelse fra dansk og til andre sprog, primært engelsk. Det skal først og fremmest anvendes i SUFOIs engelsksprogede blad, der benyttes til faglig udveksling med tilsvarende tidsskrifter fra hele verden. - Har De mod på at hjælpe os, så kontakt os på telefon 01 - 67 08 93 eller SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.

Detektorer

Vi annoncerede i UFO-NYT nr. 6 fra 1981 med vore detektorer. Kort tid efter oplevede vi, at interessen for disse apparater var langt større, end vi havde forudset. Beklageligvis blev der udsolgt på få uger. Mange har fået pengene tilbage. Vi gik straks i gang med en ny fabrikation af såvel detektorer som tilhørende »summere«. Vi forventer at kunne levere igen omkring april/maj. *Bestil Deres detektor hos os **nu*** — til levering snarest; ring eller skriv til ekspeditionen:

tlf. 01 - 67 08 93.

Støtte-fonden

(giro 9 11 77 25)

12.000
11.000
10.000
9.000
8.000
7.000
6.000
5.000
4.000
3.000
2.000

Støttefonden er virkelig blevet smukt modtaget! Indtil februar 1982 havde den modtaget næsten 1500 kr. ved frivillige bidrag fra SUFOIs medlemmer (bladets læsere). Mange tak!

Fortsatte bidrag kan indsendes til:
postgiro
9 11 77 25
SUFOI
postbox 6
2820 Gentofte.

I begyndelsen af 1982 vil vi lade Fonden begynde sit arbejde. Den skal være økonomisk sikkerhedsnet for UFO-NYT ved annoncering i pressen. Den skal også give os mulighed for andre reklamefremstød, f.eks. pjecer, girokort, plancher osv. Fælles for Fondens aktiviteter er, at UFO-NYT skal få flere læsere.

KIG PÅ HIMLEN

April/maj

Af Tommy Christensen

Her om foråret er betingelserne for at kigge stjerner helt ideelle. Himlen er på denne årstid ofte yderst klar og mørk, mens temperaturen efterhånden er ved at blive mere behagelig.

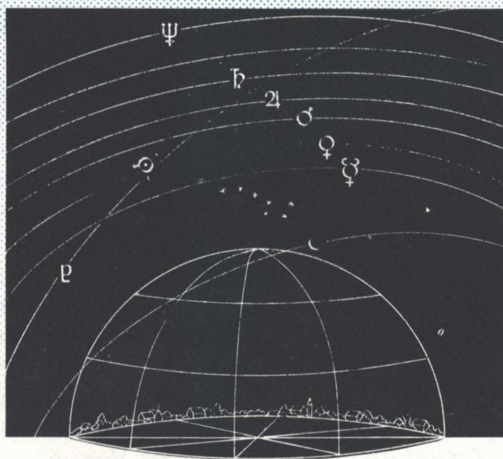
APRIL:

Aftenhimmel:
Efter oppositionen (»modsat Solen«) i sidste måned er Mars nu atter ved at fjerne sig fra Jorden. Den står ved tusmørkets frembrud højt på den østlige himmel, og vi har således mulighed for at iagttage den røde planet hele natten igennem. Saturn befinder sig nær både Mars og den klare stjerne Spica i Jomfruens billede. Jupiter opholder sig noget længere mod øst, og går derfor først op kl. 21.00 DST (dansk sommertid!). Iøvrigt opnår de to sidstnævnte planeter opposition i april, hvorfor også de kan ses hele natten.

Morgenhimmel:
Venus begynder igen at nærme sig Solen efter en ganske kort optræden på morgenhimlen. Vi kan endnu se den mod SØ fra kl. 05.00 DST, hvilket er 1½ time før solopgang. Vi har i år desværre overhovedet ingen mulighed for at observere Venus som aftenstjerne.

Stjerneskud:
Virginiderne er langsomme stjerneskud, der bedst kan ses under deres max. d 9. Udstrålingscentrum ligger ved Spica i Jomfruen, se ovenstående. Antallet af meteorer vil være omkring 7 i timen.

Lyriderne er en mere aktiv strøm med op til 15 meteorer i timen. Den er i max. d 21. og kan ses ved den klare stjerne Vega i Lyren i retningen fra N til S i perioden kl. 23.00 til 05.00 DST.

MAJ:

Aftenhimmel:
I begyndelsen af måneden kan vi se Merkur lavt mod vest, hvor den først går ned kl. 22.30 DST, altså 2 timer efter solnedgang. I dette tilfælde er der således for en gangs skyld god mulighed for at spore »gudernes budbringer« med det blotte øje, men en god prismekikkert vil under alle omstændigheder være rar at have ved hånden. De ydre planeter er alle synlige hele natten igennem.

Morgenhimmel:
Venus er på vej ind i dæmringslyset, og den er sandsynligvis noget vanskelig at få øje på.

Stjerneskud:
Aquariderne er en middelstærk strøm, der forårsages af den berømte Halley-komet. Max. er d 5., men betingelserne for at overvære disse stjerneskud er meget dårlige. Udstrålingscentret befinder sig lavt mod SØ fra kl. 04.00 til 05.00 DST, men det skulle imidlertid nok være muligt at iagttage adskillige meteorer, der har lange baner — ofte med markante lysspor.

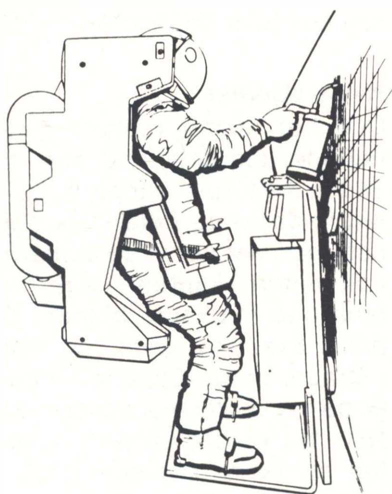
Rødlige stjerner:
Den klare røde Arkturus i Bjørnevogteren kan i disse måneder tydeligt ses højt på den sydlige himmel ved midnat. Den kan altid let findes ved at benytte »stangen« på Karlsvognen som sigtelinie. Sidst i maj dukker Skorpionens hovede frem lavt i SSØ, og kæmpestjernen Antares kan ses hvor horizonten er fri.

Hvide stjerner:
Den her meget omtalte Spica befinder sig højt mod syd, lige under Arkturus. Langs horizonten finder vi nu flere klare stjerner; mod øst ser vi de 3 stjerner i Sommertrekanten, Vega i Lyrens lille markante billede, Deneb i Svanens »kors« og Altair i Ørnen, mens Capella i Kusen er på vej under horizonten mod NV. Nu er det sikkert vanskeligt at danne sig et indtryk af stjernernes billeder uden et særligt kendskab til himlen. Jeg kan anbefale alle interesserede at købe eller låne den lille praktiske, og tillige yderst billige håndbog »Stjerneatlas«, Fremad, København 1971.

I korte træk

Smøring og olieskift for Columbia, tak!

. . . næh, det er nu ikke rumfærgen Columbia, som er til 500.000 km eftersyn, men derimod en astronaut, som anvender det reparationssæt, som firmaet Martin-Marietta har udviklet til brug i rummet. Som nævnt i nummer 4, 1981 tabte rumfærgen nogle af de varmebestandige kakler, som er klæbet udenpå rumskibet dér, hvor varmepåvirkningerne under start og landing er størst. Heldigvis mistedes ingen kakler på forkanter og i bunden, hvor varmebeskyttelsen er mest påkrævet, men det *kan* ske. Reparationssættet består af håndsprøjten på tegningen, nogle større blokke af hærdet varmebeskyttende materiale og den flyttelige arbejdsplatform, som astronauten

står på. I sprøjten findes flydende materiale til at fylde mindre huller med, og hele sættet vejer næsten 130 kg.

På de første ture med rumfærgen medbringer man ikke sættet, fordi den ikke vil blive udsat for fuld belastning, og — især — fordi den manøvreenhed, som astronauten har på ryggen endnu ikke er klar til brug. MMU'en som den kaldes, er et sæt styreraketter som kan spændes på rumdragten. Udvendig på rumfærgen er der nemlig ingen håndtag at holde i som ved tidligere typer rumskibe, og systemet med navlestrenge kan man ikke anvende, fordi rumfærgerne er så store, og fordi man også vil kunne bevæge sig langt væk fra dem.

OJK.

Nye Venus-sonder

I slutningen af 1981 opsendte Sovjet to rumsonder mod Venus; Venera 13 den 30. oktober og Venera 14 den 4. november. Ifølge russiske videnskabsmænd medfører hvert fartøj et modul, der kort efter sondernes ankomst til Venus i marts i år vil lande blødt på planetens overflade. En delegation fra Sovjet har besøgt NASA for at undersøge resultaterne fra Pioneer-missionen, og de besluttede herefter, at landingerne skal foregå nær en region, hvor man formoder en tidligere vulkansk aktivitet.

Disse Venera's medfører iøvrigt højere udviklede instrumenter end det tidligere har været tilfældet. Eksempelvis vil et forbedret anlæg for billede-transmissioner sørge for, at man modtager detaljerede fotos fra overfladen, hvilket hidtil er slået fejl pga. det store tryk og næsten 500°C. Endvidere er modulerne udstyret med små mekaniske arme i lighed med Viking-sonderne, der skal bringe materiale ind i røntgen-spektrometre for nærmere kemisk analyse.

ITC

By i Rummet

Cosmograd er navnet på en planlagt rumby, som russerne vil bygge inden for den nærmeste fremtid. Byen skal bestå af adskillige modulenheder, der vil blive opsendt fra Jorden og sammenkoblet ude i verdensrummet.

Russiske rumfartseksperter mener at kunne opsende de første komponenter allerede i løbet af de næste par år. Denne optimisme skyldes den store succes med rumstationen Salyut 6, der blev bragt i bane i september 1977.

ITC

Det amerikanske rumprogram

Efter flere års kraftige nedskæringer af budgettet på det amerikanske rumfartsprogram kører NASA nu kun på lavt blus. Hovedsageligt arbejdes der således kun på rumfærgerne, idet regeringen i USA nødigt så de militære projekter i forbindelse med missionen udskudt.

For tiden tyder meget på, at selv Voyager-sondernes sidste og uhyre vigtige rejse ud af solsystemet, bl.a. med fly-by hos Uranus i 1986, ikke vil blive fulgt af NASAs eksperter. Således aflyses sandsynligvis også Galileo-missionen, der skulle udforske Jupiter og dens

interessante måner, samt Halley-sonden, der skulle studere den berømte komet på tæt hold i 1985. Imidlertid er Europa, Sovjet og Japan alle ved at bygge hver deres rumfartøj med henblik på Halley-kometen, så i dette tilfælde er skaden for videnskaben ikke så stor. Nu er amerikanske rumfarts-interesserede ved at samle et stort beløb ind til støtte for NASA, men om de ovennævnte projekter bliver realiseret på det grundlag er meget tvivlsomt.

Kilde:
Sky and Telescope,
Oktober 1981,
Januar 1982.

ITC

Barnards Stjerne nærmer sig Solen

Den berømte amerikanske astronom Ewald E. Barnard (1857-1923) var især kendt for sine skarpe øjne, ligesom han også i væsenlig grad har bidraget til udforskningen af Mælkevejen gennem sine fotografiske projekter. Det var således ham, der opdagede den svage røde dværgstjerne, som i dag bærer hans navn. Det særlige ved Barnards Stjerne er ikke blot dens umiddelbare nærhed til Solen, men derimod dens egenbevægelse, der absolut er den største vi kender i dag.

I den astronomiske husven »Kalender für Sternfreunde 1982« beskrives den fremtidige bane for Barnards Stjerne, der på nuværende tidspunkt befinder sig i en afstand af 5,98 lysår, hvilket udtrykt i de mere jordnære km beløber sig til over 56 billioner.

En stjernes bevægelse i vor synsretning kaldes for radialbevægelse, og en positiv eller negativ hastighed giver os besked om hvorvidt bevægelsen sker væk fra eller imod Solen. Med en radialhastighed på 108 km i sek. nærmer Barnards Stjerne sig således vort solsystem med 3408 mill. km årligt. Imidlertid kommer den ikke direkte imod os, idet bevægelsesretningen afviger med 39° fra den nuværende forbindelseslinie stjerne-Sol.

Den mindste afstand fra Solen opnår Barnards Stjerne først om 12.850 år, hvor den kun vil være 3,85 lysår borte, og dermed noget tættere på os end trippelsystemet Alfa Centauri er i øjeblikket. I år 15000 begynder den røde dværg igen at fjerne sig, og der er altså på ingen måde fare for en kollision mellem vort solsystem og Barnards Stjerne.

ITC

Satellit i snor

Der er et område i Jordens atmosfære, hvor der er for lidt luft til at bære fly og balloner oppe, men hvor der er for meget luft til at en satellit kan holde sig i sin bane. Dette område er derfor stort set uudforsket. Kun mindre raketsonder kan sendes op i den øvre atmosfære, og de kan foretage målinger i få minutter på op- og nedturen, men netop i dette område sker mange interessante ting; det er her nordlys dannes, og vekselvirkningen imellem Solens stråling og Jordens øvre atmosfære er bestemmende for vejr og klima.

Nu har videnskabsfolk fra NASA og fra Italien påbegyndt et projekt, som skulle kunne komme ud over de forskellige problemer, og gøre det muligt at måle i den øvre atmosfære i længere tid ad gangen. Ideen er lige så simpel som den er fantastisk: man hænger »bare« en målesatellit i en lang snor efter en rumfærge! Med de materialer, man kender i dag, vil det være muligt at bruge en snor så lang som knap 100 km, så man kan sænke satellitten ned til kun 130 km over jordoverfladen. Satellit, snor, spil og forskellige styresystemer sendes op med en rumfærge i lavt kredsløb, og herfra kan man så sænke satellitten ned i den ønskede højde, og holde den dér så længe der er brændstof i rumfærgen til at »holde igen«, og det vil kunne dreje sig om flere døgn. Italienerne skal bygge satellitten, og NASA leverer resten af systemet. Den første opsendelse forventes at kunne ske midt i firserne.

OJK/NASA News.

Billedet skal ikke illustrere en astronaut, der er ude at lufte hund, men derimod en rumvandring, hvor »hunden« er en satellit i enden af den lange snor.

820401 B

Det er stadig muligt at købe årgang '81. endnu▲

UN282

ja, jeg vil gerne abonnere på ufo-nyt

Send mig: Årgang '81 ◯ 85,- kr.
Årgang '82 ◯ 95,- kr.
Girokort ◯

NAVN: ____

ADRESSE: ____

POSTNR: ____ BY: ____

Beløbet kr. ____ er: ◯ vedlagt i crossed check
◯ indbetalt på giro 9 11 77 25

ufo nyt

▲ Begrænset antal

Kuponen kan skrives af eller skriv på girotalonen, hvad pengene dækker